

Délihá

20
FILLÉR

ETE
DJA

BEN

ÉNY
NGÓ

ALA
SZ.

V. ÉVFOLYAM 7. SZÁM
BUDAPEST, 1931 FEBRUÁR 14.
MÉGI EGYEN MINDEN SZOMBATON

Gombaszögi
Frida
ÁLDOR FELV.

PHILIPS

árleszállítás!

Philips cég elhatározta, hogy világhírű készülékeinek hangszoros kombinációit új, mélyen leszállított áron hozza forgalomba.

Forduljon kereskedőjéhez, aki díj-talanul és kötelezettség nélkül bemutatja Önnek ezen kombinációkat. A Philips cég által elsőnek bevezetett részletfizetési kedvezmény nagy fizetési előnyöket biztosít az Ön számára.

PHILIPS

minőséget jelent!

6-12 **18** HAVI
RÉSZLETRE

Délibáb

20
fillér

SZINHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Előfizelési ár: negyedévre 2 P 50 fill., félévre 5.— pengő. Egyes szám ára — pályaudvarokon ts — 20 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 2.— cseh korona Jugoszláviában 4 dinár, Romániában 15 lei, Olaszországban 1 ltra 20 centisszimó. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest. VII, Dohány uca 12. Telefon: J. 423-39, J. 423-50

(Byssz Róbert montážsa)

s!
 ároz
 írú
 ang
 cióit
 tott
 rba
 ki díj
 elkül
 mbiná
 al első
 i ked
 nyöket
 x.
 mt!
 E

A művészet, a nő konkurenciája és Marcel Journal

Marcel Journal ötvenkilenc éves és ötöd-zöd van Budapesten. Kedves, közvetlen, előkelő modorú úriember. Semmi nincs benne a „star” elpuhultságából. Nagyon komolyan tud beszélni a koráról, de azért jólesik neki, ha az ember azt mondja, hogy *még ötvennek sem „néz ki”*. Okosak a szemei és nagyon szimpátikus a hangja. Még akkor is jó hallgatni, mikor beszél és nemcsak ha énekel...

— Ja, kérem, mindnyájan megöregszünk egyszer — mondja. — Ébbe bele kell nyugodni. Nem könnyű dolog. De az ember szép lassan beletörődik. És ezt is lehet szépen csinálni. Csak

nem szabad nagyon küzdeni ellene.

Úgyis hiába. Aztán csak *komikus figura válik belőlünk*. Nálunk énekeseknél különösen kell vigyázni a formára. Olyan szomorú egy öreg komédiás! És *a hang az nagyon érzékeny valami*. Megérzi az éveket... *Megöregszik velünk együtt*. Soha nem tudhatja az ember, mikor ébred arra, hogy a hangja már nem a „régiből...” Én néha éjszaka feljédek s a legkétségbeesettebb bizonytalanságban vagyok, úgyhogy nyomban ki kell próbálni a hangomat. Addig nincs nyugtom, amíg meg nem győződöm felőle, hogy nincs semmi hiba...

Idegesen megrándul az arca. Aztán ugyanazon a hangon folytatja:

— Látja, kérem, azért

sok lemondással jár ez a pálya.

Nem beszélek nagy dolgokról. De az embernek annyira kell vigyázni magára. Olyan mértékletes életet kell élni. Nekem például *vannak apró passzióim*. Hogy csak egyet is említsek: *szeretek nagy sétákat tenni egyedül*. És még valamit, bár ez gyerekes valami, talán csak azért, mert tudom, hogy nem szabad —

nagyon szeretem a ködöt.

Londonban mindig fáj a szívem, hogy nem barangolhatok órákosszat a ködben. Tudja, néha azt mondom, hogy azért is! *Megyek két lépést, aztán a szájam elé teszem a zsebkendőmet*. És újabb két perccel belül már autóban ülök s hajtatok vissza a hotelbe. Ezek gyerekes dolgok, tudom, *de vannak!* És ezer példát tudnék felhozni...

Elmosolyodik. Olyan finoman, ahogy csak egy francia tud mosolyogni és azt mondja:

— A nőkről már könnyen le tudok mondani. Fiatalabb koromban nagy szerepet játszottak az életemben. De mindig *emóciókkal jártak ezek a kilengések*. Szenvedtem. És ez nem tett túlságosan jót a munkámnak. Nagyon elvontak tőle. A nők *különbön is igen tehetségesek abban, hogy a férjít száz százalékosan maguknak követeljék*. Haragszanak a munkára. A művészetben meg éppen nagy konkurenciát látnak. *A szerelemhez idegek kellene és sok, sok idő...* Nekem, sajnos, már csak a munkámra jut időből is, *idegekből is...*

Látom az arcán, hogy a terveimről akar kérdezni. Ugy-e, azért nem kérdezte, mert félt, hogy sablonkérdésnek tartom... Nem, ez nagyon természetes kérdés. Terveim?

Még egy-két évig dolgozni!

Aztán szép lassan visszavonulni. Önként. Nem várom meg, amíg egyszer valamelyik impresszárióm magyarázza meg, *hogy miért lehet csak kevesebb fellépti díjra számítanom...* Marcel Journal világéletében józan ember volt. És meg tudta különböztetni mindig a tapsokat. Ismeri a minőséget. A jót is, meg a rosszat is. Most például *remek formában vagyok itt Pesten*. És úgy örülök a telt háznak! Ez siker! A mai gazdasági viszonyok mellett ez a legnagyobb siker! Ne kívánja, hogy a pesti publikumról nyilatkozzam! Majd ha elmentem innen. *Nem akarok banális bókokat mondani*. De nagyon szeretek itt énekelni. Az ember annyira otthon érzi magát Pesten. Van valami a levegőben és az emberekben — valami egészen speciális — ami sehol a világon nincs meg máshol... Nagyon jól érzem itt magam. *A nők is nagyon szépek és a kutyák is...*

— A kutyák?

— Igen. Láttam egynéhány remek példányt. Lehet, hogy

haza is viszek egyet a birtokomra.

Ott egész internacionális kutyakolóniát alapítottam. De, sajnos,

lovat keveset láttam itt, pedig nagyon szeretem őket.

Majd egyszer, ha ideje van, *jöjjön le a birtokomra*, nincs messze Párizstól... lát ott majd egy miniatűr kis állatkertet. Hiába, az ember önző. Gondoskodom az öregségemről, hogy akkor is legyenek körülöttem néhányan, akik szeretnek engem és akiket én is szeretek...

et

ok mon-
szerepet
dig emó-
vedtem.
munkám-
különbén
írjál száz
Harag-
eg éppen
erelemhez
Nekem,
időből is,

ról akar
te, mert
. Nem,
erveim?

Önként.
amelyik
gy miért
anom...
n ember
mindig
A jót is,
mek for-
örülök a
gazdasági
b siker!
ról nyi-
innen.
tani. De
z ember
en. Van
kben —
sehol a
gyon jól
szépek és

nek pél-

komra.

akolóniát

magyon

ön le a
l... lát
atkeret.
odom az
ek körül-
engem

Lella Hyams skikosztűmben (Fotó M-G-M)

A Kínai Lány

A színpadi hatások egyik legkitűnőbb ismerőjének, Lengyel Menyhértnek „A kínai lány” című színművét mutatta be a Nemzeti Színház az elmúlt héten. Hosszú idő után jutott újból szóhoz Lengyel Menyhért az ország első színpadán, amelynél alkalmasabb terepnumot szereposztás szempontjából „A kínai lány” számára keresve sem lehetett volna találni.

A kínai lány Yao-Liu orvoskisasszony (Tőkés Anna), egy kínai flapper, aki száz-

százalékig modern és európai életet él. A kínai kisasszony egy herlini szanatóriumban dolgozik, mint orvosnövendék. Ugyancsak itt folytat praxsist Rybner doktor (Petheő Attila), a kiváló német professor is, akinek hallatlanul tetszik Yao-Liu. Az orvos udvarolni kezd a lánynak és halálosan szerelmes lesz belé. A lány szívesen fogadja az orvos udvarlását, bár bizonyos értelemben nem szabad. A kínai orvoskisasszony ugyanis összeköttetésben van egy titokzatos

Tonggal, magyarul politikai szervezet, amely a távol keletet akarja megreformálni. Ennek a kínai nacionalista mozgalomnak vezetője és szervezője Lu-Vang-Ko (Csorlos Gyula), egy dúsgazdag kínai. Lu-Vang-Ko hatalmas hadsereget szervez hazája felszabadítására, amely lelkese-dést vált ki minden kínaiából. Azt azonban már nem tudják, hogy a Tong vezetője az eszméből ízetlet akar csinálni, amennyiben a megszerzett hadsereget annak a hatalomnak akarja a kezére játszani, amelyik a legtöbbet fizet érte.

Kínában mindenki égő vulkán tetején táncol. A különböző pártok és titkos szervezetek döntő csatára készülnek. Lu-Vang-Ko, a Tong feje érzi, hogy elérkezett a végső küzdelem és éppen ezért üzenetet küld a külföldön élő összes kínaiaknak, hogy azonnal térjenek haza. A kínaiak a parancsoknak valóban engedelmeskednek és visszatérnek hazájukba. Ezek között van Yao-Liu doktorkis-

Tőkés Anna és Lehotay Árpád
Nemzeti Színház — A kínai lány (Áldor felv.)

Tőkés Anna és Timár József
 Nemzeti Színház — A kínai lány (Áldor felv.)

tetet él. A
 anatórium-
 ék. Ugyan-
 mer doktor
 rofesszor is,
 a. Az orvos
 osan szerel-
 fogadja az
 értelemben
 zony ugya-
 titokzatos
 magyarul
 szervezet-
 y a távol
 karja meg-
 i. Ennek a
 nacionalista
 nak veze-
 szervezője
 Ko (Csontos
 egy dűsgaz-
 . Lu-Vang-
 lmas had-
 szervez. ha-
 lszabadítá-
 ely lelkes-
 ki minden
 Azt azon-
 nem tud-
 y a Tong
 az eszméből
 car csinálni,
 on a meg-
 t hadsere-
 ak a hata-
 karja a ke-
 szani, ame-
 többet fizet

an mindenki
 kán tetején
 különböző
 titkos szer-
 döntő csa-
 zülnek. Lu-
 , a Tong
 hogy elér-
 végső küz-
 éppen ezért
 küld a kül-
 ó összes ki-
 , hogy azon-
 enek haza.
 k a parancs-
 ban engedel-
 ek és vissza-
 hazájukba.
 között van
 doktorkis

asszony is, aki fájo szívvel bár, de szintén elhagyja Berlint. Rybner doktor miután látja, hogy Yao-Liut nem tudja maradásra bírni, elhatározza, hogy ő követi a leányt Kínába, ahol úgy érzi, veszedelem vár imádottjára.

Csakhamar beigazolódik, hogy ez a félelem nem alaptalan, mert Lu-Vang-Ko beleszeret a leányba. Szerelmet vall neki, amely azonban nem talál meghallgatásra. A kínai kalandor Kung-Ming, a szolgálja (*Timár*

Cs. Aczél Ilona
Nemzeti Színház — A kínai lány
(Áldor felv.)

Hosszú Zoltán, Palágyi Lajos és Bodnár Jenő
Nemzeti Színház — A kínai lány
(Áldor felv.)

József) segítségével erre elrabolja Yao-Liut és magával cipeli titkos palotájába. Szerelmes ember előtt azonban nincs akadály. Rybner professzor is legyőz minden útjába kerülő nehézséget és végre is sikerül behatolnia a kínai Al Capone fészékébe.

A lány kiszabadítása azonban így is nehezen sikerülne, ha véletlenül a politikai események nem segítenék hozzá. A nagy kínai szabadságmozgalom ugyanis csúfosan megbukik, mert a Tong fejét saját hívei árulják el. Lu-Wang-Ko, a kegyetlen bandita befejezi dicstelen életét, amennyiben fanatikus szolgálja revolvorgolyóval teríti le. A szerelmesek tehát végre egymásra találhatnak ezer akadályon keresztül és visszamehetnek Berlinbe, ahol Rybner doktor feleségül veszi a kis kínai lányt.

A címszerepet *Tökés* Anna játszotta, aki pontosan azt adta a színpadon, amit a szerző a kínai leányról elképzelt. *Pelheő* Attila az orvos szerepében emberi ábrázolást nyújtott. *Csontos* Gyula volt Lu-Wang-Ko. Eredeti és minden jelenetben kifogástalan volt *Timár* József. Cs. *Aczél* Ilona a maximumát hozta ki annak, amit passzív szerepéből kihozni lehetett. A többiek: *Lehotay* Árpád, *Bartos* Gyula, *Bodnár* Jenő, *Palágyi* Lajos, *Stella* Gyula, *Sugár* Károly, *Gabányi* László, *Hosszú* Zoltán és *Turányi* Alajos valamilyen kitűnően értették meg a szerző intencióit.

Tőkés Anna és Petheő Attila
 Nemzeti Színház — A kínai lány (Áldor felv.)

Codnár Jenő
 lány

a Yao-Liut
 ba. Szerel-
 s akadály.
 den útjába
 sikerül be-
 kébe.
 an így is
 a politikai
 a. A nagy
 s csúfosan
 saját hívei
 ellen ban-
 mennyiben
 al teríti le.
 áásra talál-
 visszame-
 oktor fele-

szotta, aki
 nit a szerző
 5 Attila az
 st nyújtott.
 o. Eredeti
 volt Timár
 umát hozta
 ól kibozni
 rpad, Bar-
 gyi Lajos,
 nyi László,
 valameny-
 szerző in-

Dénes Oszkár mint Al Jolson

A Délibáb bécsi munkatársa

Bécs egyik előkelő bárjában Emmy és Lily Schwarz zongorázik és énekel. Ha a szőke Lily és a barna Emmy énekelnek, akkor olyan csend van, hogy az a bizonyos gombostű csak nagy zajjal eshetne le. Fáradhatatlanok. Már éjfél után van és egymásután énekelik az újabb és újabb slágereket. Egyszerre csak mindenki az ajtó felé néz. Szegény Schwarz-lányok már kétségbeesnek, hogy a publikum unatkozik, de azután ők is megtekinik az új jövevényt, akit a bécsiek olyan érdeklődéssel fogadnak és megnyugodva felsóhajtanak. *Ja, der Dénes, az más.* Mert Dénes Oszkár Bécsben ma csak úgy egyszerűen der Dénes. Mindenki ismeri, mindenki szereti.

Persze szegény Dénes Oszkárnak még annyi időt sem engedte a Délibáb munkatársa, hogy cocktailjét kiigya. Rögtön kérdezni akart, de Dénes Oszkár megelőzte. Pestről kérdezett, Pestről beszélt. Mi újság Pesten? Minden gondolata Budapesté és minden sikere dacára szíve mégis hazahúzza. Hiába a Viktória sikere Lipcsében, hiába a 135 előadás Berlinben és most a táblás házak Bécsben, Dénes Oszkár pesti marad, mint amilyen párizsi Chevalier.

Száz előadásra szerződtették Bécsbe, de előre láthatólag még ennél is többször megy majd a Viktória Bécsben.

Azután jön az új operett. Szövegét Földes Imre írta és németre Beda és dr. Grünwald dolgozzák át. Természetesen a zenéjét Ábrahám Pál írja. Címe a „Hawaii róza”. Dénes Oszkár egy félvér embert alakít, akit Amerikából áthoznak Európába. Olyan Al Jolson figurát, akiből később híres énekes lesz. Valószínűleg Lipcsében lesz a bemutatás.

Megkérdezzük, hogy ki lesz a partnere? Dénes Oszkár a mellette ülő hölgyre mutat. Elegáns, érdekes jelenség. Különös fekete

szemek, komoly, de mégis bájos hosszúkás arc, törekeny karcú alak. Olyan mint egy ázsiai festmény. Mosolyog, igen, mongol vér folyik ereiben. Megígéri, hogy küld egy fényképet a Délibábnak.

Dénes Oszkár egy ideig figyelemmel hallgatja a Schwarz-nővéreket, akik egy Viktória paródiát énekelnek. Azután menni készül.

— Igen — mondja búcsúzóul, — megyek, mert délelőtt próbám van, azután az új darab, tárgyalások. Sokat kellett és kell dolgozni, de megérte. De ha tapsolnak, akkor nekem mégis csak Pest jut eszembe. Hazavágyódom.

Wien 1921/22

Gombaszögi Frida és Somlay Artur
Vigszínház — Szegedy Annie (Áldor felv.)

Gombaszögi Frida és Hegedüs Gyula
Vígsház — Szegedy Annie (Áldor felv.)

aki nem akarta elmulasztani, hogy a kislányt születése napján fel ne köszöntse. A két férfi találkozása kínosan hat mindannyiukra, Czobor búcsúzik, de Annie megkönyörül rajta és megsúgja neki, hogy jöjjön vissza, ha Kollmann elment. Kollmann elmondja, hogy azért jött ilyen későn, mert a bankban hetek óta titkos vizsgálat folyik bizonyos szabálytalanságok miatt. Nem akarja megnevezni, hogy a vizsgálat ki ellen folyik, de Annie ösztöne megsúgja, hogy az illető nem más, mint Czobor. Kétségbeesetten ostromolja Kollmann, hogy mondjon el mindent, de a bankvezér erre nem hajlandó, csak megígéretti Annieval, hogy többet nem találkozik Czoborral. Annie meg is ígéri és amikor Kollmann távozik, bezáratja a hall vasrácsos ajtaját. Leoltja a villanyt s a sötétben izgatottan figyel, hogy Czobor visszajön-e. Pár perc múlva Czobor visszajön és kétségbeesetten rázza a vasajtókat és könyörög Annienak, hogy nyissa ki. Annie végül is megszánja, bebocsájtja Czobort, de iszonyodva nézi és szemébe vágja, hogy becstelen tolvaj. Czobor az asszony lábai elé borul és meghallgatást kér.

Másnap Annie felkeresi Kollmann-t a bankban, könyörög neki, hogy mentse meg

Gombaszögi Frida és Szomorj Dezső a Szegedy Annie szerzője (Áldor felv.)

Gürtler Évi és Gombaszögi Frida Vigszínház — Szegedy Annie (Áldor felv.)

Czobort és felajánlja vagyonát a nagyarányú sikkasztás fedezésére. Kollmann felháborodottan tiltakozik ez ellen és nem tudja megérteni, hogy Annie miért akarja mindenáron megmenteni volt lánykori udvarlóját. Végre is Annie bevallja titkát, hogy gyermekének apja Czobor. Kollmann valósággal megtörik e vallomásra, mert szereti Anniet. Teljesíti az asszony kérését és Czobor símán mehet el a bankból.

Két héttel az események után Annie hosszabb utazásra készül kislányával. Kollmann kijön, hogy búcsút vegyen az asszonytól és megkéri a kezét. Annie visszautasítja az ajánlatot. Kollmann megtudja, hogy az asszony még mindig Czobort szereti és vele utazik Londonba. Annie elmegy és Kollmann zokogva marad egyedül a lakásban.

Gombaszögi Frida Szegedy Annieja a művészno legkitünőbb alakítása. Csodálatos művészetével felejthetlenné formálta a darab női főszerepét. Hegedüs Gyula mindvégig finom és elegáns volt. Somlay Artúr élettel teli figurát hozott a színpadra. A kis Gürtler Évi bájosságával az első pillanatban beférközött a nézők szívébe. Vértesi Lajos folyton fejlődő tehetségét örömmel figyeljük. Gácsi Mariska, Vendrey Ferenc, Somló István, Gárdonyi Lajos, Pártos Erzsébet, Bárdi Ödön kabinetfigurái egészítették ki tökéletesen az együttest.

Vörös Pál volt a darab rendezője és egyben diszlettervezője is. Mindkét minőségében elsőrangúan állotta meg a helyét.

SEBESTYÉN GÉZA SZÍNHÁZAT ALAPÍT AZ ÁLLATKERTBEN

Sebestyén Géza kalandos tervei sokszor foglalkoztatták már a színházi világot. Ezúttal azonban a színingazgatóval kapcsolatban új hírt kolportálnak. Nem kisebbet, mint azt, hogy

színházat alapít az Állatkertben,

amelyet a Budai Színkörrel egyidejűleg fog vezetni.

A nyár folyamán, mint emlékezetes, a Városi Színház zenekara játszott az Állatkertben. Ezt a szerződést Sebestyén Géza közbenjárásával kötötték meg. A zenekar művészi szempontból beváltotta a hozzáfűzött reményeket, viszont anyagi szempontból annál kevésbé. Súlyos ráfizetéssel végződött a zenekar felléptetése, illetőleg az a haszon maradt el, amelyeket a zenekari estéknek vártak. A közönség lassan-lassan elszokott az állatkerti hangversenyektől.

Az Állatkert vezetősége elhatározta, hogy a főváros belegyezésével radikálisan oldja meg a nyári esték zenészkérdését, mert *nem hajlandó 1931 nyarán is ráfizetni.*

Sebestyén Géza, aki tudott a nyári bevételről, nemrég a következő ötletet vetette fel az illetékes városi hatóságok előtt: Hajlandó bérbevenni az Állatkert zenepavilonját, abban az esetben, ha megengedik, hogy színpadot építsen a pavillon helyein és

a nyár folyamán zenekar helyett színtársulatot léptessen fel.

Az Állatkertnél nem zárkoztak el az ajánlat elől, mert a színház sokkal több bevételi lehetőséggel kecsegtet, mint a zene.

Mit mond Sebestyén Géza:

— Valóban gondolok arra, hogyan lehetne színházat csinálni az Állatkertben, ahova a szép idő sok embert tud kicsábítani. Kétünö nyári revüt lehetne játszani kevés díszlettel, de annál több ötlettel és humorral. Többet egyelőre én sem mondhatok, hiszen minden csak elméleti alapon áll és még a Budai Színkörrel is van törődni valóm.

Az Állatkert vendéglőjét és kávéházát változatlanul meghagyná az átépítés terve, csupán a három zenekari széksort szaporítanák meg. Június 15-én kezdenének játszani, este 8 órai kezdettel. Arra is gondoltam, hogy az Operaház zenekara vasárnap délelőttönként, illetőleg minden délután 5—7-ig játszana a felállított színpadon.

A vagyontalansági esküt letett színingazgató tehát új ötlettel akarja folytatni pályafutását.

LAPZÁRTA UTÁN

Kabos Gyula a kellemeset összekötötte a hasznossal. Ugyanis tátrai üdülését felhagyta arra, hogy több városban vendégszerepeljen. Itt említjük meg, hogy Makay Margit nagy sikerrel vendégszerepelt Pozsonyban.

Kállay Miklós japán tárgyú drámát írta. A darab a XVII. században játszódik és egy nemes japán harcos történetét viszi színpadra.

Fabinyi Kató, aki Párizsban filmezett, a múlt héten Bécsben a Johann Strauss Theaterben a Csodabár női főszerepét megérdemelt sikerrel játszotta el.

Scheiber Hugó, a kiváló modern festőművész negyven új képét mutatja be a február 21-én megnyíló kiállításán.

Palásthy Irén a Burgtheaterben nagy sikerrel játszotta a „Jim és Jill” című operett főszerepét.

Gyarmathy Sándor, a magyar rádió rendezője egészsége helyreállítása miatt négy hetit pihenőre Lussingrandéba utazott, ahonnan február vége felé fog visszatérni.

Somogyi Nusi, Zilahy Irén, Kornai Berta, Hosszú Zoltán, Mocsányi és Lakos, Fodor Artúr vezetésével Tatabányán vendégszerepeltek két estén az elmúlt héten. Mindkét napon zsufolásig megtelt nézőtér ünnepelte a pesti vendégszínészeket.

Megnyílt az első automatamozí New-Yorkban, ahol se pénztárosnő, se jegyszédő nincsen. Az ajtó negyeddolláros pénz beadása után nyílik meg és mindenki odaülhet ahová akar.

A debreceni dalosközgyűlés átírt a Magyar Rádiótársasághoz, hogy a jövőben több cigánymuzsikát közvetítsenek. Kérték még, hogy ezentúl mindennap délután háromtól hétig közvetítsenek zeneszámokat és szerződtessenek állandó cigányzenekart, amely csak a Studióban játszana. Kérésük teljesítésére — amely értesülésünk szerint a legjobb akarat mellett is akadályokba ütközik — hatvannapos határidőt adtak.

A Fővárosi Operettszínház legközelebbi újdonsága Robert Stolz „Pepina” című operettje lesz, amelynek női főszerepét Biller Irén fogja eljátszani. A próbákon Stolz megbízásából a Berlinben élő Zsoldos Andor fog részt venni, hogy a szerző intencióinak megfelelően állítsák be a darabot. Zsoldos e héten érkezik Pestre.

Gertler Viktor, egy berlini filmgár magyar hangosfilm szakembere rövid tartózkodásra Budapestre érkezett.

Molnár Ferenc „Jó tündér”-ét most mutatták be a madridi Alkazar Színházban. A spanyol sajtó szerint nincs olyan sikere, mint a többi Molnár-darabnak.

Karinthy Frigyes új háromfelvonásos tragikomédián dolgozik. A darab még valószínűen ebben a szezonban színre kerül.

Botrány a Savoyban

Hosszú kényszerszünet után az újjászületett Uj Színház mult hét péntekjén nyitotta ki kapuit Kelemen Viktor „Botrány a Savoyban” című háromfelvonásos vígjátékával. Két berlini és egész sereg német színpad után végre elkerült a fiatal és tehetséges magyar szerző műve Budapestre is. Berlinben ugyanis már tavaly bemutatták

Berend István és Inkey Margit
Uj Színház — Botrány a Savoyban
(Áldor felv.)

ezt a vígjátékot „Skandal in Hotel Savoy” címen, amely egyike volt a német színházi szezon legsikeresebb termékének. A pesti premier igazolja ezt a berlini sikert, amely valószínűleg az Uj Színházban sem fog elmaradni.

A darab egyébként egy külföldi fürdőhely hoteljében, a Savoyban játszódik le. Idejön pihenni Merényi professzor (Boray Lajos), aki pesti orvosból lett a berlini kísérleti lélektani intézet vezetője. A professzor összetalálkozik itt egy régi jó barátjával, Dáviddal (Czobor Imre), aki az egyik pesti színház hősszerelmese. A színész beszélgetés közben megkérdezi Merényitől, hogy tulajdonképpen miért nem vette el azt a lányt feleségül, akivel öt évvel ezelőtt jegyben járt. Merényi elmondja, hogy Margit, a menyasszonya (Orsolya Erzs), egyszerűen elhagyta őt, mert egy jobb parti ígérkezett Black (Baróthy József), egy dúsgazdag amerikai személyében. Dávid elárulja Merényinek, hogy volt menyasszonya férjével, Blackkel együtt ugyanebben a hotelben szállt meg. A professzort kellemetlenül érinti ez a hír és el akar költözni a Savoyból, amikor Anette (Inkey Margit) jelenti neki, hogy Blackné óhajt vele beszélni. A férfi rövid habozás után fogadja a volt menyasszonyát, aki segítségét kéri. Elmondja, hogy férjével nem a legjobb viszonyban él, mert az durva és goromba vele. Válni azonban még sem hajlandó, csak akkor, ha százezer dollárt kapna. Black azonban inkább lemond a válásról, semhogy ilyen hatalmas összeget fizessen ki. Eddig minden rendben lett volna, de most a szépasszony olyan helyzetbe került, hogy az ura olesón megszabadulhat tőle. Blackné ugyanis szerelmes lett egy Roby nevű parkettáncosba (Berend István) és elkövette azt a vétkes könnyelműséget, hogy legbizalmasabb dolgokat írt meg ennek a fiúnak egy levélben. A parkettáncos most ezt a levelet akarja felhasználni és megvételre kínálta fel az asszonynak ötezer dollárért. Blacknének azonban csak ezer dollárja van, mire a fiú elhatározta, hogy a férjénél fogja értékesíteni a levelet. Margit tehát arra kéri a professzort, hogy intézze el valahogy az ügyet a szerelmével visszaelt Robyval.

A professzor nagynehezen vállalja is a megbízatást, amely nem jár eredménnyel, mert a fiú ragaszkodik az ötezer dollárhoz. Már-már úgy látszik, hogy elveszett Margit ügye, amikor a volt vőlegénynek mentő ötlete támad. Ugyanolyan tintával és ugyanolyan levélpapírosra leírja az asszonnyal

Boray Lajos és Orsolya Erzsé
 Új Színház — Botrány a Savoyban (Áldor felv.)

el Savoy"
 t színházi
 A pesti
 rt, amely
 n fog el-

fürdőhely
 le. Ide-
 Boray La-
 i kísérteti
 professzor
 arátjával,
 yik pesti
 eszélgetés
 gy tulaj-
 a lányt
 jegyben
 Margit, a
 gyszerűen
 érkezett
 dag ame-
 Merényi-
 férjével,
 hotelben
 smellenül
 Savoyból,
 nti neki.
 A férfi
 menyasz-
 dja, hogy
 él, mert
 azonban
 százezer
 kább le-
 hatalmas
 rendben
 van hely-
 egszaba-
 lmes lett
 (Berend
 nyelmű-
 okat írt
 parket-
 asználni
 ynak öt-
 an csak
 atározta,
 levelet.
 t, hogy
 elmével

dja is a
 ményel,
 ollárhoz.
 t Margit
 entő öt-
 ugyan-
 szonyul

még két példányban a parkettáncosnak írt levelet. Az asszony bár nem érti a dolgot, szót fogad Merényinek éppen idejében, mert megérkezik a férj. A parkettáncos valóban felkeresi Blacket és bemutatja Margit hozzáírt levelét. Black ugyan örül, hogy kompromittáló adatokat szerezhetett a felesége ellen, de kissé ő is sokalja a kért összeget. Néhány perenyi gondolkozási időt kért, amikor belép Dávid, a színész, aki spanyol nemesnek adja ki magát. Ő is hasonló „üzlettel” jön Blackhez és szintén ötezer dollárt kér a levélért, amely ikertestvére az előbbinek. Black megzavarodik és zavara még csak nő, amikor Merényi professzor szintén hasonló ajánlattal jön. A professzor végre is felfedi kilétét és elárulja, hogy ez az egész komédia, csak egy lélektani kísérlet volt. Black elhiszi a mesét és megjegyzi, mindenki jól játszotta a szerepét, csak a parkettáncos nem. Roby megdöbbenve értesül az eseményekről, mert most már az ezer dollártól is elesett. Margit és a professzor végre egyedül maradnak és az asszony nem győz

Czobor Imre és Orsolya Erzs
Uj Színház — Botrány a Savoyban
(Áldor felv.)

Baróthy József és Orsolya Erzs
Uj Színház — Botrány a Savoyban

eléggé hálálkodni, amikor legnagyobb meglepetésére Merényi kijelenti, hogy azt a bizonyos ezer dollárt sürgősen adja át neki, mert különben ő árul el mindent a férjének. Az asszony átadja az ezer dollárt, amelyet Merényi viszont átnyújt Anettenek, a szobalánynak, akinek már régi álma, hogy egy kis szállodát nyisson és férjhez mehessen régi udvarlójához, a kifutófiúhoz.

Ez a rövid meséje Kelemen Viktor vígjátékának, amelynek figuráit az Uj Színház legkitűnőbb művészei elevenítik meg a színpadon. Elsősorban kell megemlékeznünk Orsolya Erzsiről, aki vígjátékban éppen úgy megállja a helyét, mint a legerősebb drámai szerepekben. Méltó partnere volt Boray Lajos. Berend István kedves és mulatságos figurát csinált a parkettáncos szerepéből. Inkey Margit kedves jelenség. Czobor Imre életének egyik legjobb alakítását nyújtja, akárcsak Baróthy József, akinél külön ki kell emelnünk izléses maszkját. Ugyanígy emeljük ki fogástalanul jó volt Bérczy Ernő rendezése is.

Az olasz színházi szezon legnagyobb szenzációja volt elmúlt héten a római Teatro Argentino premiérje, amikor is

színe került Benito Mussolini „Napoleon” című színdarabja.

A színdarabot Mussolini Giovanni Forzano olasz író társaságában írta. A Duce, aki tudvalévően mint újságíró kezdte karrierjét, egész új — eddig ismeretlen — oldaláról mutatja be eszményképét, Napoleont. Az érdekes darab, amely különben Mussolini rendezésében került színi, mindvégig a siker jegyében folyt le és előreláthatóan hosszú ideig lesz műsordarabja az olasz színpadoknak.

Amint róla értesülünk, a magyar közönség még ebben a szezonban megismerkedik Mussolini színművével, amelynek

első példányát néhány nappal ezelőtt kapta kézhez Hevesi Sándor, a Nemzeti Színház igazgatója.

A Duce drámáját — amely különben Napoleon Elba szigetéről való visszatérését tárgyalja — Balta Ignác ülteti át magyar nyelvre.

Amennyiben a szerzők kívánságait a Nemzeti Színház teljesíteni tudja, a premiért a jövő hónap végén fogják megtartani, amely úgy az előadásban, mint a bemutató külsőségeiben méltó lesz a világhírű politikus-szerzőhöz.

Jelenetek a római Teatro Argentino-Mussolini-drámájából, a „Napoleon”-ból

A kölcsönkért vendég

Az angol sznobizmus fogalmát nehéz körülhatárolni. Jámbor rajongók a sznobok, akik kritika nélkül lelkesednek valamiért, ma fölkapnak egy divatot, holnap elejtik, nagyon komolyan veszik magukat, de őket senki se. Különösen, ha ferdeségeiket ki-figurázzák a színpadon.

De a sznobizmussal úgy vannak többnyire az emberek, mint általában a hibákkal. Másnak a szemében a szálkát is meglátják, a magukéban a gerendát sem. És a sznobokon legjobban mulatnak — maguk a sznobok. Tegyük szívünkre kezünket, csaknem mindnyájunkban van egy kis sznobizmus, csak nem vesszük észre.

Hálás feladat tehát mindig: rámutatni az apró ferdeségekre, elfogultságokra, amelyek valamennyiünkben megvannak, ha nem is valljuk be.

Ilyen például a babona. Különösen a 13-as szám babonája. Ebből alakult ki az az intézmény, amelyet pesti társaságokban tréfásan „XIV. Lajos”-nak neveznek. (Ha tizenhárman ülnek az asztal körül, a föld alól is előkerítik a tizennegyediket.)

Kiss Ferenc
Kamaraszínház — A kölcsönkért vendég
(Aldor felv.)

Ebből a babonás magból indul ki a Kamaraszínház angol újdonsága, a *Kölcsönkért vendég*. A darab a mult század kilencvenes éveinek levegőjében játszódik le. De ma is megértjük. A sznobizmus halhatatlan.

Ma is megtörténhetik az, ami Londonban 1890 körül. A derek Tidmarsh-házaspár (középfinom polgárság, de szeret előkelős-ködni) vendégeket hív meg. Mikor asztal köré ülnek, a házigazda ijedten állapítja meg, hogy tizenhárman vannak. De szerencsére a Blankley-cég egyenesen azzal foglalkozik, hogy „XIV. Lajos”-okkal segíti ki a vendéglátó házakat.

Ám ez nem volna elég bonyodalom egy angol vígjáték számára. Segítségül jön a londoni kód. Az ifjú Strathpeffer lord, aki szenvedélyes egyiptológus, meg van hívva egy londoni múmia-gyűjtőhöz, de a ködben eltéveszti a kaput és beállt Tidmarshékhoz. A vígjátékíró kímódolja, hogy az igazi lordot úgy fogadják, mintha a Blankley-cég fizetett XIV. Lajosa volna. Iletve csak a házigazda és felesége tudják ezt a titkot, amelybe természetesen vendégeiket nem avatják be.

A lord ártatlan lélekkel vonul be az előtte ismeretlen társaságba. Azt hiszi, hogy a múmia-gyűjtőnél van. És örül, hogy ismerősre is akad. Seaton kisasszony, a Tidmarsh-család nevelőnője, egyszer már nagyon érdekelte a lordot, amikor még a szerényebb Gordon nevet viselte. Ehhez tudni kell, hogy az angol főnemesi családokban csak egy ember viselheti a majorátussal járó lordi címet, a többiek szerényebb címmel és más névvel kénytelenek megelégedni, míg a rangelözök kihalása folytán majoreszkók és tehát lordok lesznek.

Strathpeffer lord igen ferde helyzetbe kerül. A vendégek hódolnak előtte, mint igazi lord előtt. Házigazdáék ellenben csak külsőleg adják meg neki a tiszteletet, belül megvetik és „skót” fukarsággal bánnak vele, mint afféle XIV. Lajossal, kölcsönkért, fizetett vendéggel.

Akármennyire lord is tehát a lord, valami kínos helyzet támad körülötte, amit fokoz az, hogy ő a nevelőnőhöz húz, Seaton kisasszony mellé ül le, aki viszont afféle szellemi pária a jómódú család körében.

És Gilwather úr, Gábor bácsi, aki kissé felöntött a garatra, demokrata szónoklatot vág ki a lord ellen, aki alig győz védekezni, hogy ő nem politikus, csak műkedvelő tudós. A lord a súlyos bántalmak ellenére is, amik érik (a kettős, sőt többszörös félreértés folytán), angol hidegvérrel és mosolygó, jólnevelt fölénnyel viseli el a túsúzásokat.

Nisinszky Tamara, Uray Tivadar és Hettyei Aranka
Kamara Színház — A kölcsönkért vendég (Áldor felv.)

A kölesönkért vendég

Az angol sznobizmus fogalmát nehéz körülhatárolni. Jámbor rajongók a sznobok, akik kritika nélkül lelkesednek valamiért, ma fölkapnak egy divatot, holnap elejtik, nagyon komolyan veszik magukat, de őket senki se. Különösen, ha ferdeségeiket ki-figurázzák a színpadon.

De a sznobizmussal úgy vannak többnyire az emberek, mint általában a hibákkal. Másnak a szemében a szálkát is meglátják, a magukéban a gerendát sem. És a sznobokon legjobban mulatnak — maguk a sznobok. Tegyük szívünkre kezünket, csaknem mindnyájunkban van egy kis sznobizmus, csak nem vesszük észre.

Hálás feladat tehát mindig: rámutatni az apró ferdeségekre, elfogultságokra, amelyek valamennyiünkben megvannak, ha nem is valljuk be.

Ilyen például a babona. Különösen a 13-as szám babonája. Ebből alakult ki az az intézmény, amelyet pesti társaságokban tréfásan „XIV. Lajos”-nak neveznek. (Ha tizenhárom ülnek az asztal körül, a föld alól is előkerítik a tizennegyediket.)

Kiss Ferenc
Kamaraszínház — A kölesönkért vendég
(Áldor felv.)

Ebből a babonás magból indul ki a Kamaraszínház angol újdonsága, a *Kölesönkért vendég*. A darab a múlt század kilencvenes éveinek levegőjében játszódik le. De ma is megértjük. A sznobizmus halhatatlan.

Ma is megtörténhetik az, ami Londonban 1890 körül. A derék Tidmarsh-házaspár (középfőnök polgárság, de szeret előkelőködni) vendégeket hív meg. Mikor asztal köré ülnek, a házigazda ijedten állapítja meg, hogy tizenhárom vannak. De szerencsére a Blankley-cég egyenesen azzal foglalkozik, hogy „XIV. Lajos”-okkal segíti ki a vendéglátó házakat.

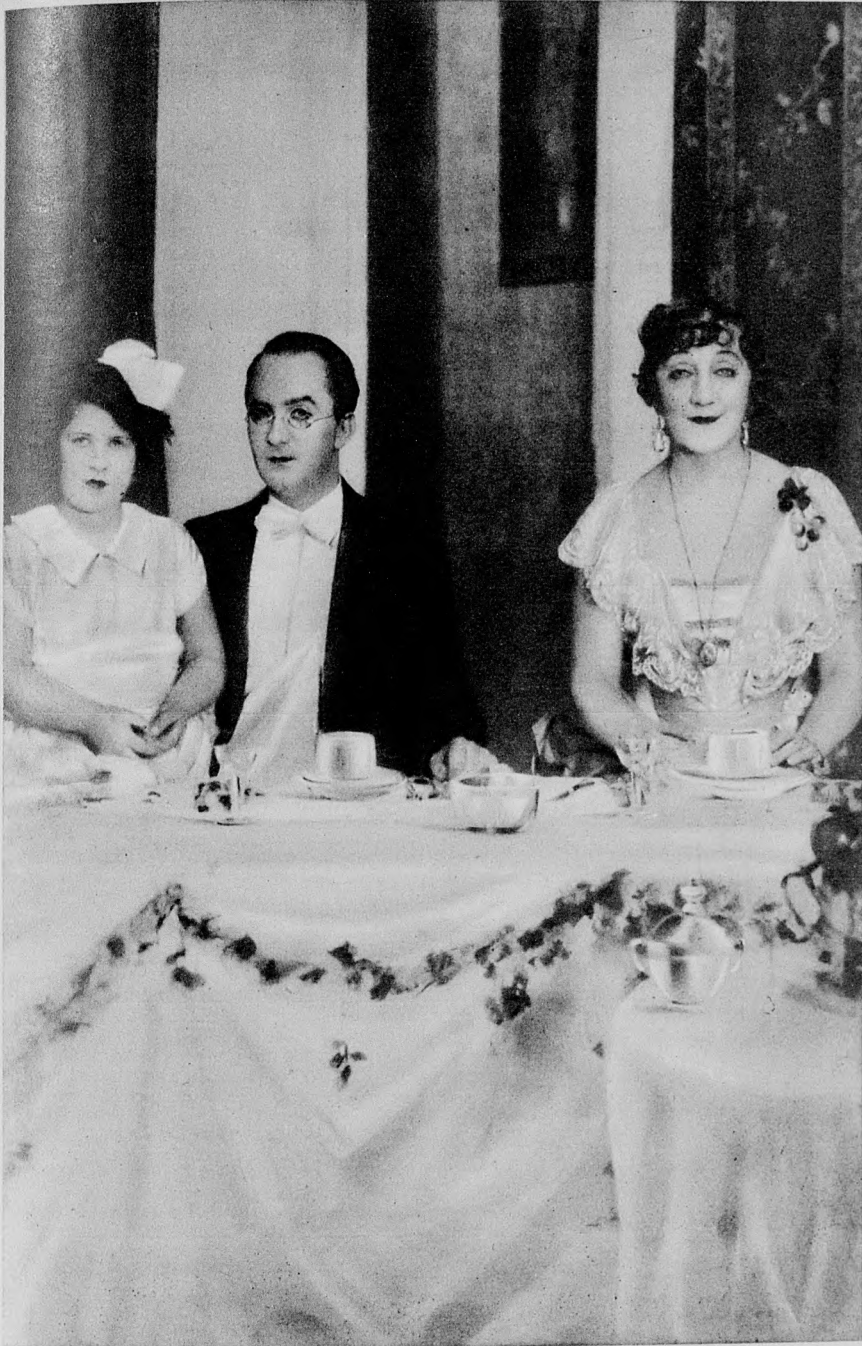
Am ez nem volna elég bonyodalom egy angol vigjáték számára. Segítségül jön a londoni kód. Az ifjú Strathpeffer lord, aki szenvedélyes egyiptológus, meg van hívva egy londoni múmia-gyűjtőhöz, de a ködben eltéveszti a kaput és beállít Tidmarshékhoz. A vigjátékról kímódolja, hogy az igazi lordot úgy fogadják, mintha a Blankley-cég fizetett XIV. Lajosa volna. Illetve csak a házigazda és felesége tudják ezt a titkot, amelybe természetesen vendégeiket nem avatják be.

A lord ártatlan lélekkel vonul be az előtte ismeretlen társaságba. Azt hiszi, hogy a múmia-gyűjtőnél van. És örül, hogy ismerőse is akad. Seaton kisasszony, a Tidmarsh-család nevelőnője, egyszer már nagyon érdekelte a lordot, amikor még a szerényebb Gordon nevet viselte. Ehhez tudni kell, hogy az angol főnemesi családokban csak egy ember viselheti a majorátussal járó lordi címet, a többiek szerényebb címmel és más névvel kénytelenek megelégedni, míg a rangelözök kihalása folytán majoreszkők és tehát lordok lesznek.

Strathpeffer lord igen ferde helyzetbe kerül. A vendégek hódolnak előtte, mint igazi lord előtt. Házigazdáék ellenben csak külsőleg adják meg neki a tiszteletet, belül megvetik és „skót” fukarsággal bánnak vele, mint afféle XIV. Lajossal, kölesönkért, fizetett vendéggel.

Akármenyire lord is tehát a lord, valami kínos helyzet támad körülötte, amit fokoz az, hogy ő a nevelőnőhöz húz, Seaton kisasszony mellé ül le, aki viszont afféle szellemi pária a jómódú család körében.

És Gilwather úr, Gábor bácsi, aki kissé felöntött a garatra, demokrata szónoklatot vág ki a lord ellen, aki alig győz védekezni, hogy ő nem politikus, csak műkedvelő tudós. A lord a súlyos bántalmak ellenére is, amik érik (a kettős, sőt többszörös félreértés folytán), angol hidegvérrel és mosolygó, jólnevelt fölényvel viseli el a túsúrásokat.

Nisinszky Tamara, Uray Tivadar és Hettyei Aranka
Kamara Színház — A kölcsönkért vendég (Áldor felv.)

A lord azonban lassan rájön, hogy rossz helyre tévedt. Ezt tapintatosan nem árulja el, de a vígjátéki helyzet egyre kínosabb körülötte. Botrány van a levegőben. És a csaiád kisleánya „gyerekszájjal” végre ki-pattantja a nagy titkot: a lord nem igazi, csak afféle köicsönként vendég a Blankley-cégtől!

A rászedett vendégek ellenben nekitámadnak az ál-lordnak, azaz, hogy az igazi lordnak, akit talminak tartanak. Mit tehet a derék Strathpeffer lord? Kacag a saját vígjátéki helyzetén és végre is meggyőzi az embereket, hogy igazi arisztokrata és semmi köze a Blankley-céghez. Házigazdáék még kínosabb helyzetben. Végre egy igazi lord volt a vendégük és azzal is ity csúfosan bántak el. És hogy a büntetésük még nagyobb legyen: a gróf elviszi tőlük és elveszi feleségül lenezett nevelőnőjüket, Seaton kisasszonyt.

Anstey a Bernard Shaw előtti angol humor képviselője. Van benne sok abból a karikázó tehetségből, amelyet Dickens „Pickwick”-jéből és Cruikshank torzkepeiből ismerünk. „Old Merry England”, a békebeli, kedélyes Anglia minden búbája, jóllakott filozófiája, életderűje megvan benne. Amellett, mint vígjátékról azzal a lelkes, odaadó „kis ügyet is nagy hévvel” szolgáló pontossággal dolgozik, amelyet alantasabb műfajban, a békebeli angol klaunok, zeneböhocok munkájában valaha méltán megcsodáltunk.

A kamaraszínházi előadásról a lehető legjobbat! Az a sokoldalú, sokhangú hangszer, amelyet a Nemzeti Színház gárdája bocsát

Tasnády Ilona és Nisinszky Tamara
Kamaraszínház — A köicsönként vendég
(Áldor felv.)

Kiss Ferenc és Pethes Sándor
Kamaraszínház — A köicsönként vendég
(Áldor felv.)

a kisebb színház rendelkezésére, *Hepesi Sándor* és *Horváth Árpád* rendezők érintésére ezúttal is teljes erővel és hatással szólal meg. *Uray* a címszerepben „perfect lord” és azonfelül még valami: jóság és fölény, ami a szerephez kell, művészi adottság benne, *Hedyei Aranka* egy angol landlady szerepében a karikatúrán túl az igazi emberábrázolás nagy művészetét mutatja. *N. Tasnády* Ilona angol nevelőnője olyan, mintha a Hyde-parkból most lépne ki. *Kiss Ferenc Gábor* bácsija oly humoros és kedves, mint valami két lábon járó bífisztek: ennek a nagy művésznek élettől duzzadó, ihletes alkotása. *Kiss Irén* pompás humorával egészíti ki, mint feleség ezt a józú figurát. *Pethes Sándor* olyan, mint valami meglevenedett Cruikshank-karikatura, csupa ötlet, torzbáj. *Náday Béla* a pörüljárt házigazda szerepében egyik főtényezője a sikernek. Az epizódfigurákkal szemben a kritikus zavarban van. Kitélnék belőlük egy másik angol vígjáték főszereposztása. *Matány Antal*, *Fehér Gyula*, *Környey Paula*, *Vándory Margit*, *Kelemen Mária*, *Eöry Kató*, *Cserépy*, *Hajdu József*, *Nagy Teréz*: csupa erő, csupa szín. És utolsónak, de nem legkisebbnek — last but not least — emlíjük a kis *Nisinszky Tamarát* (Márkus Emilia unokáját, a tánc génuszának, Nisinszkinék leányát), aki valóságos csodagyermek a színpadon, a gyermekkor búbájával, a művész vérbeli ösztönösségével. *F. Rélay Margit*, a darab kitűnő fordítója. Mindent összevéve, ez a vígjáték annak, aki Londont szereti, kedves és kellemes felidéz.

jelenetek
 Pongrac Elemér
A HAJNAL FIAI
 című
 az Uj Szin-
 házban
 bemutatott
 darabjából

GONDA JOZSEF és
 JACIKÓ CIA

BORAY LAJOS
 és
 SOLTESZ ANNIE

BÁRSONY LAJOS
 és
 BARÓTHY JOZSEF

Aldor felv.

ndég

Hepesi
 tésére
 meg.
 '1' és
 y, ami
 benne.
 erepé-
 rábrá-
 snády
 Hyde-
 Gábor
 yalami
 y mű-
 otása.
 ití ki.
 Pethes
 nedett
 torz-
 a sze-
 k. Az
 arban
 ol vig-
 Fehér
 argit,
 Hajdu
 a szín.
 - last
 inszki
 a tánc
), aki
 on, a
 érbeli
 darab
 ez a
 kedves

Hallja maga Skót...

elhozta magát ide a rádió Studiójába, de figyelmeztetem, hogy viselkedjék rendszeren és ne éljen vissza a vendégszeretettel.

— Nem értem, miért mondja ezt?

— Azért, mert sem az én mondanivalóimba, sem a mikrofonba nem lehet belebeszélni. Kezét csókolom. Tudja ki volt ez a hölgy? Filotás Iona, az első magyar speakernő. Csak maradjon mellettem, kedves öregem, itt nem lehet udvarolni, mert akkor magából viszont pilótás lesz.

— Hogy-hogy?

— Repülni fog.

— Legalább azt mondja meg, hogy kelleme rádióhangja van-e a speakernőnek?

— De még mennyire. Amikor éjjelkor búcsúzásul bement az, hogy jó éjszakát, szinte sajnálja az ember, hogy már löbbit nem beszél.

— Hiába, ezek a nők még a rádióban sem hagyják magukat. Ott is az övék az utolsó szó.

— Remélem, magánál viszont ez volt az utolsó szó a beszélgetésünk alatt. Van szerencsém kedves Orbók úr. Engedje meg, hogy bemutassam a barátomat. Skót úr — Orbók Attila.

— Van szerencsém uraim, mi újság?

— Ezt inkább mi kérdezzük öntől. Mi az a levél, amit a kezében szorongat?

— Ezt éppen most kaptam Londonból az Embassy Theatre igazgatójától, aki arról értesít, hogy a „Tünnemény” című darabomat elfogadta előadásra.

Az angol színház darabomat a közeli hetekben mutatja be „Lady in Walting” címmel,

amely magyar fordításban Várakozó hölgyek jelent. Sajnos, nem utazhatom el a premiérre, mert egy új darabon dolgozom, amelyet a lehető legrövidebb időn belül be akarok fejezni.

— Gratulálunk ehhez a fontos levélhez, amelyből reméljük rövidesen dolláros lesz.

— Köszönöm uraim, a viszontlátásra.

— No most, kedves Skótom, beviszem magát a nagy Studióba. Látja, innen szokták közve-

lítani a nagyobb rádió-

előadásokat. Egyéb-

ként néhány nappal

ezelőtt ebben a helyi-

ségben egy kis ün-

nepség zajlott le. Az

ünnepelt Kiszely

Gyula, a „Fehér

orchideák” zeneszer-

zője volt, aki más-

különbösen a Studió

egyik rendezője. Éppen a „Bartlanglakók”

című Tömörkényi-darabot próbálták, amikor

betépett a Studióba Kiszely Gyula k. Halász

Gyula, a „Fehér orchideák” librettistájának

társaságában.

Az ifjú szerzőket egyszerre körülvették a szereplők és éljenezni kezdték.

Végül pedig a hölgyek egy kis fehér orchideacsokrot nyújtottak át nekik. Kiszely és k. Halász élénken tiltakoztak az ünnepelés ellen, mondván, hogy a premiérjük még csak ezen a héten lesz. Az ünnepelők azonban kijelentették, hogy azért merték ezt az ünnepséget előre megrendezni, mert biztosak a sikerben.

— Reméljük, hogy igazuk lesz.

— Ha olyan sikerük lesz, mint Békeffi Istvánnak és Lajtai Lajosnak „Az okos mamá”-val, akkor nincs semmi baj. Fedák Sári egyébként végleg elhatározta, hogy „Az okos mama” bécsi bemutatója előtt pihenőt tart. Erről az elhatározásáról tudomást szerzett gróf Károlyi Imre is, aki értesítette a művésznőt, hogy boldog volna, ha az operett fáradalmait érdi uradalmán pihenné ki. A grófi házaspár kedve s ajánlatát Fedák termé

szélesen elfogadta és bejelentette, hogy rövidesen kimegy a Károlyi-birtokra.

A művésznőnek itt egy vadászlakot rendeztek be,

ahol, talán mondanom sem kell, hogy nem lesz semmiben sem szüksége. Elárulhatom magának, hogy a falu lakossága felvirágozva és

bandériummal fogadja majd a pihenésre térő „okos mamát”. Hát nem édesek ezek a falusiak?

— De igen, édesek.

— Már megint kezdi? Mingyárt nem mesélem el, hogy mért hívják újabban a Belvárosi Színház művészei Kovács Terust anyagyilkosnak. Tudja talán, hogy a színház most Szép Ernő „Aranyóra” című darabjára készül, amelyben Kovács Terusnak az anyaszerepet kellett volna eljátszania. Történt azonban, hogy a Király Színház Fedák Sári szerepét, „Az okos mamá”-ban Kovács Terusra akarta másodszeresposztásban ráosztani. A művésznő, aki vidéken operettprimadonna volt, természetesen nagyon szívesen vállalta volna ezt a megbízatást, de mégis le kellett mondania a meghívásról, mert minden este játszik a Belvárosi Színházban. Persze fájt neki, hogy elesett egy nagyobb mellékjövedelemről. Kétségbeesése fokozódott, amikor a debreceni színházról egy hosszabb vendégszolgálatra kapott ajánlatot. Ugy volt, hogy erről is le kellett mondania, de

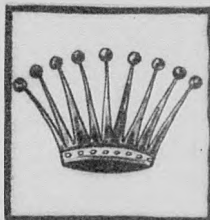
addig könyörgött Szép Ernőnek, amíg a megértő szerző egyszerűen kihúta szerepét a darabból.

— Azt hiszem kevés ilyen önfeláldozó szerző van, mint Szép Ernő.

— Ebben igaza van, édes egy komám. Sokszor azonban a nagy önfeláldozásból baj történik. Legutóbb is így van ez egyik művésznőknél, akinek hosszabb idő óta udvarol az ismert magyar mágnás. A művésznő nemrégiben néhány heti pihenésre indult. Először

úgy volt, hogy erre az útra elkíséri őt udvarlója is, aki él-hal a szórakozásért és a társaságért. Primadonnánk azonban olyan helyre utazott, ahol mindez ismeretlen fogalom.

Éppen ezért nagylelkűen lemondott a mágnás társaságáról, nehogy az unatkozni legyen kénytelen.

A művésznő tehát egyedül utazott el és udvarlója első nap sehol sem találta a helyét. Másnap már azonban annál inkább. Ez a bizonyos hely az egyik ismert pesti lokál, ahol az ifjú mágnás mindennap reggelig mulat.

— Ugy látszik, ő is azt tartja, hogy nagy a feje, búsúljon a ló.

— Lehet. Egyelőre csak Darmoráról, a magyar származású táncosnőről tudom azt, hogy búsul. Darmora ugyanis a közeljövőben indul újabb európai turnéra, amelyre egy tánc csoportot visz magával. Ezeket egész seereg új tánca tanította be, amelyeket mind maga kreált. Annál nagyobb volt a megdöbbenése, amikor elment az „Amerikai lányok” főpróbájára, ahol az úgynevezett pinguin-tánc ikerestvére annak a számnak, amelyet ő tanított be.

Darmora szerint ezt a táncot tőle kopirozták le és éppen ezért nem hagyja annyiban a dolgot, hanem beperli a Király Színházat.

Pesten még úgysem pereskedtek tánckreáció miatt.

— Okvetlenül el fogok menni a tárgyalásra.

— Csak menjen kedvesem, hátha tévedésből magát itéltek el és tartják ott.

— Mondja, nem tudja mit csinál Somogyi Nusi minden áldott nap a Szigeten?

— Dehogynem. Somogyi Nusi min-

dennap korán reggel a fedett uszodába jár, ahol sokszor délig úszik. Megsúghatom, hogy

primadonnáink közül ő úzi a legtöbb sportot,

még pedig úszik, lovagol, autót vezet, evez, teniszezik, golfozik és víz. Mindebben olyan tőkététes, hogy valamennyiből leckét adhatna magának.

— Bár elvállalna tanítványának.

— No, no maga kis hamis. Majd szólok a feleségének. Igen jó kedve van ma magának, amit Brodszky Miklós viszont nem mondhat el saját magáról.

Brodszky ugyanis nemrégiben táviratot kapott az egyik külföldi színházi ügynőskétől, hogy négy színházigazgató szeretné megnézni Pesten a „Szőkik az asszony” című operettjét. Miután a

darab már régen nem megy, Brodszky megkérte Sebestyén Dezsőt, a Fővárosi Operettszínház igazgatóját, hogy vasárnap délutáni előadásul játszassa el a „Szőkik az asszony”-t. Az igazgató teljesítette a kérést és a múlt vasárnap műsorra tűzte az operettet, Brodszky pedig táviratilag meghívtá a négy külföldi színházdirektort.

Két nappal az előadás előtt Ferenczy Károly, a Városi Színház igazgatója meglepetésszerűen letiltotta a „Szőkik az asszony”-t,

azzal az indokolással, hogy úgy a darab, mint a díszletek az ő tulajdonát képezik. Hiába volt minden kérés, könyörgés, Ferenczy elhatározását nem lehetett megmáskítani és így Brodszky kénytelen volt újabb sürgönnyt meneszteni az ügyöknök, hogy a színházigazgatók ne jöjjenek el Budapestre.

— No és történt azóta valami változás?

— Brodszky remélte, hogy igen, de Ferenczy továbbra is kitart elhatározása mellett.

— Hát ez szomorú. Ezek után meséljen valami szívdérítő viccet.

— Nagyon szívesen. A történet hőse Peli Sándor, akinek egyetlen szenvedélye van, még pedig a régi színészlelkek gyűjtése. Napokat tölt el különféle antikváriumokban,

hogy felkutasson színészfényképeket vagy irásokat. A minap az egyik régiségkereskedésben egész csomó múlt századbeli színészfényképre bukkant, amelyeket mingyárt meg is vásárolt, darabonként ötven fillérért. A fényképek között legnagyobb meglepetésére ott találta Vig Miklós arcképét is.

— Hát ez mennyibe kerül — kérdezte a tulajdonostól.

— Három pengő húsz fillérbe.

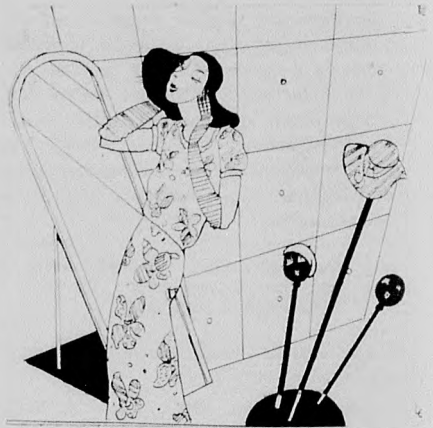
— Miért — kérdezte csodálkozva Peti.

— Mert ebből csak ez az egy példány van. Ez nagyon ritka.

Vig Miklós egyébként e héten Berlinbe utazott, ahol huszonhat új slágerszámot fog gramofónba énekelni.

Ezzel szemben február 8-án, most vasárnap, Magyar-bál volt Berlinben, amely a leg-sikeresebb volt az összes német bálók közül. Fővédnöke Alpár Gitta volt, aki hajnatig láncolt, főleg Verebes Ernővel. A bálon egyébként mindenki résztvett, aki számít Berlin művészi életében. Azt hiszem, eleget beszéltem, ugye? No isten vele!

Kalapvásárlás

— Na, ezt a kalapot megvenném, csak félek, hogy kissé sokáig próbáltam és közben kiment a divalból.

(Czukor Lilly rajza)

Ahol a szerep születik

színész, aki sokszor szó nélkül visszaküldi a szerepet, mert kevés oldalból áll.

Sokan azt hiszik, hogy a színész vagy színésznő csak a próbákon tanulja a szerepét. Pedig ez tévedés, mert a szerepet

Gombaszögi
Frida

nagyközön-
ség, ha este
beül a szin-
házba, nem is gondol arra,
hogy mennyi fáradságos
munka fűződik ahhoz az
alakításhoz, amelynek lel-
kesen tapsol. Hogy is szü-
letik meg a szerep? Illetve,
hogy ölt testet, miképp kel-
életre az író elgondolása?
Abban a pillanatban, ami-
kor a színház igazgatója el-
fogadja a darabot, kezdődik
a szerep élete. A darabot
odaadják valakinek — rend-
szerint a sűgónak, aki ré-
szeire, illetve szerepeire
bontja a darabot. Ha ez
az úgynevezett kiszerepezés
megtörtént, akkor a szerep
a színház altisztjének akta-
táskájában elindul a mű-
vésznő otthonába. A szerep-
könyv sohasem az egész da-
rab, hanem csak egy-egy
szereplő mondanivalóit tar-
talmazza a hozzá vagy az
előtte szóló színész végsza-
vaival, amelyekre „be kell
vágni”. Minél vastagabb
egy ilyen szerepkönyv, an-
nál jobban örül a szereplő

Somogyi Nusi

minden esetben otthon tanulják és a próbákon csak „felmondják” a rendezőnek a leckét. A rendező egyik legfontosabb feladata éppen az, hogy az esetleges hamisan betanult hangokat kikorrigálja. Ne higgyék azt, hogy mennél kiválóbb egy színész, annál kevesebb javítanivalója van a rendezőnek. Ismerünk nagyon sok pesti sztárt, akiknek úgyszólván minden egyes jelenetet külön kell megmagyarázni és előjátszani. Mindez azonban nem hiba a színházak világában és nem igen akad olyan színész, aki ne vetné magát alá a rendező oktatásainak.

A szereptanulás tehát minden esetben otthon folyik le, csak mindent másképp. Úgyszólván minden színésznek van egy megszokott helye, ahol tanulni szokott és ez már beléjük idegződött, hogy máshol képtelenek volnának a szereptanulásra.

Vaaly
Ilona

Gólné Kertész Ella

Gombaszögi Frida például csak a legnagyobb kényelemben tud szerepet tanulni. A próbák tartama alatt délután sohasem fogad látogatókat, hanem végigfekszik divánán és a késő esti órákig folyton újból és újból elolvassa a szerepét. Még kényelmesebben intézi ezt el Somogyi Nusi, aki csak ágyban fekszik tud szerepet tanulni. Ő két részre osztja a tanulást. Még pedig este és délelőtt. A nap többi óráiban feléje sem néz a szerepkönyvnek.

Vaaly Ilona viszont csak délután tanul. Bevonul a szalónjába és beül a hatalmas bergébe. Férje, Kertész Dezső viszont a divánon fekszik végig és egyszerre kezdenek el tanulni. Néhány óra múlva azután „kihallgatják” egymást és mindegyik szívesen veszi,

ha a másikuk javít az esetleg rosszul kihangsúlyozott szavakon. Ezzel szemben a Góth-pár külön szobájában tanul. Góth Sándor a dolgozószobájában, Góthné Kertész Ella pedig a könyvtárszobájában. Természetesen ők is meghallgatják egymást és megbeszélik az alakítás minden egyes részletét.

Góth Franciskának remek a memóriája és éppen ezért ő csak néhányszor olvassa át otthon a szerepét. Ezzel szemben ő még a jelenési előtt is végigfutja a szerepkönyvet, hogy ne történjék semmi baj. Ebben is hasonlít rá Dayka Margit, aki szintén nem tartozik azok közé, akik szeretnek otthon tanulni, ennek ellenére mégis mindig kifogástalanul tudja szerepét.

A lelkiismeretes szereptanulók mintaképe lehetne Varsányi Irén, aki otthon minden idejét tanulással tölti el. Honthy Hanna ilyenkor szintén nem látható sehol sem, csak a lakásán. A szerep minden egyes szavát kihangsúlyozza, nemcsak a beszédben, hanem a

Tilkos
Ilona

Lábass Juci
(Harsányi
felvételei)

mimikában is. A művésznő tudvalévően kitűnő háziasszony is és ha főz, még a konyhába is magával viszi a szerepét.

Tilkos Ilona csak úgy tud tanulni, ha cigarettázik. Bekuporodik egy karosszékre és ilyenkor meghal számára minden és mindenki. Lábass Juci viszont szereptanulás közben nem híve a nagy kényelemnek. Rendszerint ez az aktus a szalónban folyik le, de sohasem a divánon vagy karosszékre, hanem csak egy rendes széken.

Bajor Gizi szobáiban fel és alá sétálva szokta tanulni szerepét. Míg Zilahy Irénnek külön szereptanuló szobája van. E célra berendezett magának egy kis szobát, amelynek az ajtaján egy tábla ékeskedik ezzel a felirattal: Iroda.

Igy és itt tanulják a pesti sztárok szerepeiket, amelyek annyi gyönyörűséget szereznek a közönségnek.

Sztlágyi Ödön

Az én hetem

IRJA
KARDOS ISTVÁN

Péntek

6

Dorottya

A „pesti divatot” valamikor Szirmay Imre bátyánk, a Népszínház egykori kiváló művésze diktálta, aki a maga idejében Pest legelegánsabb úrfia volt. A szabók rajta próbálták ki minden ruhát és ha Szirmay végigsétált a

Hatvani ucca korzóján, bizony bámult ott mindenki, hölgyek, urak egyaránt és kekre nyílt szemmel nézték az elegancia nagymesterét.

Szirmay Imre sok sikerült ruhája között mégis a legsikerültebb az volt, amelyet a Tűzoltó című francia operettben öltött magára. Ez volt ám a ruha. A kávébarna redingo, merészen kihajtott selyemgallérjával valósággal lázas izgalmat keltett a férfiak között, olyannyira, hogy egy hétre rá a pesti kaszinó urainak háromnegyedrészre kávébarna redingót viselt, merészen kihajtott selyemgallérral.

Szirmay a megcsodált ruhát azután — amikor a darab lekerült a műsorról — betette szekrényébe és huszonöt esztendő óta ott őrzi szeretettel és nagy gondossággal, mint egykori sikerének nagy osztályosát. Nemrégiben azután előkerült a redingo. Szirmay Imre ebben játszott egyik vidéki vendégzereplése alkalmából, amikor a városi színházi Cigányszerelem szabaddá tette. A ruha most is pompásan állott. Fent a színpadon mindenki megcsodálta a délelőtti próbán, a rendező azonban mégis kifogásolta:

— Kérem Szirmay úr — szólott, — ez a ruha nem alkalmas a darabhoz. Kegyeskedjék valamivel régebbit felvenni.

Szirmay mosolygósan felelt:

— Sajnálom uram! Huszonöt évesnél nines öregebb ruhám.

Szombat

7

Romuald

Egyik fiatal színésznőnk megkérte Fehér Gyulát, a Színészegyesületi Színiiskola tanárát, aki még csak nemrégiben is oktatója volt, hogy az új darabban nézze meg.

— Arra kérem csak kedves tanár úr — esdekelt a kisasszony, — méltóztassék jól figyelni, mert a szerepem meglehetősen kicsiny, alig egy-két szó csupán, de a jó szem abból is meglátja a tehetséget. A tanár szemének egy jelenés is elég.

Fehér Gyula este szépen beült a nézőtérre és igen nagy figyelemmel vigyázta a darabot. Az első felvonás után a fiatal színésznő kipirult arccal sietett a tanár urhoz és szepelve kérdezte meg:

— Nos, milyen voltam?

— Édes fiacskám, hát már felléptél.

— Hogyne, a nagy duett utáni jelenetben.

— Fiacskám! — mentegetőzött Fehér, — ne haragudj. Akkor éppen — *lüsszenteltem*.

Vasárnap

8

Hatv. v.

Jaj de jó ez a vasárnap, az ember örül az ágyának — gondolom magamban pihenve és elhenyelve és gondolataimban autóbuszban kimegyek abba a színházba, ahol tegnap este voltam, hattól nyolcig.

Ez a színház, kint a hideg és most ködös ligetben, a Jókai Színház s ha arra gondolkodás folyik szerepekkel, gázsikkal, sőt messzibb megyék, a közönséggel szemben, szobrot szeretnék emelni a ligeti színház tagjainak, ha szobrász volnék, avagy képen örökíteném meg őket, ha festő lennék.

Aranyos, kedves, törekvő emberek fent a színpadon, aranyos, kedves nézők odalent a nézőtérén. Ilyeneket mondanak:

— Csuda aranyos!

— Csuda egy pofa!

— Ennél meg kell szakadni a nevetéstül!... — szólnak jó hangosan lent a nézőtérén, fent a színpadon pedig lelkükkel, szívükkel dolgoznak. Kazemben a szövegkönyv. Egy szót sem hagynak ki. Egy hangot nem tévesztenek.

S a szünetben a következőket tudom meg:

Naponta reggel 9-kor kezdődik a próba és tart délután 3-ig. De ötkor már mindenkinek bent kell lennie, mert hatkor kezdődik az előadás.

Minden héten premiór.

A második próbán már mindenki köteles tudni a szerepét.

Súgó csak akkor súg, ha ráér.

Színházi törvényszék nines, mert nines rá szükség. Mindenki pontos és kötelességtudó. Mindenki mindent köteles játszani, prózai és operettszerepet egyaránt.

A színház estéről-estére zsúfol.

Derek, becsületes, igazi színészek... Azok közül a kevesek közül valók, akik még hisznek a színpadi kultúrában. Köszönni kell nekik, ha találkozunk velük az utcán.

Psz! Csendesen! Már megy fel a függöny Fall Leó Pompadour című operettjének második felvonása előtt.

CLERMONT

Hajhullását / hajkorpáját
azonnal megszünteti

CLERMONT et FOUET
PARIS

PÁRIZSBAN

egy világhírű orvos egy oly kiváló szert talált fel, amely

a haj hullását és a haj korpázódását

alig néhányszori használat által megszünteti. Ezen szer a külföldet teljesen meghódította,

CANADOLIN

név alatt már nálunk is mindenütt kapható. Gyártja: Clermont Co. Fouet Párizsban. Magyarországi lióktelepe: Budapest, Piarista ucca 6. Telefon: 883-92. Felvilágosítással szolgál a lióktelep igazgatósága.

Hétfő

9

Alex

Artisták egymás közt:

— Nos, hogy tetszett a produkciónk?

— Briliáns, csak egy nagy hibája van.

— Ugyan, hogy mondatsz ilyet?

— De igen! Hidd meg

nekem.

— Micsoda?

— Az egyik partnered olyan szomorú arcot vág, amikor a dupla száltót csinálja, hogy fájdalom ráérezni.

— Igazad van, pályatárs. De mit tudod te, mennyit vertem én már azt a gyereket, hogy — mosolyogjon.*

Kedd

10

Skolaszt.

G. H. Shawról napról-napra bőségben szállítanak derűsen mosolygó történeteket az angol lapok. Ez ma jött:

Shaw szobát rendel az egyik birminghami szállodában. Megírja, hogy az ablak a napos oldalra nézzen. Amikor Birminghambe érkezik, meggondolja magát és az árnyékos oldalra kéri a szobát. Ugy tesz, mintha táviratában is így kérte volna.

— A nap ne tűzzön be szobámba — mondja a főpincérnek.

— De hiszen sir a napos oldal szobáiból kért.

— Szó sincs róla — vitatkozik a mester. A főpincér ideges lesz:

— Hát engem uraságod hülyének tart?!...
— Nem — feleli Shaw, — de lehet, hogy tévedek.

Szerda

11

Mária

Gárdonyi Lajos meséli a Vígyszínház társalgójában.

Egy szegény süket ember bemegy a kalapüzletbe, hogy kalapot vegyen. Kiválaszt egyet és megkérdi az árát.

— Negyven pengő — felel a kereskedő.

— Hetven? — kérdezi kétségbeesetten a vevő. — Az sok.

A kereskedő hamar feltalálja magát:

— Hát jó. Legyen hatvan.*

Csütörtök

12

Szervita

Feld Matyinak az esztendő februáriusában nem a legjobban megy a sora. Így hát nem csoda, hogy a derék nyári direktor télen búra hajtja a fejét, elgondolkodik és olyan szórakozott, hogy regéket mesélnek róla.

Feld Matyi a minap felszál a villamosra és arra gondol, hogy egyetlen szivarja sincs. A kalauz jön a jegyért. Nyújtja a kezét, Matyi oda se néz, úgy szól szórakozottan:

— Kérek két Regaliát!

A kalauz csak néz.

— Uram — szól, — én nem árulok Regaliát.

— Nem? — szól Matyi, — akkor jó lesz a Portorikó is.

Bruck tanár úr a kis Radnairól

Én őszinte ember vagyok. Bevallom, hogy mikor átléptem a *Barsay ucai gimnázium kapuját*, ugyanazt a szívdobogást éreztem, mint mikor diák voltam és — első óra algebra volt. Szerencsére két diák „lógott” a folyosón. Megkérdezem, hol találhatnám meg Bruck tanár urat? Az egyik készségesen siet az órarendhez:

— Bruck tanár úrnak most a hetedik Bében van fizika órája. Tessék csak felírni a „szülők szobájába” és ott megvárni. Mingyárt szünet lesz...

Csengetnek. Jön Bruck tanár úr. Egy csomó diák és egy csomó fizikaszer kíséretében.

— Paranesoljon!

— Tanár úr kérem (úgy respektálok, hogy majdnem felnyujtom az ujjamat). *Sajnos nem vagyok szülő — csak riporter.* A

kis Radnairól akarok érdeklődni, akl ugyan ma már az Operaház igazgatója, de a „Déliháb” közönségét most a diák Radnai Miklós érdekelné.

A tanár úr kedvesen mosolyog:

— Nem szívesen beszélek róla. Azt hiszen már akkor is egy kicsit elfogult voltam vele szemben és most, hogy hála Istennek ennyire beérkezett — talán félreértenék!

— Dehogyl!

— Hát volt egy zeneegylet! A diákok alapították. Később kértek csak fel engem, hogy vegyem át annak vezetését. Én örömmel vállaltam.

Boldog voltam, mert akadt néhány tehetséges növendékem is. Ezek között is

az első: Radnai Miklós.

Én zseniálisnak tartottam.

Harmadik gimnazista volt, mikor benyújtotta nekem első zenei kompozícióját.

Ha voltak is hibák benne, ami természetes is, de olyan tehetséget árult el ez a gyerek a munkájával, hogy számomra is meglepetés volt. Voltak előadásaink, ilyenkor a diákok a saját műveikből adtak elő. Ezeknek majdnem mindegyikén szerepelt egy-egy szerzeménnyel Radnai Miklós. Még ma is őrzöm gyűjteményemben a kéziratait...

— Talán...

— Nem, nem bocsáthatom rendelkezésére! Ehhez szerzői engedély kellene és

Radnai Miklós ma már bizonyára csak mosolyog ezeken a kísérleteken,

de nem engedné nyilvánosságra hozni...

Kis szünet után folytatja Bruck tanár úr:

— Az iskola zeneegyletéből Radnai Miklós kivül más tehetség is került ki. Itt van például a Kósa Gyuri, a Róth Franci, Temesváry, Lajtay és elsősorban szegény kis Pártos Pista, no meg még nagyon sokan...

3 kis anekdóta 1 nagy íróról

Maurice Dekobra, a legdivatosabb francia író legnagyobb szenvedélye az utazás. Az év legnagyobb részét azzal tölti el, hogy végigjárja a világ metropolisait. Maurice Dekobra, ha csak teheti, ilyenkor végiglátogatja az illető város egyszerű, de speciális éttermeit.

Igy például, amikor huzamosabb ideig Londonban tartózkodott, állandóan egy kis olasz kocsmában ebédel. Az egyik sarokban volt a törzsasztala, amelyet azért választott, mert azon a részen szolgált ki egy pincér, akiről már messziről lerítt, hogy olasz. Dekobra tulajdonképpen ómiatta járt ebbe a kis étterembe, mert olyan figura volt, akit nem minden nap lehet látni. A pincéren poros volt a kabát és előszeretettel ebbe törölte felszolgáláskor az evőeszközöket. A vizes-poharat viszont úgy hozta, hogy a mutatóujja jó mélyen belelógott.

Egyik este, amikor fizetésre került a sor, a pincér megkérdezte Dekobrától:

— Bocsanatot kérek uram, de már nem emlékszem, hogy milyen levest méltóztatott elfogyasztani, borsó- vagy grizlevest?

Maurice Dekobra meg akarta tréfálni a pincért és ezért így válaszolt:

— Őszintén szólva igazán nem tudom megmondani, hogy milyen volt, legfeljebb csak annyit, hogy az íze szappanos vízhez hasonlított.

A pincér helyeslően bólintott és mint aki mindenre rájött, diadalmasan mondta:

— Ja, szóval akkor borsó levese volt, mert a grizlevesnek ma petróleum íze van.

Maurice Dekobra egyszer Sankt-Moritzban üdült, ahol ugyanakkor ott időzött egy párizsi színész is. Együtt mentek ródlizni, de mielőtt nekiindultak volna az útnak, a színész megszólalt:

— Maurice, figyelmeztetem magát arra, hogy a lejtőn nem lehet megállni.

— Tudom, kedvesem — bólintott mosolyogva Maurice Dekobra — megállni valóban nem lehet a lejtőn, de megélni annál inkább.

Maurice Dekobra ahányszor New-Yorkban van, mindig egy kis penzióban száll meg, ahol a tulajdonos többek között főpincér is. Dekobra rendszerint ott szokott ebédelni is.

Egy alkalommal, amikor az író elfoglalta asztalát, magához intette a tulajdonost és megkérdezte tőle:

— Mije van ma?

A tulajdonos nagy hajlongások közben így válaszolt:

— Van egy borjúfejem, egy marhanyelvem és disznósülkőm.

Dekobra csodálkozva húzta fel szemöldökét, majd fejszóvalva így szólt:

— De uram, ha önnek borjúfeje, marhanyelve és disznósülke van, miért nem megy el egy cirkuszba mutatni magát?

Lohengrin kisasszony

Regény

Írta: Forró Pál

Tihamér, a fiatal író elmondja barátainak, hogy megismerkedett egy kis masamód-lánnyal, aki nagyon tetszik neki. Tihamérnak randeuja van Micivel, a kis masamód-lánnyal. Tihamér csodálkozik a lányon, hogy Mici milyen intelligens. Együtt vacsoráznak a Tabánban. Remek estét töltenek együtt, beszélgetnek és Tihamér megcsókolja a lányt. Másnap Mici egy virágsokrot küld Tihamérnak. Este együtt mennek az Angol Parkba, ahol Tihamér legnagyobb megdöbbenésére, Mici egy rejtélyes férfit ismerősével találkozik. Bodzay jaggatja, hogy ki ez az ember? Mici csak annyit árul el, hogy Telegdy gróf, akivel régi életéből ismer. A fiatalok végigmulatják a pesti éjszakát és hajnalban autózni mennek. Tihamér izzó, szerelmes szavakkal ostromolja Micit. A szerelmes lány másnap jelszókik Bodzayhoz. Abban állapodnak meg, ha sikerül Bodzay szerzői estélye, együtt utaznak a Lidóra. Másnap tartja meg Bodzay előadását.

A nők kacagtak, tapsoltak, a férfiak ajkukba haraptak és mosolyogtak. Most komolyabb hangot ütött meg és lendületesen beszélt a házasság problémáiról, a meg nem értett nőről, arról az igazságtalanságról, hogy minden nőt háziasszonynak akart nevelni a régi nyárspolgári erkölcs, holott a nők között éppen úgy vannak különböző tehetségek, mint a férfiak között és így nem lehet mindegyikükből csak azért, mert nő, háziasszonyt faragni. Rátért a szerelem válságára, amely a gazdasági viszonyokkal függ össze, a házasságtörés lelki elemzésére és végül a nagyvilági nő típusára.

Előadását ezekkel a szavakkal fejezte be:

... Azok a moralisták, akik csak a munka jogosságát ismerik el és hara-

gos villámokat szórnak a komolytalan szerelmesekre, azokhoz a kőművesekhez hasonlítanak, akik egész életükben paloták falait emelik, de sohasem élvezik a fölépített palota fényűző szépségét és kényelmét."

Taps, biztató kedves pillantások, lelkes kiáltások. Kétszer is visszajött meghajolni. Az első részen szerencsésen túlelt. Most jön a második rész: válasz a közönség kérdéseire. Aki a szerelemre vonatkozó kérdéseket akar feltenni, felírja egy szelet papírra, beküldi az öltözőbe és Tihamér az előadás második részében felel rá.

Bement az öltözőjébe. Az asztalon egy óriási csokor. Mellette egy cédula:

A mesternek, teljesen meghódolt tanítványa

M.

A következő pillanatban már jön Mici, mellette Figdor, Szörtsey, Térey. Mici egészen kipirult, nagyon izgatott, boldog, a kezét már messziről nyújtja:

— Nagyon, nagyon jó voltál! Gratulálok!

Tihamér megcsókolja a feléje nyújtott kezét:

— Köszönöm, nagyon boldog vagyok!

Önüggyvéd

Tanácsadó a mindennapi élet ügyes-bajos dolgaiban, 80 oldal, díszes kötésben, ára bérmentve 1 pengő 10 fillér, utánvétellel 75 fillérrel drágább. Megrendelhető: Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány ucca 12

És Mici mint egy édes, csiklandós titkót kacagta halkán a fülébe:

— Telt ház van. Utazunk... utazunk... utazunk!...

Az ajtóban kedves, kíváncsi női fejek kandikálnak be. Egy zöld selyemruhás bakfis zavartan Tihamérhoz lépett:

— Egy autogramot kérek szépen!

Most a többiek is nekibátorodtak és adták egymásután a kemény cédulákat:

— Mi is kérünk!

Közben a teremszolga hozta tömegeesen a behajtogatott papírszeleteket:

— Kérem, nagyságos úr, küldik a kérdéseket!

Tihamér mentegetőzve fordult a nőkhöz:

— Hölgyeim, bocsánatot kérek, előadás után boldogan állok rendelkezésükre, de most át kell nézmem a kérdéseket!

— De a mi kérdéseinkre is válaszoljon ám! — szólt egy feketeszemű kreol szépség és személyesen adta át a cédulára írt kérdést.

Tihamér forgatni kezdte a cédulát. Micsoda kérdések, jóságos Isten. Íme:

— Tudhat-e egy tízéves fiú érzékien szeretni?

— Mit tegyek, hogy a férjem meg ne tudja?

— Van-e plátói szerelem?

— Meddig fiatal egy nő?

Jó befektetés minden fillér,
amit teára adunk ki. A
tea kitűnő ízű és tejjel
azonfelül tápláló is. A
tea megóv bennünket a
betegségtől, meghűléstől
és vidám hangulatot te-
remt.

MEINL TEA-SZAKUZLETE

olcsó és jó teát árusít.

Meinl Gyula r. t.

— Lehet-e egyszerre kettőt szeretni?

Tihamér émelygést érzett. Mit te-
gyen? Fölvegye egy fontoskodó pro-
fesszor képét és tartson komoly elő-
adást ezekről a frivol kérdésekről?
Nem, gyerünk és vessünk néhány buk-
fencet a nagyérdemű közönség tiszte-
letére. Gyorsan kiválasztott a beküldött
rengeteg kérdésből vagy huszat és ar-
cára ironikus mosoly ült. Engem akar-
tak sarokba szorítani, gondolta, de
most majd fizetek. Mikor belépett a
terembe, nagy taps, nevetés fogadta.
Mindenki örült, izgult, hogy most jön
a szenzáció és titokban mindegyik a
szomszédját nézte és azt próbálta el-
találni, hogy az vajjon mit kerdezhe-
tett?

— Igen tiszteit hölgyeim és uraim
— kezdte Tihamér, — bocsánatot ké-
rek, ha a beérkezett kérdések közül nem
mindegyikre válaszolok, de hát vannak
közöttük olyan kényes természetűek,
melyekre legfőljebb négy szemközt ad-
hatok választ, másrészt, ne méltóztat-
sanak elfelejteni, hogy nem egyetemi
székfoglalót óhajtok tartani, hanem
csupán kedélyes, csevegő-estét. Minden-
esetre rajta leszek, hogy minél több
kérdésre válaszoljak. Tehát az első kér-
dést, amely női írással érkezett:

„Mi az igazi szerelem? Szuggesztívó
vagy költői kitalálás?“

— Hát igen tisztelt asszonyom, vagy
kisasszonyom, ha ön például azt
mondja, hogy csak akkor tud egy
férfit szeretni, ha attól egy autót kap,
úgy autósuggesztívó. Ha pedig én azt
mondom, hogy ezt az autót meg is
kapja, akkor költői kitalálás.

Óriási nevetés, zúgó taps, a közönség
el volt ragadtatva. Tihamér elővette a
második cédulát és olvasta:

„Van-e plátói szerelem?“

— Hogyne kérem, de csak a... há-
zastársak között!

Újabb nevető orkán. És most egyre
fokozódó derültség és viharos teletszés
közepette folytatta sűrű egymásután-
ban:

„Nagy baj-e, ha egy fiatal leány
mély dekoltázsban jelenik meg egy
bálon és mit szólnak ehhez a férfiak?“

— Nyugodtan megjelenhet a mély

dekolázsban. Üriember az ilyen dekol-
tázzsal szemben csak kétféleképpen
viselkedhetik: vagy egy kis elnézéssel,
vagy egy kis belátással!

„Van-e legyőzhetetlen szerelem?”

— Van, csak olyan nincs, amelyet
győzni lehet!

„Miért szeretnek a nők táncolni?”

— Mert a nő legfőbb kötelessége,
hogy szépségét karban tartsa. Már pe-
dig a nő szépségét sehol sem tartják
annyira karban, mint a táncnál!

„Miért szeretik a szőkék a feketéket
és a feketék a szőkéket?”

— Nagyon egyszerű a dolog. Mert a
szerelem kétszínű játék.

„Milyen helyzetben lehet legjobban
ölelni?”

— Kedvező anyagi helyzetben!

„Lehet-e szerelemből öngyilkos egy
kurtizán?”

— Ki van zárva. Valaki nem halhat
meg attól, amiből él!

„Öregedő férjemet Balatonfüredre
küldtem szénsavas fürdőket venni. Mit
gondol kérem, remélhetek?”

— Fájdalom, asszonyom, ebben nem
bízom. Mert még sohasem hallottam,
hogy a hamvadó tüzet... vízzel élesz-
tették volna.

„Mi a véleménye a családi körről?”

— Hogy az egy mértani csoda. Mert
ez az egyetlen kör, amelynek három-
szöge van.

„Miért állanak ellen a nők és álta-
lában mi az erény?”

— Sok nő csak azért áll ellen, hogy
ellenállhatatlanabb legyen és az erény
igen gyakran csak árdragítási kísérlet.

„Egy társaságban együtt van a férj,
feleség és a házibarát. Az asszony egy
harmadik férfival kezd kacérkodni. Ki
a megcsall?”

— Szerintem az a harmadik, aki azt
hiszi, hogy egy tisztességes asszonnal
kezd flörtöt.

„Válóok-e, ha a férj sokat utazik?”

— Általában nem. Csak akkor lesz
azzá, ha a feleségnek azt mondja, hogy
a nappali gyorsal utazik, valójában
egy éjjeli személlyel megy!

„Van-e összefüggés egy nagyvilági nő
parfómje és szerelme között?”

— Hogyne. Mindkettő elpárolog.

„Miért szeretik a férfiak azt a nőt,
aki még nem volt szerelmes és miért
szeretik viszont a nők azt a férfit, aki-
nek már sok kedvese volt?”

— Mert a férfi akkor büszke, ha
első, a nő akkor, ha minden előzőt
legyőz.

Orkánszerű erővel viharzott a tet-
szés. Ez olyasmi volt, ami mindenkinek
tetszett. A negyedik sorbeli unott arcú
úr torkaszakadtából hahotázik, minden-
kinek kiszélesedett az arca, hallatszik
a sok brávo-kiáltás és a vállveregető
helyeslés:

— Ez aztán szellemes!

— Remek!

Bezzeg a megkínlódott, mélyszánú,
új meglátásokat feltáró előadás alatt
nagyon vegyes volt a hangulat, de most
egyhangúlag behódoltak neki. Feug-
ráltak a helyükről és tüntetően a do-
bogó köré sereglettek és ott tapsolták.
Néhányan buzgón jegyezgettek. Ezek
azok a bizonyos rendes emberek, akik
felírják a hallott vicceket. A nők leg-
csábítóbb mosolyukat küldték és úgy
néztek rá, mint akik hangsúlyozni
akarják, hogy ők megértő, rajongó kö-
zönség. Valóságos diadalmenetben vo-
nult ki. Az öltözőjében gratulálók és
autogramot kérők tömege.

Tihamér valami nagy szégyenkezé-
s-félt érzett. Gyorsan, idegesen firkálta
nevét néhány papírlapra és azután
mentegetőzve tartott kifelé. Már akkor
Mici ott várta az ajtóban és Tihamér
intett, hogy a hátulsó lépcsőn menekül-
jenek. Érezte, hogy egy sereg kíváncsi
tekintet követi és az emberek össze-
súgnak, megjegyzéseket tesznek rá, el-

A BUDAPESTI HIRLAP

vasárnapi képes melléklete
a magyar újságírás szenzációja

ismerést cirógatnak rá a szemükkel és félhangosan mondják:

— Nagyon ötletes volt!

— Gratulálok, igazán nagyszerű voltál, büszke vagyok rád! — mondotta Mici is.

De Tihamér könnyörögve fordult hozzá:

— Gyere, siessünk, rémes ez, kérlek! Mici csodálkozva nézett rá:

— Nem értelek, hiszen óriási sikered volt!

— Siker? Ez a könnyed, játékos szellemeskedés, szellemi zsonglőrösködés? Hát azt hiszed, erről a hahotázó tömegről álmodtam én? Néhány gyors, groteszk és meglepő válasz: ez az én írói értékem fokmérője? Csak gyere, repüljön a sofőr, egyenesen hozzád, kettesben akarok veled lenni, feledni mindent, ezt a szörnű napot, azután lehunyom a szemem, lezárjuk a mulat és a holnapról beszélünk, amely csak

Egészség és boldogság forrása

A legmodernebb orvosi tudomány valóságosan a bibliai csodatételeket valósítja meg a gyakorlati életben. Az autoszugesztiónak, az önbefolyásolásnak van meg az a csodálatos ereje, amivel a legbámulatosabb eredményeket éri el a modern gyógyászat. Nem várászat, nem ráolvasás ez, hanem komoly tudomány, minnek kiváló hatásait a világ legbármeghibesebb tudósai ismerik el és az emberek százezrei keresnek általa gyógyulást. Ha fájdalom gyötéri, ha idegesség kínozza, ha nyugtalan, ha foga fáj, ha beteges szokásai vannak, az „Egészség és boldogság forrása” című könyv megtanítja, hogyan gyógyítsa magát autoszugesztíóval.

Az egész világot lázba hozta Coué, az autoszugesztíó nagymestere, aki Párizsban a világ legelső orvosai előtt mutatta be a lelki gyógyászat szinte varázsszerű hatalmát, amikor sorra fevonultatta Párizs nyomorultjait, akik nála kerestek és találtak gyógyulást.

A hipnotizálás teljes mellőzésével, tisztán a képzelő erő nevelésével és irányításával nyújt az autoszugesztíós módszer gyógyulást és megnyugvást a betegnek.

A könyv, amely valóban „Az egészség és boldogság forrása”, igazi áldás az emberekre és vétkelzik önmaga és családja ellen, aki nem szerzi meg.

A mű terjedelme 160 oldal, 29 képpel. Egy kitűnő orvosíró tollából került ki és ára fűzve, bérmentve 1 pengő 90 fillér. Ha utánvéttel kívánja, 75 fillérrel drágább.

Megrendelhető: DELIBAB kiadóhivatalában, Budapest, VII. Dohány ucca 12.

a mienk, amelyért megkínlódtam, megalázkodtam, beszenyeztem magam!

Szenvedélyesen magához ölelte, megcsókolta Micit és mélyen, hosszan fölélezett. A nagy feszültség kezdett oszladozni, valami nagy testi-lelki megkönnyebbülést érzett és vidáman felkiáltott:

— Tudod mit érzek most, szívecském?

— Mit, édesem?

— Hogy nagyon, de nagyon éhes vagyok!

XI.

Lidó!...

Asszonyok ülnek kis márványasztalok előtt, könnyű, habos fehér ruhába vannak öltözve, a fejükön színes selyemsapka, az asztalon csokoládés-csésze, omlós sütemény és képeslapok, melyre ceruzával ilyen sorokat írnak: Erről az isteni helyről millió csókot küld szerető Ducid. — A napfényes Itália és kékszínű tenger csodás világában kimondhatatlanul boldog Irénné. U. i.: Milven kár, hogy te is nem vagy itt. Nagyszerűen mulatnánk.

Az ember itt Pesten csendesen el-káromkodik magát, elátkozza a bosszantására kitalált képeslapok gyártóját is, valami nagyon csunyát és irígvet gondolt Ducikáról és Irénnéről s azután két napig keserű és elégedetlen. Férjek azt mondják a kávéházakban: A feleségem a Lidón van. Azt írja, hogy olvan fekete már mint egy néger. Remekül mulat!

Ennél az utolsó egyszerű mondatnál egy kicsit elmereng, eszébe jut, hogy az ember nem evedül szokott jól mulatni és nyomban zavaros gondolatokkal kezdi vigasztalni magát, hogy: ismerős pestiekkal találkozott vagy szolid német anyákkal kézimunkázik a homokban... és ha táncol is egy kicsit az ötörai teán vagy a strandon jazzbandre, hát csak azt csinálja, amit a többiek, nincsen abban semmi. És milyen hálás ezért! Olyan evöngéden, szerelmesen ír, olvan becézőszavakat talál ki, amelyek sohasem jutnak ideháza az eszébe, Istenem, az orvos előre megmondta,

meg-
m!
meg-
föl-
zdet
meg-
fel-
vecs-
éhes

hogy jót fog tenni idegeinek a tenger. Lám, máris csak úgy sugárzik leveleiben az életkedv.

Napharmitott, ruganyos járású, fehérnadrágos férfiak keringenek a nők körül és egyszerre csak beszélgetni kezdenek. Az ember nem is tudja, hogyan kezdődik az ilyesmi. Megengedi, asszonyom, hogy bemutassam a barátomat? Már napok óta csodálja magát! Szabad táncra kérnem, kisasszony? Ön magyar? A magyar nők elragadóan szépek!

A tengerben az ember egyszerűen összeütközik úszás közben egy csábító szírénnel, elkacagják magukat, tréfás labdázás a könnyű gummigömbbel és már mint ismerősök fekszenek a homokban. Az embernek minden órában akad egy új barátja. Szabály, hogy mindenki mulatni akar, kötelező tehát a kölcsönös rokonszenv. Akik nyaralnak, külön nagy családot képeznek, kis társadalmat, melynek saját szokásai és erkölcsi szabályai vannak. A nyaralóknak mentes ember egészen másképpen gondolkodik, mint az a szomorú

pesti igásállat, aki poros uccákon, fülledt hivatali szobákban savanyodik. Pesten telesírják az emberek egymás fülét, hogy mennyire szegények, itt boldogtalan az a nő, aki legalább háromszor nem öltözködik naponta. Dél-előttönként pizsamahangverseny folyik. Már valamennyi nő kidőlt az ádáz küzdelemben, csak egy lengyel táncosnő és egy pesti grófné bírják az iramot. A pesti grófné is démon, csak olyan két órára kötött házasság révén van grófnői címe, melyet vásárolt a szegényházban élő öreg, züllött gróftól. Egyébként egy bécsi gyárossal van itt és autót is hoztak magukkal, ami a Lidón a legutolsó divat és egy amerikai filmkirály hozta egy év előtti divatba. A pizsamaversenyt végül a pesti grófné nyerte meg; egy indiai selyemből tervezett, arannyal és prémmel díszített műalkotással, melynek láttára a nők ideggöresöt kaptak irigységükben. Mondják, hogy a pizsamát a döntő ütközet előtt két nappal Velencében készíttette egy párizsi revüatrakció modellje után. A magyarok ezt a győzel-

A jó ujság –
jó barát.
A legjobb
barát: a

8
ÓRAUJSÁG

Mindent megtud, mindent meglát, mindenről informál, mindenről elmondja tisztességes hangon tiszt.

tességes magyar véleményt. Megjelenik minden délután.

Ara példányonként 10 fillér

Telefon:
József
463-06.
463-07.
463-08.
463-09.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, József-körút 5. sz.

met úgy fogadták, mintha a ruha-olimpiáért ők nyerték volna meg és igen elégedetten jelentették ki, hogy: izlése, hiába, csak pesti nőknek van! Fájdalom, e büszke és önértékes kijelentést néhány igen kövér és rosszlábú, rémesen öltözködő honfitársnő is magára vette, ami persze igen sokat levont a megállapítás általános érvényű értékéből.

Az amerikaiak és az angolok...

Sohol sem látni annyi gyönyörű ezüstösen fehérhajú embert, mint köztünk. Az angol asszonyok, mire megöszülnek, mind hercegnökké lesznek. Széduletes, mennyi estélyi ruhájuk van. Ennyi estélyi ruhát nálunk csak a primadonnák fogyasztanak az operetekben. Az urak szmokingja, nyakkendője, cipője, zsebkendője csodálatos. Ezek az amerikai és angol ruhák külön levegőt teremtenek, melyeknek közelében elhalkul a plebejusi lármá. Ezek uralkodnak, szemtelenül gőgösek, kinevetik a kispénzű nyaralókat, akik akárhogy is erőlködnek, nagyon szerények lesznek a közelükben és az Excelsior meg az Éden méregdrága barjaiba már nem is merik követni őket. Csak a nyitott ajtón keresztül csodálkozik be hozzájuk az ember és látja szemtől-szembe az illusztrált londoni és newyorki lapok meglevencedett dollármilliárdosait, akiknél nem számít a pénz és akik a legnagyobb közöny-

Javíttassa meg a villanylámpáját,

a legkisebb összegért vállalok mindenféle javítási munkát, teljes berendezések vagy egyes lámpák rendbehozását. Levelezőlap- vagy telefonhívásra rögtön jönök.

Schwartz Károly

VII, Dohány u. 10 II/7

Telefón: J. 352—37

nyel rendelik azokat a hőköröket és pezsgőket, melyeknek más halandó, aki minden reggel titokban megszámolja, hogy még hány napra telik a nyaralásra szánt pénze, még a nevét sem tudja. De hát mégis csak tőlük kapja a fürdőhely az úgynevezett nagyvilágiasságot, a lordok, hercegek, maharadzsák és petróleumkirályok izgalmas közelsége, a dollárhercegnők káprázatos ékszerai külön szennzációk, az ember megjegyzi neveiket és otthon eldicsekszik, hogy egy szállodában lakott velük.

És ha az ember kipihente magát a strandon, felül egy fürge kis vaporettóra, vagy motoresónakra, amely percek alatt átröpíti Velencébe. Dólutánonként különösen nagy a Velencébe rándulók száma. Szerelmespárok, akik a Lidó indiszkrét pillantása elől menekülnek a világ legnagyobb szerelmi szállodájába: Velencébe. Akik nagyon ráérnek és ábrándozni szeretnek, gondolán teszik meg ezt az utat és a gondolás mindig tudja, mikor kell elénekelnie egy érzelmes dalt, amely nemcsak a szíveket andalítja el, hanem az erszényeket is megnyitja.

És a Lidó tündérszép asszonyokkal kirakott strandja és Velence szűk uccái között, melyeknek kirakataiban éjjelnappal villanylámpák fényében csillognak az üvegből, ezüstből és mozaikból készült nippes, fagyalt különlegességek, városi zenekarok, galambok és építészeti csodák káoszában bolyongott Mici és Tihamér.

— Mint egy operettváros — kacagott Tihamér, — az ember azt hinné, hogy itt nem is laknak komoly emberek. Hát komoly város az, ahol a kirakatokat csupa játékszerrel tömik tele?

— És mi talán komoly emberek vagyunk? — kérdezte kedves pajkossággal Mici.

No, valóban nem voltak azok. Még a Lidó féktelen tombolása közepette is élénk és irigy feltűnést keltett, amint a délelőtti fürdés közben Tihamér karjaiba kapta a sikoltó, kacagó leányt és magasra fölemelve hordta a hullámok felett. Mindketten tökéletes termetűek

voltak
remek

általan
szép,
sesen

mint

Ket

Tihan

tett a

dolog

tüdön

szellő

Mes

csak

lénk,

elhoz

most

szegs

szeszé

rogni

nő sz

És a

kot, e

érhes

nyöző

beszé

Csa

lepő

zik k

ból n

fantas

örökk

felhő

káprá

És

mok

terme

77

mü

már

16

szülé

sét. 2

dásá

128

és a

képz

en

bérm

drág

talá

voltak és Mici trükkje iparművészeti remek volt.

— Mozsizínészek! — alakult ki az általános vélemény, mert ha valaki szép, fiatal, temperamentumos és izléssesen öltözködik, mi is lehetne más, mint mozsizínész?

Kettesben vitorláztak ki a tengerre. Tihamér Balaton-melléki fiú volt, értett a vitorla kezeléséhez. Nagyszerű dolog a végtelen víz síkján teleszívni tüdönket a pompás sós levegővel és a szellő hűsíti a naptól hevült testet.

Messze, a láthatárig senki élőlény, csak a vitorlás padjáról mosolyog felénk, akit legjobban szeretünk, akit elhoztunk milliányi ember közül és most itt visszik szerelmes, boldog részegséggel. De jó ilyenkor a szelek szeszélyére bízni a csónakot, lekuporogni az árboz tövébe és rácsokolni a nő szájára az izzó vallomást: Imádlak! És a szél viszi, sodorja előre a csónakot, egyre messzebb a parttól, hogy ne érhesse utól őket a szárazföldön hernyózó gond, közönyös emberek lármás beszéde...

Csak ketten vannak! De mennyi meglepő és egyre megújuló szépség virágozik ki ebből a kettősből. A hullámokból magasra szökő hal, a napsugarak fantasztikus színjátéka alkonyatkor, az örökké mozgó, egyre változó tenger, a felhők vonulása díszletet és muzsikát kápráztat ehhez a szerelemhez.

És azután séta Velencében a templomok reneszánsz csodái között. A képtermekben, ahol súlyosan és brokátos

pompával öleli körül az embert a színek isteni poétája, Rafael, Tizian, Veronese... Valahogy lábujjhegyen kell járni, mint a királyi palotába lopózó kíváncsinak, megdöbenni, kerekre nyitni ittas szemünket. Jaj, halott fejedelmek kincstárában járunk, apró, élő tisztelettől sápadó korcsok. Még a gögös angolok is megalázkodnak itt, némán pislognak Baedeckerükbe, a szó elhalkul, csak suttogás hallatszik mindenfelé és a lépések egyhangú lassú koppanása. Azután ki újra a szabadba, a Márkus térre, a Flóriánba, ahol egykor Casanova szürcsölte a jeges italokat, mielőtt átrándult szépséges szerelmeséhez, Henriettéhez. Ilyenkor már szól a városi zenekar, a velencei lányok és asszonyok gyönyörű csipkendőkkel ékesítve ott korzóznak az idegenek között. Ők is a látványosságok közé tartoznak, talán titkos rendelet is szól arról, hogy a nap bizonyos órájában kötelességük magukat megmutatni.

Mennyi jószág, kacagás, ujjongó szerelem, tréfa van az ember testében, lelkében! Hát csakugyan ilyen szép is tud lenni az élet? De hát miért nem tudják ezt az embermilliók, miért járnak az öngyilkosság gondolatával, miért kínlódnak, sorvadnak kábult fáultságban anélkül, hogy egyszer is megismerhetnék, hogy csakugyan csodálatos, nagyszerű, gyönyörű az élet! Szörnyű, embertelen, komisz és gyalázatos dolog, hogy félrevezelve tengőnek járomba fogva, szemük elé odakötik a napi munka mindent eltakaró fátyolát, mint a konflislovak elé a megvakító feketekendőt. A hosszú élet titkán, a megfiatalításon török a fejüket a tudósok? Adjatok kenyeret, levegőt, napfényt, vegyetek le valamit a gyilkosan nehéz, gőrnvesztő súlvokból amely a vállakra nehezedik és fölösleges lesz

ERNYEI FRIGYES

„A rádió abécéje“

— A könyvben népszerű és mindenki számára hozzáférhető formában tárgyalja a rádió alapelemét és a legegyszerűbb rádiókészülék, a kristálydetektoros vevőgép készítését. A kezdő rádiós elméleti és gyakorlati tudásának legelőnyösebb építőköveit alkotja ez a 128 oldalas, nyolcvan szöveghözötti képpel és ábrával tarkított mű, melyre a további képzésben legelső sorban van nélkülözhetetlen szüksége. Ára díszes vászonkötésben bérmentve 90 fillér. Utánvétellel 75 fillérrel drágább. Beszerezhető a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dobány uccá 12. sz.

Dr. MIKES LAJOS

Angol nyelvtana,

az anyanyelvnek az angol nyelvre való összehasonlítás alapulvétel mellett biztosan és öntudatosan tanítja meg mester nélkül az angol nyelvre. Ára bérmentve 70 fillér, utánvétellel 75 fillérrel drágább. Beszerezhető a Délibáb kiadóhivatalában Budapest, VII. kerület, Dobány uccá 12. sz.

a mirigyoveráció meg a majomivar-szerv átültetése.

Ki evett már narancsot Olaszországban, szőlőt Hispániában, banánt Indiában? Csak az tudja megítélni, hogy mennyire nem mindegy az, hogy hol ízleli meg valaki a gyümölcs ízét. Így vagyunk a szerelem tiltott gyümölcsével is. Más annak az íze, színe, zamata, tüze, lendülete, szépsége, ha ott adjuk a csókot a tengerparton, pálmabokrok alatt, mint egy pesti bérkaszárnyában. Nagy különbség az, mikor a napi munkánktól lopunk el néhány órát és a fáradság szűrkeségével bevonva akarunk felgyulladni, vagy mikor madárszóra ébredünk ragyogó napfénynél s a pillantásunk a kék tengertengerre esik, ha kitekintünk ablakunkon. A nő odabújik kedveséhez és azt mondja: Szeretlek! És fölötte elkacagja magát egy sirály, a háttérben márványerkélyes hotel, a teraszon ruganyos, egészséges emberek, szól a reggeli muzsika, már mindenfelé folynak a vídám flörtök, a levegő teli nevetéssel, fiatalos sikongással s a szálloda igazgatója elégedetten dörzsöli kezét: Brávó, a vendégek pompásan érzik magukat! Méltóztassanak elhinni, ez a világ egészen másképpen festene, ha szállodai igazgatókat és fürdőelőjárókat ültetnének a miniszteri székekbe, akiknek az a művük, hogy más ember jól érezze magát.

De persze, a paradicsomi állapot csak a halál után tart örökké és a földi ember lelkébe hamar döbben az ijedség, hogy mindez csak átmenet és azután...

Tihamér nem mert erre az azutánra gondolni. Néha kétségbeesett erővel szorította magához Micit, valami névtelen rémület vett rajta erőt, félt, hogy

Családi és kereskedelmi levelező

Nélkülözhetetlen útmutató a családi jellegű és a mindennapi életben előforduló kereskedelmi levelezés minden terén. 80 oldal, izléses keménykötésben, ára bérmentve 1 pengő 10 fillér. — Utánvéttel 75 fillérral drágább. Megrendelhető: Déli ház kiadóhivatalában Budapest, VII. Dohány uca 12 szám alatt

elrabolják tőle. Mici felsikoltott, fáj neki a vad szorítás és megdőbbsen nézett barátja feldult, fájdalmas arcára. Látta, hogy könny szökik a szemébe és gyengéden faggatta:

— Mi bajod, beszélj, szívem!

Tihamér felugrott, szétesapta kezét és felkiáltott: — Mit tudom én? Szeretlek, meg vagyok örülve és félek... félek a holnaptól, a hazatazástól... Össze kellene fogoznunk, tovább kellene szöknünk, végigbolyongni a világon, két bolond, örökké mámoros szerelmesnek. Tudod-e, hogy sokszor nem alszom éjszaka, téged nézlek remegve és imádattal és nem értem, semmit sem értek, rejtély előttem, hogyan tanítottál meg boldognak lenni. Néha odaülök az írósztalom mellé és írok. Forró, rajongó, minden keretet szétfeszítő, égig robbanó, újjongó szavakat. Az Élet dícséretét írom, a felszabadult ember csodálkozó himnuszát. Szerelmi vallomások, melyek néked szólnak. És nem tudom horfítékba tenni, elküldeni a szerkesztőségbe. Ki érti meg ezeket a szavakat? Szabad-e felrúzni az embereket csendes fásultságukból? Akik abban a másik világban élnek, nem is érthetnek meg engem... És... látod... borzasztó... nekünk is vissza kell közejük mennünk és én nem tudok többé a nyelvükön beszélni, nem tudok többé szenvedni, rabszolga lenni, visszazuhanni a ninestelenségbe. Nem szabadott volna idehoznod engem, nem szabadott volna megmutatnod magad így, királynőien, legyőző nagyszerűségben...

A nő csak hallgatta édes meghatottsággal és csókolta a férfi kezét:

— Drága te, miket beszélsz? Hiszen én vagyok az, aki halálával tartozom. Tudod-e, hogy mikor a templomokba megyünk, mialatt te a műkincseket tanulmányozod, én az oltár elé térdelve köszönöm Istennek, hogy veled összehozott és kérem, hogy ez most már mindig így maradjon. Te édes, okos, szellemes ember, aki csupa szépségeket lopsz az életembe.

(Folytatjuk)

A MI UCCÁNK...

Átkárhányszor egy operett megbukik, a szerzője, a színház igazgatója rögtön kijelenti, hogy hiába, az operettműfaj haldoklik. Miután az utolsó években sok operett bukott meg, ez a kijelentés sokszor elhangzott és úgyszólván átment a köztudatba, hogy az operett agonizál. Meg kell már mondanunk végre, hogy ez nem így van. Ezt a mesét azok találták ki, akik a felelősséget magukról a műfajra akarták áthárítani.

A jó operettnek ma is éppoly sikere van, mint azelőtt, csak ma kevés a jó operett. Operettet írni nem olyan könnyű dolog, mint ahogy azt sokan elképzelik. Ehhez talán még sokkal több színpadi érzék kell, mint a többi műfajokhoz. Régente Heltai Jenő, Bakonyi Károlyok és Martos Ferencnek írtak szövegkönyvet és Jacobi Viktorok, Kacsóh Pongrácok, Kálmán Imrék és Lehár Ferencek szereztek operettmuzsikát. Ha végignézzünk a mai operettszövegírók és zeneszerzők sorában — tisztelet a kivételnek, — alig találunk olyant, aki predestinálva volna ennek a műfajnak a továbbfejlesztésére.

Lehet-e utóda például Kacsóh Pongrácnak egy olyan zeneszerző, aki a képzettségét nem a Zeneakadémián, hanem egy bárzongora mellett szerezte meg? Továbbfejlesztheti-e az operettirodalmat Heltai Jenő után egy olyan szövegíró, aki a magyar nyelv szabályaival sincs tisztában. Már pedig, sajnos, legnagyobbreszt ilyenekből kerülnek ki a mai operettszerzők.

Megtörtént a múlt szezonban, hogy bemutattak egy magyar operettet, amelyben magyar huszárok szerepeltek és a szerző jelentős százalékot volt kénytelen leadni egy francia vígjátékírónak. Hogy miért? Mert a librettista az izig-vérig magyar tárgyú operettet egy francia darabból ültette át a huszáros milióbe. Nemrégiben viszont bemutattak egy másik operettet, mint egy merőben újszerű dolgot, pedig ez a modern nyelvű, de középkori miliójú operett édes ikertestvére két régi nagyszerű zenés színdarabnak.

Az ötletelenség azonban nemcsak magában a témában nyilvánul meg, hanem a viccekben és a versekben is. A mai operettversek legtöbbször értelmetlen zagyaság, a viccek pedig nemcsak savanyuak, hanem a „legjobb esetben” ízléstelenek. Pedig, hogy a közönségnek ez mennyire nem kell, azt mi sem bizonyítja jobban, minthogy a közönség ma már nem is nem is nevet ilyen erős vicceken. Ellenben előfordult, hogy egy-egy ízléstelen viccénél sokan a fejüket csóválták, mások pedig hangosan felszisszentek.

Ennyi talán elég is az operett védelmére, bár még sok mindent lehetne felhozni mel-

lette. Az operett műfaj nem haldoklik, hanem csak néhány ember rabságában sínylődik, akiktől több eredetiséget, több ötletet és több szellemességet kérünk a jövőben.

Miért akar Vaszary Piroska szép lenni?

Az Andrassy úti Színház új műsorában ismét fiúszerepet alakít. Egyikét az ő megszokott, briliáns karakterfiguráinak, melyekben oly páratlanul egyéni és mulattató tud lenni. És mégis, mikor gratulálunk, nem fogadja szívesen az elismerést.

— Elég volt a fiúszerepekből! — mondja Vaszary Piroska elgondolkozva — és elég volt a vénasszonyokból is. Nekem is van hiúságom.

— Művészi hiúság vagy asszonyi? — kérdezzük.

— Ha úgy tetszik: asszonyi, bár ez a kettő nem zárja ki egymást. Elvégre fiatal vagyok és egyszer már szép akarok lenni a színpadon és eljátszani egy olyan szerepet, amely fiatalságomhoz illik. Ez már nagyon régi vágyam, de eddig nem érhettem el. Nem tudtam védekezni a pesti színházak megrögzött előítéletével szemben, amely abban nyilvánul meg, hogyha a színésznek egy bizonyos zsánerű szerepben sikere van, örökké hasonló szerepeket osztanak rá.

— És miért hiszi, hogy a közönségre jobban hat a „szép” szerep, mint a karakterfigura?

— Nem hiszem: tudom. A szépség, a természetes fiatalság mégis csak más illuziót kelt. A *Légy jó mindhaláltig* Nyilas Misijében nagy sikerem volt, ugye? Hát én azt hiszem, ezt a sikert olyan szerepkörben is el tudnám érni, amilyenre vágyom. Ne értsen félre, nem erősebb bennem az asszonyi hiúsága a színésznél. Ha erősebb volna, akkor már eddig sem játszottam volna a hetvenesztendős matróznak és felsebzett térdű, maszatos lurkókat.

— És mégis: milyen szerepeket játszana szívesen?

— Hát nem mondom, hogy éppen Júliát... De egy-két modern vígjáték fiatal leányszerepében feltétlenül megállanám a helyemet. Esetleg egy Bajor Gizi-szerepben. Illuziót akarok kelteni, mélyebbet, mint eddig. És eddigi pályafutásom után annyit mindenesetre el akarok érni, hogy ne csak úgy láthasson a publikum, ahogy eddig megszokta. A megszokás ellen kell védekeznie legelszántabban a színésznek.

— És most milyen tervei vannak a jövőre nézve?

— Egyelőre semmi. Csak várom a megváltó „szép” szerepet. De ha nem jön, akkor kiharcolom magamnak. Ha kell: körömmel és foggal. Ebben maradunk...

Regény a Kulisszák mögött

IRTA: Ad Klára

Kövess Dénes a partnernőjét nézte, Lonczay Ila primadonnát, a feleségét, akibe tizenöt évi házasságuk után is halálosan szerelmes volt még.

Haragba gyúlt a szeme, mikor észrevette, hogy merre mered a tekintete.

Hetek óta látta már a fiút, aki minden este pontosan megjelent. Ott ült az első sorban és fényes, sötét tekintetét le nem vette a felesége szőke fejéről, kék szeméről.

— Vajjon, kije lehet? — marcan-golta a ki nem mondott kérdés. — Csak így titokban sopánkodik-e utána, vagy...?

Ökölbe szorult a keze. De mingyárt utána kijózanult gondolata támadt.

Lehetetlen, hogy az ő komoly, okos, józan felesége valamit akarhasson ettől a húszévesnek látszó fiútól. Bizonyára csak az elragadtatott közönséget, távoli hódolóját látja benne.

Utána azonban megint föltámadt benne az aggodalom.

— De ez esetben mit jelentenek az égőszínű rózsák, melyeket a fiú már hetek óta küldözget, s melyeket Lonczay Ila, dacára az ő tilalmának, minden esetben elfogad. Nem valószínű, hogy egészen ártatlan dolog lenne.

Föltette magában, most már végére fog járni a dolognak.

— De hogyan...? — kínoztá a gondolat. — Nem volt tisztában vele, mivel kezdje.

Tudta, a fiút nem vonhatja felelősségre. Mindenkinek jogában áll, hogy estenként megjelenjen a színházban. Azzal sem akarta magát neveltségessé lenni, hogy fölszólítsa, ne küldjön rózsákat. Mert hiszen, ha Lonczay Ila nem fogadta volna el azokat, a fiú már bizonyára régen beszüntette volna a küldözgetéseket. Felesége előtt is bántotta a dolog. Neveltségessé találta, hogy tizenöt évi házasság után félté-

kenységet mutasson. Szeretett volna közönyösnek látszani. De az indulatok minden este újból úrrá lettek fölötté.

Ma különösen ingerült volt. Lonczay Ila a nagy szerelmi jelenet közben is a fiúra pillantott, mintha csak neki játszana.

— Megőrült? — súgta a fülébe Kövess Dénes. És a kulisszák mögött még hozzátette: — Szégyelném magamat a maga helyében. Nem látja, hogy gyerekekkel van dolga. Maga tizennyolc évvel lehet idősebb nála.

Lonczay Ila az ajkába harapott és nem felelt.

Kövess Dénest erre még jobban elfogta az indulat.

— Megtiltom, hogy ezentúl egyetlen szál rózsát is elfogadjon tőle! Érti? Nem érzi, hogy nemcsak magát, de engem is neveltségessé tesz ezzel. Tizenöt évi házasság után mást vártam magától. Jobb ízlésűnek tartottam.

A primadonna most sem válaszolt. Csak maga elé nézett. De másnap ismét öltözőjében piroslottak a rózsák. És selymesen lágy tekintete ma is megpihent a fiú barnafürtös fején.

Kövess Dénes dúlt-fult mérgében és játékán is meglátszott a rossz hangulat. A közönség minduntalan a primadonnát tapsolta ki. Őt senki sem hította.

— Kérem — mondta kedvetlenül az igazgató, — ön ma kissé... — Nem akarta megbántani, hát abba hagyta és csak ennyit tett utána; — Talán nem érzi egészen jól magát?

Kövess Dénes krákolgott, hogy a torokkába gyülemlett nyálkacsomót lenyelje.

— Tényleg kissé lázas lehetek — mormogta a fogai között és kezét végighúzta a homlokán.

Az igazgató elnézően mosolygott. Ő pedig zavartan sietett az öltözőjébe.

Aznap este nem csókolta meg a fele-

ségét,
káig
gyűr
fiókja
brow
verve

Más

előad

után

Dénes

sohas

hog

gyöze

vastap

Lon

zotna

a szer

A n

rózsák

színpa

Köv

szól s

lőlette

ban ü

is áhi

den s

kénte

tal, a

A H

a gyil

revolv

sége

A k

alatt

is hal

—

vess

Szend

ban r

De es

fo

ta

ülő, á

közül

lútrav

Óri

közön

denki

hátrál

tett. S

Tűz

Err

kijára

enged

Szö

az iga

ségét, mint rendszeren tenni szokta. Sokáig járt fel és alá. Aztán ráncokba gyűrűt homlokkal kutatott íróasztala fiókjában és a színpadi vaklövéses browníngot kicserélte hattöltéses revolverével.

Másnap este volt a darab századik előadása. A közönség minden jelenet után tombolt a lelkesedéstől. Kövess Dénes ma úgy játszott, mint eddig még sohasem. A bosszún kívül az is fűtötte, hogy feleségével szemben övé legyen a győzelem. És sikerült. Ma neki szólt a vastaps.

Lonczy Ila egyébként is szórakoztatónak látszott. Csak akkor villant fel a szeme, ha a fiúra nézett.

A második felvonás végén égő piros rózsákból álló hatalmas szívet hoztak a színpadra.

Kövess Dénes elsápadt. De egyetlen szót sem szólt a feleségének. Csak gyűlöletteljes pillantást vetett az első sorban ülő lángoló szemű fiúra, aki ma is áhítatosan leste Lonczy Ilának minden szavát. Aztán, talán egészen önkéntelenül, inkább tudatalatti mozdulattal, a zsebéhez kapott.

A harmadik felvonásban következett a gyilkos jelenet, mikor a darab hőse revolvert szegez a csábítóra, aki felesége kegyeit kereste.

A közönség a néhány másodperc alatt mindig szívszorongva figyelt. Most is halotti csend uralkodott a nézőtérén.

— Gaz, alávaló! — üvöltött fel Kövess Dénes, illetőleg a darab szerint Szendrey báró, s a következő pillanatban revolverét vetélytársára szegezte. De esodálatosképpen nem Endre grófot találta, hanem egy, az első sorban ülő, áhítatosan figyelő ifjút a közönség közül, aki ugyanabban a percben halárváltan hanyatlott le.

Óriási kavarodás támadt. Az ijedt közönség felugrott a padosorokból. Mindenki menekülni akart. Főképpen a hátrább ülők nem tudták, mi történhetett. Sokan kiabálni kezdtek.

Tűz ütött ki.

Erre egymást letiporva igyekeztek a kijárat felé. A vasfüggönyt azonnal leengedték.

Szörnyű percek multak el addig, míg az igazgató megjelent és megnyugtatta a

— Gaz, alávaló! — üvöltött

feldúlt közönséget. Persze már nem lehetett folytatni az előadást. Senki sem volt hajlandó ismét elfoglalni a helyét.

Detektívek, rendőrök tódultak be s rögtön körülvették Kövess Dénest.

— Véletlen volt — védték őt színeskollégái.

Csak a felesége nem állt melléje.

Loncay Ila falfehéren, remegve érdeklődött a fiú állapota iránt.

— Még él — mondta az ügyeletes orvos. — De előreláthatóan nem bírja ki reggelig.

Aztán gyors mozdulattal távozni készült.

— Én is... — tördelte a primadonna és olyan mozdulatot tett, mintha a távozó orvos után akarna rohanni.

De Kövess Dénes hatalmas erővel megmarkolta a karját.

— Maga itt marad! — lihegte tájékozódó szájjal. — Itt marad és nem nézi végig a szeretője haldoklását. Magát nem érdekelheti más, csak a férje.

— Engedjen! — könyörgött a primadonna. És két szeme tele volt esdekléssel.

— Itt marad! — fogta le a vállát Kövess Dénes. — Mit akar tőle most már... Maga... maga...! Nem szégyelli magát, hiszen maga tizennyolc évvel lehet idősebb nála. Akár a fia is lehetne.

— Az! Az! Az! — sikoltott fel térdre rogyva Lonczay Ila. És a könnyek kiperegtek két szeméből. — Dénes, könyörüljön rajtam! A gyermekeim. Az egyetlen fiam. A testemből fakadt vérem.

Kövess Dénes úgy állt előtte, mintha hirtelen kővé meredt volna.

— Hogyan? — tördelte ijedt hebegéssel. — Hát maga...

— Asszony voltam, mielőtt a felesége lettem. Csak titkoltam, tagadtam, hogy tizenhat éves gyereklány koromban akadt egy ember, aki... aki...

Nem bírta tovább, patakozott a könyve. És kétségbeesett, ijedt tekintettel meredt az ügyeletes orvos után.

Kövess Dénesben megfordult valami. Lelkéről lepattant a féltékenység. Megfogta a felesége karját.

— Jöjjön velem!

Vitte az orvos után. Mikor mellette volt, elengedte.

— Menjen és vigyázzon rá — súgta fajtott rekedtesen.

Aztán visszafordult. Kollégái már egybegyűlve várták. Feldúlt arcát látva, megpróbálták vigasztalni:

— Nem tehetsz róla. Véletlen volt.

— Ó két karjára borulva zokogott.

— Nem bírom ki, nem élem túl. Soha többé nem volna egy nyugodt percem.

— Mit akarsz tenni? — rémüldöztek.

Felelet helyett felkapta a revolvert. Oly hirtelen mozdulattal tette, hogy alig vették észre. Még mielőtt megakadályozhatták volna, magára sütötte.

Sikoltozás, láрма támadt. Négyen is felfogták egyszerre. Tapogatták, keresték a sebesülés helyét.

Táray Andor, aki Endre gróf szerepét adta, megnyugtatóan intett feléjük.

— Nem történt semmi baj.

Mindannyian meglepetve bámultak rá. De percek múlva megértették a helyzetet. Kövess Dénes feltápáskodott.

— Hogyan, hát mégis vaklövés volt?

— Hát persze — mondta Táray. — Még a harmadik felvonás vége előtt észre vettem, hogy véletlenül töltött browning van az öltözőjében és gyorsan kieseréltem.

— De hiszen akkor... — villant fel reménykedve a hősszerelmes szeme.

— Természetesen ő sem sebesült meg. Csak agyonijedt és elájult. Az ügyeletes orvos pedig... valószínűen tévedett. Magához fog térni és nem lesz semmi baja.

Kövess Dénessel sikerült elhíttetni, hogy szóról-szóra így van. A többiek pedig hálásan szorongatták Táray kezét, mikor egyedül maradtak vele és elmondta, hogy, sajnos, akkor ugyan nem vett észre semmit és így nem volt módjában, hogy idejében revolvert cseréljen. De hogy megnyugtassa kollégájának lelkiismeretét, hát utólag gondoskodott a cseréről.

Ezértként a dolognak jó vége lett. Mert másnap reggel Lonczay Ila ragyogó szemmel mesélte a férjének, hogy egyetlen fia életben maradt.

FLÉTA

február hó 16-án, hétfő

Tosca,

február hó 19-én, csütörtök

Carmen

címszerepében a

Városi Színházban

Jegyek 2 pengőtől 26 pengőig a Városi Színház pénztáránál és a jegyirodáknban

JAZZ! JAZZ! JAZZ!

Paul Whiteman, a világhírű jazzkirályon nevet most egész Amerika. Whiteman valóban úgy él, mint egy király. Kaliforniában van egy hatalmas kastélya, ahonnan nehezen lehet kimozdítani, pedig egy-egy fellépésért fantasztikus összegeket adnak a hangversenyrendezők, mint a beszélőfilmgyárak.

Tudvalevő, hogy a kövér jazzkirályt tartják a világ legjobb tánczene hangszerelőjének. Akinek Whiteman hangszereli meg számát, az biztos lehet a sikerben. Csakhogy Whiteman szigorú kritikus, aki a legjobbnevű amerikai zeneszerzők műveit is visszadobja, ha az nem felel meg az ízlésének. Nemrégiben beállított hozzá egy fiatalember, aki elmondotta, hogy az egyik newyorki acéltröszt vezetőjének fia, aki szabad óráiban zenét szerez. Amint mondotta, egyenesen New-Yorkból jött megkérni a mestert arra, hogy két számát hallgassa meg és ha lehet hangszerelje meg. Whiteman végre nagynehezen kötélnek állt és a zavartan piruló fiatalember a zongorához ülve lejátszotta a számokat. Az első szám után Whiteman rászólt a fiatalemberre: „Kedves mester Izé...” — mondotta gúnyosan — „ne fárassza magát. Ezek után a másik számot már meg sem hallgatom”. „Annyira rossz?” — hebegett a fiatalember. „Oh, dehogy” — mosolygott Whiteman, — „csak csapni való”. „Nekem ez is elég” — nevetett most már harsányan az „ifjú zeneszerző.”

— „Ugyanis ez a szám, amit lejátszottam, az ön fiatalkori szerzeménye.

Kíváncsi voltam, hogy még emlékszik-e rá? Talán mondanom sem kell, hogy nem vagyok zeneszerző, hanem újságíró”.

A cikk másnap valóban megjelent az egyik legnagyobb amerikai lapban, azzal a megjegyzéssel, hogy a jövőben Whiteman valószínűleg óvatosabb lesz a kritikaadásban.

Néhány évvel ezelőtt történt, hogy Paul Whiteman összeveszett azzal a gramofóngyárral, amelyhez szerződve volt. Pontosán háromszor annyit kért ugyanis egy-egy felvételért, mint az előző években. A gramofóngyár hallani sem akart erről, mire Paul Whiteman máról-holnapra átszerződött a konkurrens céghez.

Ekkor történt, hogy a gramofóngyárhoz beállított egy szerény fiatalember, aki arra kérte a vezetőséget, hallgassák meg az ő jazz-zenekarát és ha lehetséges, vegyenek fel tőle néhány lemezt. Nem kis rábeszélésre volt szüksége, hogy végre próbát játszhasson a vezetőség előtt, akik már az első szám után valósággal extázisban kiáltották, hogy itt van az új Paul Whiteman. Ez a szerény fiatalember Jack Hylton volt, aki azóta legalább olyan népszerűsége telt

szert, mint elődje. Ma már az ő szereplését is olyan hatalmas összegekkel kell megfizetni, mint Whitemanét.

Legutóbb Jack Hylton Párizsban adott két hangversenyt, amelyen jelen volt a köztársasági elnöktől kezdve mindenki, aki csak valamit is számít a franciák fővárosában. Másnap a francia kormány az „Officier de l'Instruction publique” címmel tüntette ki. Ez volt különben az első eset, hogy a francia kormány hivatalos elismerését fejezte ki egy jazzkarmesternek. Még nagyobb kitüntetésben részesült Jack Hylton hazájában, Angliában, ahol

a londoni Zeneművészeti Főiskola hívta meg előadó tanáruul a jazz-tanszékre.

A meghívás hírére már olyan nagy számban jelentkeztek hallgatók, hogy a legnagyobb részüket vissza kellett utasítani.

Akik nem azon kezdtek

Sok olyan kitűnő művészünk van, akik egészen más pályán kezdtek működésüket, de amely működést, a szikra lánggalobbanásával abba is hagytak.

Nézzük végig az érdekes névsort.

Elsősorban kell megemlítenünk Babits Mihályt, a költőt, a forma virtuózát, aki vidéki gimnáziumban tanár volt és talán még ma is csak mellékfoglalkozásként üzné a versírást, ha egyik verse miatt el nem mozdítják állásából.

A nagy magyar regényíró, Szabó Dezső szintén tanár volt és csak akkor határozta el, hogy író lesz, amikor a „Don Quichote penitenciája” című novellájának maradanidó sikere volt.

Áldor János László, a kitűnő festőművész gépészmérnök volt. Még ma is látunk rajzokat, amiket ha megfordítjuk, a hátán a legkomplikáltabb gépkonstrukciókat láthatjuk.

Salamon Béla, a nagyszerű komikus és színházigazgató egyszerű kereskedőségét, sőt ezt megelőzően inas volt. Igazán nem látszik meg a művészetén.

Lengyel Menyhért, a Taifun, az Antonia, a Seybold nagynevű szerzője biztosítási tisztviselő volt.

De ne gondoljuk, hogy csak a férfiak hagyják ott a biztos pályát a kétséges sikerekért, mert például Zilahy Irén sem volt mindig primadonna. Eltökélt szándéka volt, hogy orvos lesz, mint medika csípte meg a drámai skorpió.

Forró Pál kész ügyvéd volt és harmincöt éves korában kezdett írni.

Földi Mihály orvos volt.

Steinhardt Géza kereskedelmi utazó volt, aki a pinceraktárban énekelte később híressé vált számait, kollégáinak.

Karriérek...

Ha elgondoljuk, hogy Jeritza Mária szobalány volt...

FILM

Bernice Claire, aki a newyorki Metropolitan Opernhouse szinpadát bagyta ott a beszélőfilm kedvéért

replését
l meg-
adott
volt a
ki, aki
lőváro-
„Offi-
nel ün-
t, hogy
merését
fég na-
Hylton

hívta
ékre.

szám-
a leg-
asítani

ték

, akik
ésüket,
bbaná-

Babits
át, aki
talán
t úzné
el nem

Dezső
tározta
nichote
adandó

művész
nk raj-
átán a
lát-

kus és
ősegéd,
n nem

tonia,
osítási

férfiak
étséges
n sem
andéka
csípte

mincöt

ó volt,
bb hi-

Mária

Clara Bow szenzációs botránypöre volt titkárnőjével

„Clara Bow részegen és hiányos öltözetben tántorgott vendégei között és szétszórt szerelmesleveleit”, mondja a volt titkárnő — „Meg akart zsarolni!”, válaszolta Clara Bow

Los-Angeles, 1931.

Hónapokra nyúlnak vissza annak a szenzációs botránypörnek a számai, amit Clara Bow, az ismert vöröshajú filmszínésznő indított volt titkárnője, Daisy Devoe ellen. Megírtuk, hogy a filmszínésznő felmondás és végkielégítés nélkül elküldte régi titkárnőjét, mire Daisy Devoe perrel fenyegette meg őt. A vitakozás jóideig a nyilvánosság előtt folyt és a volt titkárnő azzal fenyegetőzött, hogy nyilvánosságra fogja hozni a filmszínésznő szerelmesleveleit és szerelmi ügyeit.

Erre a filmszínésznő pert indított a volt titkárnő ellen, zsarolásai és lopással vádolta meg és azt állítja, hogy többek között sokezer dollár értékű ékszereit eltulajdonította.

Ebben az időben az amerikai sajtó egy része befejezte az ügy szellőztetését, mert az volt a gyanu, hogy a filmszínésznő és titkárnőjének pereskedése semmi egyéb ügyes reklámnál és minden csak Clara Bow legújabb filmjének érdekében történik.

Rövidesen azonban kiderült, hogy a vita nem reklám, hanem az utóbbi évek egyik legszenzációsabb botránypöre, amely fényt vet a felkapott és az egész világon népszerű vöröshajú sztár különös életére.

A nagy pör minden részét nem is lehet ismertetni, ezért csak röviden ismertetjük a tárgyalást, a vádakat és a védelem munkáját. A pör vádlottja a csunya Daisy Devoe, vádlója pedig a szép Clara Bow.

A volt titkárnő 75 dollár fizetést kapott hetenként, ezzel szemben korlátlanul kezelte a filmszínésznő vagyonát, amely az utóbbi időben egy tizenhatezer dolláros bankszámlából és a szépen berendezett villából állott.

A tárgyaláson akkor figyeltek fel először az emberek, amikor Clara Bow a bírónak arra a kérdésére, hogy a volt titkárnő legutóbb milyen célra fizetett ki ötszáz dollárt, így válaszolt:

— Italszámlámat egyenlített ki!... —

A szesztilalmas Amerikában tehát Clara Bow szeszszitalt tartott a házában.

— Hát ittak a házbán? — kérdezték a volt titkárnőtől.

— Hogyne! Mindig nagy társaság volt a házbán. Legutóbb például Clara Bow hollrészegre illta magát, hiányos öltözkében lámogott vendégei között... Szerelmesleinek leveleit osztogatta közöttük...

— Nem igaz! — pattant fel Clara Bow. — A hozzám intézett leveleket ellopta és amikor visszaköveteltem, 125.000 dollárt akart kizsarolni tőlem...

— Egy éjszaka olyan részeg volt, hogy meg akart ölni! — felelte Daisy Devoe.

A tárgyalás közönsége nagyon kíváncsi volt a szerelmeslevelekre és kíváncsiságát hamar ki is elégítették. Egyszerre három barátja is volt a vöröshajú filmszínésznőnek: Harry Richman, newyorki énekes, Rex Bell, egy kezdő filmszínész és dr. Earl Pleson texasi orvos.

„Egyetlen szerelmem” — írta az orvos. „Drága szerelmem, egyetlen barátnóm!

Clara Bow a tárgyaláson. Arcán tapaszsal leragasztva egy titokzatos sebhely látható

Daisy

Nagy a kez „L kal. És vádai

mesél sem biztos tett szoba hogy be a felvet

A lakás meglehetősen bunda házk egy c rá leh néhány

Nap mán titkár nézte vény

Daisy Devoe, Clara Bow volt titkárnője, a vádlottak padján, ügyvédje társaságában. A háttérben a törvényszéki tárgyalás hallgatóságának egy része látható

Nagyon hiányzol nekem... Ez még csak a kezdet!" — írta az énekes.
 „Legyél jó és ne barátkozzál más férfikkal...” — írta a filmszínész.

És a volt titkárnő mindig újabb és újabb vádakkal jött.

— Egyszer elveszett a karkötőórája — mesélte a tárgyaláson — és miután sehol sem találtuk, bejelentettük az esetet a biztosítótársaságnál, amely 750 dollárt fizetett ki... Néhány nap múlva a fürdőszobában megkerült az óra. Azt mondtam, hogy jó lenne a pénzt visszafizetni. „Tartsd be a szádát — mondta erre Clara — a pénzt felvettük. Ne törődj az én dolgaival...”

A tárgyalás ideje alatt a volt titkárnő lakásán házkutatást tartottak és akkor megtalálták Clara Bow drága hermelinbundáját, amely régebben elveszett. A házkutatás előtt a volt titkárnő állítólag egy csomó csekket megsemmisített, nehogy rá lehessen bizonyítani, hogy ő Clara nevét néhány csekkre ráhamisította.

Nagyon érdekes, hogy a tárgyalás folyamán a közönség nagy része a megvádolt titkárnő mellé állt és ellenséges szemmel nézte Clara Bowt, aki úgy ült a bírói emelvény mellett, hogy zsebkendőjét állandóan

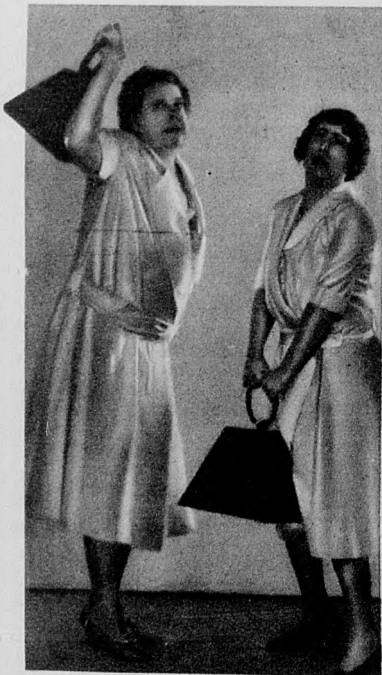
a szeme elé tette és lábait idegesen rakta egymásra. Érdekes, hogy a filmszínész nő arcát egy hatalmas rózsaszínű tapasz csufitja el. Hogy ez a tapasz milyen sebet rejt, senki sem tudja, a filmszínész nő pedig megtagadta az erre vonatkozó felvilágosítást.

Mielőtt azonban a tárgyalást befejezték és a bíróság ítélezett volna, szenzációs eset történt. A Paramount-társaság felbontotta a filmszínész nő szerződését és elvette tőle azt a szerepet, amit nemrégiben osztottak ki rá. A szerepet egy Sylvia Sidney nevű színész nőnek adták, aki nemrégiben érkezett New-Yorkból Hollywoodba. Mindenki biztosra veszi, hogy ez a felmondás összefüggésben van a botrányperrel.

Ennek következtében előrelátható, hogy a népszerű filmszínész nő filmkarrierje véget ér és a filmezéstől kénytelen lesz visszavonulni. A közvélemény ellene fordult és ezért kockázatos dolog lenne őt továbbra is szerepeltetni. Hogy ez mit jelent, azt Hollywoodban jól tudják, hiszen itt van Fatty példája. A kövér filmszínész hosszú évekkel ezelőtt hidegre tették és soha többé nem vállalhatott filmszerepet...

Polly azt mondta, hogy a fogyasztógép fogyaszt...

Nehéz dolog volt a súlyemelés...

Ezt sem volt könnyű megcsinálni

A LEGJOBB

Írta: MARIE

Egy napon partnernőm és legjobb barátom, Polly Moran, kétségbeesetten állított be hozzám.

— Képzeld el — mondta majdnem sírva, — az utóbbi időben észrevettem, hogy erősen hízom. Ezt eddig sikerült titokban tartanom, de ma aztán az egyik rendező azzal lépett hozzám, hogy úgy veszi észre, mintha meghízta volna... Rájöttem arra, hogy ez így nem mehet tovább, mert úgy meghízom, hogy még képesek lesznek elbocsátani...

— Na és mit akarsz csinálni? — kérdeztem Pollytól.

— Fogyókúrát fogok tartani! — mondta határozottan. Ez a kijelentés szegelt ütött a fejembe és egy régi tervemet jutlatla eszembe. Én ugyanis mindig kövér voltam, ez azonban nem okozott nagy gondot nekem, de amióta a sovány alak a divat, sok keserűségét okozott nekem. Számtalanszor elhatároztam, hogy fogyókúrát tartok, de mint a legtöbb nő, én sem tudtam a szabályokat betartani. A fogyókúra — mint ismeretes — éppen azoknak kellemetlen, akik kövérek... A soványaknak nem okoz nagy gondot az ételek egy részének megvonása, nem nagy probléma a sok séta, a hajlongás, a súlyemelés és a napi torna... A kövéreknek azonban annál nehezebb ezt megcsinálni... Én is így voltam, hogy mindig neki fogtam és másnap abbahagytam. Este azt mondtam, hogy „na ma még ezt megeszem, aztán reggel fogyókúrát fogok tartani!...” Reggel aztán nem ettem, délben sem és este otyan farkasétvágyam volt, hogy négy ember helyett ettem...

Polly elbeszélése után azonban arra gondoltam, hogy ha ketten tartunk fogyókúrát, akkor talán könnyebben megy a dolog. Jobban tudjuk egymást ellenőrizni és megakadályozzuk egymást abban, hogyha esetleg meg akarnók szegni a szabályokat.

Rögtön megbeszéltük a programot és megfogadtuk egymásnak, hogy másnap megkezdjük a legszigorúbb

FO
DRESS

fogyasztó
tunk...
végül me
hogy Po
a kúra,
lenteltem
modnun
súlyokat
jelölő tr
lyokra.
lartottun
Az ered
dekál, é
tározluki
gel húsz
ugyanez
folytában
kellett f
mértem

— M
nak és a
lyek oly
nek —
a mutat
hittem —
közben a
néztem é
hogy me
Nem m
ültem, é

Elható
még akk
Polly
— állít
kiltól...

Ez mindennél nehezebb volt

FOGYÓKURA

DRESSLER filmszínész nő

fogyasztást. Először is egy drága fogyasztógépet vásároltunk... Két héten keresztül fogyasztottuk egymást, de végül megállapítottam, hogy semmit sem fogytam... Igaz, hogy Polly azt állította, hogy neki határozottan használt a kúra, mert három és fél dekát fogyott, de én kijelenteltem, hogy más, radikálisabb eszközökhöz kell folyamodnunk. Sülyt emeltünk... Először csak kétkilós sülykát emelgettünk, később azonban, amikor már megfelelő tréningünk volt, áttértünk az öt- és tízkilós sülykora... Egy hónap múlva már a húszkilós sülyknál tartottunk. Mondhatom, nehéz dolog volt a sülyemelés!... Az eredmény?... Polly visszahíza a három és fél dekát, én pedig négy dekát fogytam... Ezek után elhatároztuk, hogy inkább tornázni fogunk... Az első reggel húszszor hajítottam a földig, két hét múlva pedig ugyanezt a mutatványt nyolcvanszor csináltam meg egyfolytában... Rettenetes izomlázam volt, úgyhogy ágyba kellett feküdnöm. Három nap múlva felkeltem és megmértem magamat. Egy kilót híztam az ágyban...

— Még egy utolsót megpróbálok! — mondtam Polly-nak és azokat a mutatványokat kezdtem gyakorolni, amelyek olyan jól állnak a karcsú görbéknek és amelyeknek — állítólag — karcsúságukat köszönhetik... Ezek a mutatványok olyan borzasztóak voltak, hogy — azt hittem — megszakadok... Két hétig csináltam ezt és közben alig ettem valamit... Két hét után a tükörbe néztem és kétségbeesetten, dühösen állapítottam meg, hogy még szélesebb vagyok, mint azelőtt voltam... Nem mertem megmérni magamat... De helyett leültem, ölembre tettem egy tál süteményt és megettem...

Elhatároztam, hogy soha többé nem tartok fogyókúrát, még akkor sem, ha olyan széles leszek, mint egy ház.

Polly Moran viszont még ma is folytatja a kúrát és — állítólag — már le is fogyott egy és negyed kilót...

A tükör elárulta, hogy minden hiába!...

Tehát jobb enni, mint fogyókúrát tartani (Fotó M—G—M)

A NŐGYULÖLŐ

Charlie Chaplin nem nőszül többé — Egy szerelmes asszony csak reklámot akart — A veszedelmes modell

Hollywood, 1931 február.

Charlie Chaplin, akiről hosszú hallgatás után mostanában újra nagyon sok szó esik, legutóbb energikusan kijelentette, hogy *nem nőszül többé*.

— Elég volt a szerencsétlen házasságokból! — mondotta. — Nem próbálkozom többé, mert ahogyan a filmjeimben, úgy az életben sem lehettem boldog. Nem tudtam megtalálni az igazi asszonyt és nem is keresem tovább!...

A népszerű színész, aki azelőtt szívesen fordult meg női társaságban, esztendők óta egyenesen kerüli a nőket. *Nőgyűlölő lett*. Félt a nőktől. Ennek oka elsősorban néhány évvel ezelőtt lezajlott házassági és válási botránya. Lyta Grey akkoriban olyan hatalmas tartásdíjat követelt, amit a színész nem akart megfizetni és végül mégis kénytelen volt engedni, mert különben felesége tovább folytatta volna ellene a hajszát, amely már-már komolyan veszélyeztette filmkarrierjét.

Charlie Chaplin természeténél fogva, nagyon szomorú ember. Nyomorúságos gyermekkorra minden önbizalmát elvette és

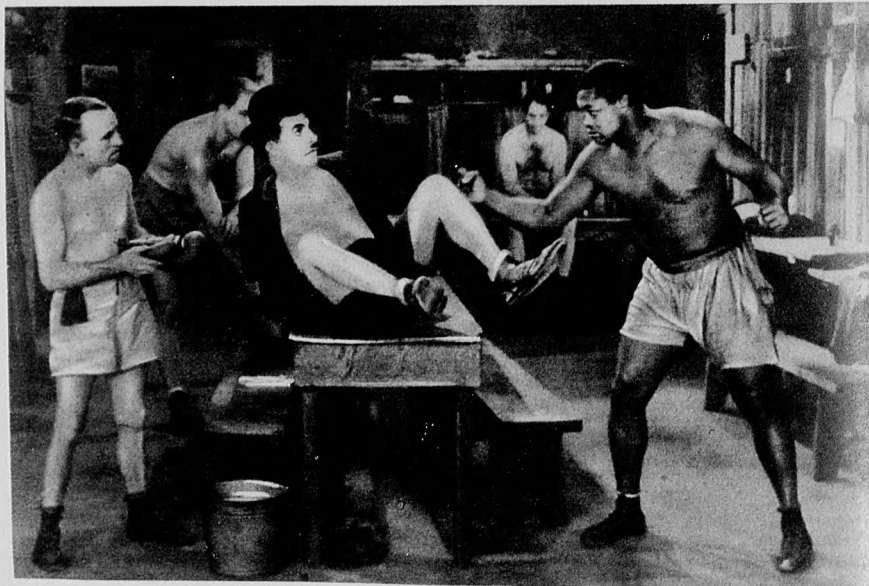
egészen addig, amíg híres színész nem lett, nem is volt komoly szerelme. Amikor Lyta Greyt feleségül vette, a filmszínésznő még nagyon fiatal volt és Chaplinnek minden vágya az volt, hogy gyermekei legyenek. Felesége két fiúval ajándékozta meg és Chaplin nagyon szerette gyermekeit. Gyakran mondogatta, hogy főleg azért sajnálja, hogy a film úgy lekötötte, mert nem láthatja eleget gyermekeit.

Chaplin nagyon szerény és csendes ember, de *nem tud pontos lenni*. Volt felesége főleg amiatt veszekedett vele, mert nem jött haza pontosan. Ilyenkor mindig ezt mondta:

— *Nem vagyok automata!*

Lyta Grey nemrégiben azt üzenté neki, hogy most már idősebb és okosabb is, amivel valószínűleg azt akarta mondani, hogy szívesen visszatérne hozzá, ha visszafogadná. Chaplin azonban hallani sem akar róla.

A nőkkel már szóba sem mer állni, mert ha csak két szót vált valakivel, máris azt híresztelik, hogy megnősül. Legutóbb is Virginia Cherrill-lel hozták kapcsolatba Chaplin nevét, pedig ez a fiatal nő csak partnere volt legutóbbi filmjében.

Chaplin új filmjének egyik jelenetében

Chaplin azonban nemcsak a házasságban, hanem a szerelemben is csalódott. Kevesen emlékeznek rá, de nagy szenzáció volt Hollywoodban, amikor Chaplin egyik szerelmi regénye még a rendőrségi aktákba is belekerült. Akkoriban egy rendkívül szép filmszínésznőbe, Claire Windsorba szeretett bele. Sokat voltak egymás társaságában és Chaplin nem is titkolta, hogy halálosan szerelmes a filmszínésznőbe. Claire Windsor is úgy tett, mintha szerelmes lett volna.

Egyszer aztán Hollywood környékére rándultak ki kettesben. Autón mentek egy völgyig, itt kiszálltak az autóból és besétáltak a fák közé. Chaplin átölelte a nőt és abban a pillanatban Claire Windsor menedzsere és több rendőr rontott elő a bokrok mögül. Chaplint a rendőrségre vitték, ahol több órán keresztül kihallgatták, majd végül kihágásért elítélték. A büntetés néhány száz dollár volt csupán, de az eset olyan botrányra dagadt, hogy Chaplin hetekig nem mert bemenni a filmgyárba.

Végül kiderült, hogy az egész jelenetet Claire Windsor rendezte meg, mert nem volt megelégedve reklámfőnökének munkájával. Megbeszélte a dolgot menedzserével, aki az előre megbeszélt időben gondoskodott rendőri asszisztenciáról.

Chaplin már akkor is nagyon kiábrándult a nőkből.

Egyszer Chaplin New-Yorkba utazott, ahol egy festő arra kérte őt, engedje meg, hogy megfesse portréját. Chaplin többször ült a festőnek és egy alkalommal megismer-

Charlie Chaplin legújabb fényképe

Chaplin és Virginia Cherrill egy filmjelenetben

kedett egy modellel. A modell nagyon csinos volt és meleg érdeklődést mutatott a filmszínész iránt. Chaplin azonban — valami előérzet következtében — nagyon hidegen tárgyalt a nővel. Ez az óvatosság nem is ártott, mert amikor néhány hónap múlva Chaplin Hollywoodban újra találkozott a nővel, az már nem modell volt, hanem filmszínésznő, aki filmszínésznői pályájának első hónapjaiban nem kevesebb, mint három férfit tett tönkre...

A legtöbb nő azért akar Chaplin közelébe férkőzni, hogy a filmszínész révén karriert csináljon. Ezeket Chaplin úgy kerüli, mint valami alvilági démonokat.

Mostanában, ha megjelenik barátjának, Henrynek vendéglőjében, a legtöbbször egyedül szokott asztalánál ülni. Itt éri magát a legjobban és itt gyakran környékezik meg a nők.

Chaplin azonban mindenkin átnéz és ha meg is ismerkedik egy-egy nővel, olyan szűkszavúan viselkedik velük szemben, hogy mindenkinek elmege a kedve attól, hogy az ismeretséget vele továbbra is fentartsa.

Filmek a mikroszkóp alatt

Lelkek örvénye

„Tolstoj világhírű mesterműve nyomán” hirdeti a színlap ezt a filmet. Azt azonban könnyelműen elfelejtették megmondani, hogy az új John Gilbert-film Tolstoj „Élő holttest” című mesterműve nyomán készült. Egy kis tévedés, egy kis feledékenység és ennek következtében mindazok, akik Tolstojnak ezt a művét már látták a Nemzeti Színházban és látták nemrégiben a moziban, Pudovkin főszereplésével, most harmadszor is megtekinthetik — John Gilberttel.

Az „Élő holttest” mindvégig izgalmasan érdekes történetéből beszélőfilmet készített a Metro—Goldwyn filmgyár. Izgalmas párbeszéd, lélekzetfojtó monológok, szerelmi suttogások, forró szavak... végig a filmen, a hangsúly a beszéden van... és ezt a beszédet Budapesten egyszerűen elvették a filmből...

És maradt nekünk, budapestieknek egy rossz némafilm.

*

Mit tudunk mi arról, hogy Amerikában milyen az igazi beszélőfilm-siker. Filmeket játszanak odaát, amelyekhez tódul a publikum, mert hallani akarja a beszélő szereplőket. Vég nélküli dialógok, kevés cselekmény! Ez kell az amerikai publikumnak. Ezeket a filmeket azonban nem magyar nyelven készítik el, tehát nálunk nem mutathatók be.

A Lelkek örvényét azonban bemutatták — a beszéd nélkül.

Amikor hosszú évekkal ezelőtt John Gilbert először játszott együtt Conrad Nagel-lel és amikor Nagel még nagyobb volt, mint Gilbert, akkor az a film jobb volt, mint ez.

*

A beszélőfilm nálunk megbukott. Megbukott akkor, amikor a második idegen nyelvű filmet bemutatták. A közönség legnagyobb része nem értette meg, hogy a színészek mit mondanak, nem értette, mert nem tud angolul és németül. Azok viszont, akik megértették, ámulva olvasták a jelenetekbe, vagy a jelenetek közé spékelt kivonatos feliratokat. Már akkor is megbukott a beszélőfilm és most bekövetkezett az, amit már régen megjósoltunk: az amerikai gyárak Európában igyekeznek elsűtni megnevezett beszélőfilmjeiket. Mi ez, ha nem a vég? ... A beszélőfilm vége! ... Ne értsen bennünket senki sem félre, nem a beszélőfilm ellen szólunk, hanem az idegen nyelvű beszélőfilmek ellen, azok ellen, amelyeket nem ért meg a közönség.

*

Ha a „Lelkek örvényé”-t néma változatban készítik el és így mutatták volna be a

Radius—Metro filmpalotában, vissza kellett volna helyezni a zenekart és így rendes kísérőzenét kaptunk volna. A némafilmnek elkészített film sokkal jobb lett volna és a zene sem gépzene lett volna.

Ebben a filmben mindössze egy hangos sikoly volt, egy hangos dörrenés, egy kórus és egy dal. Erről a dalról külön kell beszélnünk, mert Renée Adorée énekelte. Ez a tehetséges amerikai filmszínésznő olyan rosszul énekelte és a film olyan rosszul adta vissza ezt az egyetlen dalt, hogy nagyon nehéz szó nélkül elemenni mellette.

A többi néma szájtátogatás volt.

Némajáték, amelyben a szájmozdulatokon van a hangsúly.

*

Fedja szerepét John Gilbert alakította, olyan rosszul, hogy ha nem láttuk volna őt számtalan jó némafilmben, azt mondanánk róla, hogy nagyon tehetségtelen színész. Egy-két jelenetben a régi, de különben unalmas.

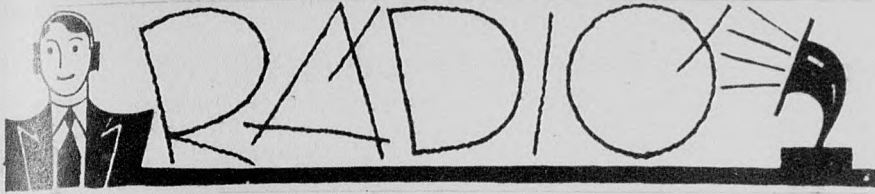
Liza szerepét Eleanor Boardman alakította. Ez a rendkívül finom megjelenésű filmszínésznő volt az egyedüli a filmben, aki játszott. Ugyanezt viszont nem mondhatjuk el Conrad Nagelről, aki pedig ma Amerika egyik leghíresebb beszélőfilmszínésze.

Ebben a filmben azonban ő sem beszél.

*

Az élő holttest meséjét majdnem mindenki ismeri, de azért néhány sorban idevázoljuk: Fedja, a vad, féktelen fickó, akit kidobnak a cári gárdaezred tisztjei közül, elhódítja jóbarátjának menyasszonyát, Lizát. Feleségül veszi, de nemsokára tovább folytatja züllött életmódját. Cigányok közé jár és így találkozik Masával, a temperamentumos cigányleánnyal. Felesége hosszú lelki tusa után szakít vele, de nem akar másé lenni, mert vallásos. Fedja, hogy félreálljon az asszony útjából, levelet ír, bejelenti neki az öngyilkosságot, de gyávasága miatt nem tudja eldobni magától az életet. Ruháit a folyópartra teszi, hogy azt higgyék róla, hogy meghalt, ő pedig a cigányleánnyal vándorútra indul. Liza azt hiszi, hogy férje meghalt és egykori vőlegényével házasságot köt. Az „élő holttest” azonban él és egyszer alkoholmámorában elfecsegi titkát. A rendőrségre kerül, minden kitudódik és Lizát bigámával vádozzák. Főtárgyalásra azonban nem kerül sor, mert Fedor, az élő holttest, agyonlövi magát.

Reméljük, hogy a Lelkek örvénye, alias Élő holttest, mire ezek a sorok napvilágra kerülnek, csendesen leörvénylik a Radius műsoráról, még pedig úgy, hogy még emléke sem marad meg...

az 55-ik oldalhosszon. Következik legújabb rádióhíreink elmondása.

Az Óriáshegységben levő Rochlitz nevű német falucska Európa rádióparadicsoma. Általában egész Európában itt a legjobbak a néleli viszonyok, annyira, hogy

detektoros készülékkel hat-nyolc állomást tudnak fogni.

Ezek természetesen a közeli német nagy adók, valamint az egyik német lap jelentése szerint Strassburg és Budapest. Érdekes, hogy amíg a távolabbi Budapest vétele kifogástalan, addig Prágát, ami pedig sokkal közelebb esik, alig lehet hallani a detektoros masinákon. Más. Belgiumban erősen fejlődik a rádió.

A brüsszeli új adóállomás húsz kilowatt adóenergiával most fog megnyitni

és ugyanakkor a másik belga rádióállomás, Volthom, nyolc kilowattal szintén naponta fog előadásokat adni. A belga rádióársaság egyébként ötvenhat tagú állandó zenekart szerződtetett. Más.

A világ legelső rádióállomása, az ezerkilencszázhuszban megnyitott Pittsburg, rövidhullámú „fókok” nyitott. Pittsburg ezen a téren is úttörő, amennyiben

a rövidhullámú adóállomás energiája négyszáz kilowatt.

Tudvalevő, hogy a rövidhullámnál minimális adóenergiát kell alkalmazni. A pittsburgi rádióállomás azonban elsősorban Európa számára akar műsort adni és ismerve az amerikai precizitást, ez valószínűleg kitűnően fog sikerülni nekik. Az amerikai rövidhullámú mammuth-adó természetesen alkalmazkodni fog az európai időszámításhoz és így nemesak a késő éjjeli órákban is lesz hallható, hanem már kora délutántól kezdve. A végleges üzembehelyezést jövő hónap végére tervezik. Más.

Most készült el a német rádióhallgatók statisztikája foglalkozási ágak szerint. Kiderült ebből, hogy

a német munkásság körében nemigen kedvelt a rádió,

miután az előfizelők huszonöt százalékát teszik ki. Ezzel szemben a középosztály negyvenkét és fél százalékkal van képviselve. Más.

Az osztrák RAVAG február második felére egész sereg érdekes előadást tervez. Ezek között szerepel egy rádióriport, amely

a Hoffmann meséi előadása alatt a bécsi operaház kullisszái mögé viszi el a hallgatókat.

Ezenkívül terbe van még véve három átvétel a Staatsoperből, valamint Paul Bender és Enrico Franceshi hangversenye. Más.

Ujabbán Strasburg és Mühlackeren kívül még egy adóállomás zavarja London Regionált. Ez az állomás

Vilna, amely fél kilowattól húsz kilowattra emelte fel adóenergiáját.

Varsó és Kattowice után ez lett most a lengyelek harmadik legnagyobb adóállomása. Más.

A lyoni adóállomás rekordot állított fel a helyszíni közvetítések sorában, amennyiben olyan magasságba vitte fel a mikrofont, amelyben eddig még nem volt. A múlt héten

az egyik francia rádióriporter a Mont Brevent esúesára mászott fel,

amely nem kevesebb, mint 2527 méter magasságban fekszik. Innen számolt be élményeiről a francia rádióhallgatóknak. Más.

A budapesti rádió legközelebb közvetíteni fogja a bécsi Männer-Gesangsverein hangversenyét. A februári műsortervezelben szerepel még egy filharmónikus hangverseny Dohnányi Ernő vezényletével, egy magyar dalest, egy

farsangi rádiókabaré

és a „Zéta” című színmű bemutatása. Más. Mai rádióhíreink elmondását befejeztük. A viszontlátásra jövő héten ugyanitt.

A magyar rádió első női bemondója a Délibáb útján kér elnézést a hallgatóktól az esetleges hibás konferálásokért

Délutáni hangverseny a Studióban. *Kósa* György alig hagyja abba a zongorázást, máris a mikrofon elé lép egy fiatal, barnahajú lány fehér kis bluzban, fekete szoknyában, az arcát enyhe pír lepi el, egy nagyot nyel, majd beszélni kezd:

— Halló, itt rádió Budapest. Hangversenyünket befejeztük. Körülbelül tíz perc múlva időjárás-, vízállásjelentés, majd élelmiszerárak.

Ez a kislány *Filotás Lili*, a magyar rádió első női speakerje, akit *eddig valóságilag elzárta az interjúk elől*. A Délibáb azonban itt is kivétel és *Filotás Lili*, alighogy eltávozik a mikrofon elől, már szemben ül velünk a megfigyelőszobában, hogy életében először nyilatkozzon egy „valódi” újságírónak.

— Ilyen lámpalázam nem volt, mióta először beszéltem a mikrofonba — mosolyog *Filotás Lili*. — Most beszélek először újságírónak. Eddig ugyanis csak messziről láttam őket, mert *nem volt szabad nyilatkoznom*.

— Miért?

— Mert csak a múlt héten dőlt el, hogy maradok-e a Studiónál vagy sem?

A világ legfiatalabb rádióbemondója ezután elárulja, hogy mindössze húszéves és leánya *Filotás* ezredesnek, a neves vívóbajnoknak. A sportok közül különösképpen csak

a vívást nem szereti, mert nem tartja női sportnak.

— Hol tanult meg ilyen jól franciául és németül beszélni?

— A *sacré-coeurben* nevelkedtem, itt tanultam meg németül és franciául. Egyébként is imádom a nyelveket. *Tudok még angolul, olaszul, esperantóul, japánul és kínaiul*. A japán nyelvet tavaly tanultam meg *Sera-Takumától*, kínaiul pedig *Hu-chi-ya* professzor tanított. Nyelvmesternői diplomát is szereztem, amire nagyon büszke vagyok.

— Mire még?

— Arra, hogy már négyszer repültem, mint pilótanövendék. Természetesen csak motornékiül gépen. A másikon a szüleim nem engednek.

Rövidesen le fogom tenni a pilótavizsgát,

mert a repülést legalább annyira szeretem, mint a nyelveket.

— Mit szeret még?

— Utazni. Bejártam egész Németországot és Párizst. Ezenkívül legkedvesebb szórakozásom a tánc. A táncok közül azonban a bosztont és a csárdást szeretem. A muzsikámban nem vagyok ilyen konzervatív, mert egyaránt rajongok a klasszikus, a modern és a cigányzenéért.

— Mivel foglalkozott, mielőtt bemondóna lett volna?

— Nyelviskolám volt, ahol háromtól tizennégy éves korig tanítottam gyerekeket, ugyanis a gyerekeket is nagyon szeretem. Akkor érzem magam a legjobban, ha egy csomó gyerek van körülöttem.

— Hogy jött arra a gondolatra, hogy speakerne legyen.

— *Magam sem tudom*. Csak úgy jött valahogy. Apa behozott a Studióba, ahol a próba jól sikerült, pedig hallatlan lámpalázam volt. Ettől kezdve bejártam a speaker-tanfolyamra.

— Hát olyan is van?

— No, nem kell szöszerint venni. *Bejöttem délutánonként figyelni az „öregeket”,* azután egy nap váratlanul „beugrottam”. Egy kicsit izgatott voltam akkor is, de már nem olyan nagyon, mint a próbán.

A szüleim, akik otthon hallgattak, sokkal jobban izgultak, mint én.

— Hát van otthon rádiójuk?

— Igen.

— Hány lámpás készülék?

— Bizony nem tudom, mert a bátyám kezeli, azt hiszem, három.

— Szereti a rádiót?

— Igen. Legjobban a magyar rádió műsorát szerettem mindig, mert szerintem nálunk adnak legtöbbet és legváltozatosabban, de bocsásson meg egy pillanatra, mert a pontos idő következik.

Még mindig egy kicsit izgatott, amikor a mikrofon elé lép, amely főképpen abban nyilvánul meg, hogy megrándul a nyaka és önkénytelenül előtér melléből egy halk sóhaj. Ezt meg is említjük neki, amikor visszatér.

— Igen, ezzel magam is tisztában vagyok — vallja be őszintén, — de már mindig ritkábban és ritkábban fordul elő, — majd zavart mosollyal hozzáteszi:

Nagyon szépen kérem a magyar rádióhallgatókat a Délibáb útján, ne haragudjanak rám, ha most még egyszer-egyszer hibát csinálók, hiszen ez mindenkivel előfordulhat.

Bocsássák meg az esetleges gixereket és ígérem, hogy a jövőben ez mind ritkábban fog előfordulni. Egyébként nagyon jól érzem itt magam, úgy, mintha egy nagy családba kerültem volna, amelynek egyik tagja vagyok. Nagyon örülök, hogy már az első napokban egy-egy délelőtti annyi levelet kaptam, mint egész életemben még soha. A legtöbbször persze férfi írja, de van közöttük sok nő is. A nők általában kevésbé vannak velem megelégedve. A legédesebb levelet épp ma kaptam, amelyben egy férfi arra kér, engedjem meg, hogy lefesthesse — a hangomat. Nem tudom, hogy érti ezt, de minden esetre megengedem neki — távolból.

Sokan viszont az életkoromat találgatják és a legtöbbet negyvenévesnek tippelnek.

Ez egy klesit bántja a hiúságomat és kérem a Délibábot, hogy csejölje meg.

Egy althangú nő is lehet fiatal. Nem igaz? Új foglalkozásom különben az édesapámnak is munkát ad. Tekintettel arra ugyanis, hogy most már az adás végéig, éjszaka tizenkét óráig itt kell maradnom, a papa jön el mindíg értem, hogy hazakísérjen.

— Mit csinál a szabad idejében?

— Főzök, olvasok és tanulok. Színházba nem járok. Nem is tudom mikor voltam utoljára színházban, ahová csak egész kivételes esetekben szoktam elmenni. Befejezésül még csak annyit, hogy boldog volnék, ha a magyar rádióközönség megközelítőleg annyira szeretne, mint a Scherbácsil vagy a Radót.

Természetesen tudom, hogy ez nem fog

könnyen menni. A népszerűség nem kapható könnyen és nagyon meg kell fizetni, akartat. kitarással, odaadással, végtelen nagy igyekezettel. Hát majd meglátjuk. Én igyekszem és ha le fogom győzni a lámpalázamat, akkor nem lesz semmi baj.

Mosolyog és indul. Ujból dolga lesz és nem szabad lekésni.

Az intervjunak vége. Filotás Lili már megint a mikrofon előtt áll:

— Halló, itt rádió Budapest. Pinkovich József előadása következik a rét- és legelőgazdálkodásról.

A három jóbarát: Filotás Lili, a mikrofon és Scherz Ede (Magyar Filmiroda felv.)

A DÉLIBÁB SZÍNHÁZA

AZOROSZLÁN -BARLANGJÁBAN

VIGJÁTEK, 1 FELVONÁSBAN
IRTA: LESTYÁN SÁNDOR

Ezen darab előadási joga bármely nyelven kizárólag Révész Ferenc színpedi kiadótól, Budapest VIII., Baross tér 9 szerezhető meg. Copyright 1931. by Francis Révész, Budapest

Személyek : { PÉTER
A mókusbundás hölgy
A hermelinbundás hölgy
A nercbundás hölgy
SÁRI
Inas

(Szín: nagyon előkelően berendezett férfi fogadószoba. Kényelmes angol bútorok, sportképek, női fotográfia. Két ajtó. A kandallóban ég a tűz. Idő: estefelé, 7 óra. Történelmi. Mikor a függöny felmegy, Péter éppen elkísérte a mókusbundás hölgyet a hátsó ajtóig. Ott kezel csókol és búcsúzik.)

Péter (42—44 éves. Elegáns, hódító külső.

A haja a halántékánál már őszes): Még egyszer... a kezét... (Megcsókolja.)

A mókusbundás hölgy (ügynevezett kezdő démon, Nagyon szomorúan): Isten velem...

Péter: Isten velem! (És a mókusbundás mögött bezárul az ajtó. Péter előre jön.) Az első megtörtént. Nem is volt olyan nehéz. Jöhet a második!

A mókusbundás (bedugja fejét az ajtón): Bocsásson meg...

Péter: Elfelejtett valamit?

A mókusbundás (belépett): Igen. Elfelejtettem sírni! (Késervesen sírvajakad.)

Péter: Az istenért, csak nem komolyan?...

Férjhez adnám leányomat,

aki intelligens, bájos, szerény és melegszívű. 100.000 dinár készpénz-hozomány-nal rendelkezik. Szívesen látnám az olyan candidátust, akinek megalapozott jövője van és okmányszerűleg kimutatható havi 5—600 pengő tiszta jövedelme. Kéréskedő, iparos, esetleg lateiner küldje be ajánlatát, melyben a kor, vallás, családi állapot, foglalkozás, a referencia lehetősége a legmesszebbmenő módon kifejezésre jut. Az ajánlat e lap kiadó-hivatalához küldendő „Tetőtől talpig becsületes” jelige alatt.

A mókusbundás: Nem komolyan, de — gondolom — hozzátartozik...

Péter: Látszik, hogy még kezdő, kedvesem! Később meg fogja szokni, ne féljen! És rájön, hogy kár a könnyekért...

(Zsebkendőjével letörli a hölgy könnyeit.) Így ni... (és az ajtóig kíséri.) És most menjen szépen... No lássa, már mosolyog. (Kituszkolja, integet utána.) Pá, drága! (Bezárja utána az ajtót, visszajön.) Hála Istennek. Minden úgy megy, mint a karikacsapás! Egy negyedóráam van még... aztán rendben vagyok velük!

Inas (belép): Nagyságos úr, kérem, a művész nő van itt.

Péter: A kisasszony szobáját rendeztették?

Inas: Igenis.

Péter: És miss Thompsonét?

Inas: Miss Thompsonét is, természetesen.

Péter: Helyes. Ujból figyelmeztetem, hogy a jövőben hölgyek számára nem vagyok itthon. Akkor sem, ha személyesen, akkor sem, ha telefonon keresnek... Sem ismert, sem ismeretlen hölgyek számára! Megértette?

Inas: Igenis.

Péter: Ügyeljen, hogy amikor a kisasszony megjön... négyszemközt üdvözölhessem. A miszt ráérek megismerni.

Inas: Igenis.

Péter: Bocsássa be a művésznőt!

Inas (meghajol. El).

A hermelinbundás hölgy (mert ő a művész nő. Nagyon izgatottan jön): Péter... a levele...

Péter: A bundája elragadó, kedves Marianne!... Nem is merek hozzányúlni! Bocsásson meg, ha nem segíttem le...

A hermelinbundás (le akarja vetni a bundát).

Péter: Hagyja... hagyja. A Ritzbe készül, remélem?

A hermelinbundás: Péntek van. Ez az én

napom. A mi napunk... Kettesben, a Ritzben!

Péter: Szerencsétlen nap.

A hermelinbundás: Csak nem akarja azt mondani, hogy ma nem jön velem a Ritzbe?

Péter: Sem ma. Sem máskor. Soha többé, Marianne. Ezt akarom mondani.

A hermelinbundás: Tudtam... éreztem... Reggel, amikor megkaptam a levelét...

Péter: Ha tudná, milyen keservesen hoztam össze azt a pár sort.

A hermelinbundás: A második levele, négy esztendő alatt. Az elsőt akkor írta, amikor...

Péter: ...kezdődött. Akkor még könnyebben is ment az írás!

A hermelinbundás: Csak egyet kérek — búcsúzóul.

Péter: Parancsoljon...

A hermelinbundás: Ha megmondaná, hogy ki lesz az, aki a szívét utánam elfoglalja?

Péter: Aki a szívemet maga után elfoglalja?

A hermelinbundás: Mert azt a nőt irigylem... nagyon irigylem... és féltékeny vagyok rá...

Péter (mosolyogva): Kicsit bajos volna csak úgy hirtelenében megmondani... (A következő párbeszéd villámgyorsan.)

A hermelinbundás: Fiatalabb nálam?

Péter: Fiatalabb.

A hermelinbundás: Huszon alul?

Péter: Alul.

A hermelinbundás: Sokkal?

Péter: Nagyon sokkal.

A hermelinbundás: Eggyel?

Péter: Hárommal.

A hermelinbundás: Hónapot gondol?

Péter: Évet gondolok.

A hermelinbundás: Szébb, mint én?

Péter: A legszebb.

A hermelinbundás: Szőke?

Péter: Azt hiszem.

A hermelinbundás: A szeme?

Péter: Nem is tudom.

A hermelinbundás: Szereti?

Péter: Nagyon.

A hermelinbundás: Régen ismeri?

Péter: Nagyon.

A hermelinbundás: Fogadjunk, hogy csak tegnap óta.

Péter: Tizenhét év óta.

A hermelinbundás: Asszony? Lány?

Péter: A lányom! (Kís szünet. A régi tempóban tovább.)

A hermelinbundás (nevetve): Hát ez kedves... Sőt! Megható... S ha tudná, milyen megnyugvás számomra. Tehát: viszontlátásra, mához egy hétre... a Ritzben! (Indul.) Ha megengedi: eset-

Hívja fel

barátnőinek figyelmét arra, hogy a Párisi Divat, ez a nagyszerű modern divatlap a külföld legelőkelőbb modellrajzolóival tart fenn összekötést és több száz csodaszép párisi modellt és szebbnél szebb kézimunkarajzot közöl minden számában s szabásmintái igen olcsó áron megszerezhetők.

Féláron küldjük Önnek a Párisi Divatot 10 nappal a friss szám megjelenése után (tisztá, visszamaradt lapokat), hogy megismerje ezt a rendkívül érdekes lapot, még pedig $\frac{1}{4}$ évre 3 pengő 50 fillér helyett 1 pengő 80 fillérért.

Kérjen egy mutatványszámot, melyet 48 fillér bélyeg beküldése ellenében bérmentve küldünk. Kiadóhivatal: Budapest, VII. ker., Dohány ucca 12.

leges lakásváltoztatásomat közölni fogom... levélben...

Péter: Körlevélben... Nagyon hálás leszek! (Kezel csókol. A hermelinbundás hölgy el. Péter az óráját nézi.) Hűj... a kutyafáját... mingyárt itt lesz a lányom és még hátra van a harmadik!... (Csenget.) János! János!

Inas (megjelenik).

Péter: A méltóságos asszony még nincs itt?

Inas: A méltóságos asszony tíz perce vár a kis szalónban és... hallgatózik!

Péter: Isten tartsa meg a jó szokását. Annál gyorsabban fog menni...

Inas (a jobboldali ajtóhoz megy, beszél): Parancsoljon! (Azán el.)

A nercbundás hölgy (Ő a méltóságos asszony. 35—40 év között, raccsolva, nagyon előkelően beszél, megjelenik): Mindent tudok, Péter...

Péter (m. után kezelt csókol): Remélem, belátja?

A nercbundás: Nem látom be... Azaz a művésznőt belátom. Esetleg volt több is... nem érdekel... azokat is belátom. De magamat nem látom be.

Péter: De kedves Stefi...

A nercbundás: Ha a lánya hazajön — magának valóban nem lehetnek szeretői a revűszínházból, sem más alantas rétegekből... De a társaságból! — ezt igazán nem látom be! Elvégre nekem férjem van... gyermekeim vannak... Én tisztességes asszony vagyok!

Péter: Meg kell értenie...

A nercbundás hölgy (a szavába vág): El fogja hozni a lányát a házamba és mi ketten nagyon meg fogjuk szeretni egymást.

Péter: Lehetetlen.

A nercbundás: Legyen nyugodt, vigyáznia fogok, hogy a kicsike semmit ne vegyen észre... (Egész mellette van.) Megbocsátok! És megcsókolhat!

Péter: A homlokát... ha megengedi... és a kezét... A gyönyörű kezét...

A nercbundás: Az uram megkapta a ki-nevezést. Szívvel üdvözli magát!... És köszönti.

Péter: Boldog vagyok, hogy sikerült.

A nercbundás: Az államtitkár nagyon kedvesen fogadta...

Péter: Hívják meg az államtitkárt legközelebbi estélyükre...

Kiadó azonnalra 2 és 3 szobás lakás központi fűtéssel olcsó bérrel, továbbá egy autógarázs. Bővebbet Dohány ucca 12, portásnál

A nercbundás: Oh... már meg is hívtam!
Péter: Milyen okos! Nem félttem az ura karrierjét!

A nercbundás: Nos? Mikor látom?

Péter: Soha!... Azért, ha véletlenül, az uccán mégis meglátna, ne fordítsa el tőlem a szép, fehér homlokát és mosolygjon rám a két szemével... és higgye el, nekem fáj legjobban, hogy magáról is le kell mondanom...

A nercbundás: Legyen esze, Péter!... Remélem, még meggondolja! Csak nem akar úgy élni, mint egy szerzetes?

Péter: Mindenesetre, megpróbálok! (Odakint a csengő.) A lányom! (Gyengéden.) A mamuska!

A nercbundás: A mamuska! Megyek! (Indul hátra.)

Péter: Ne arra... erre... a kisszalónon és a hálósobámon keresztül... ha még ismeri a járást...

A nercbundás: Igérem: nem is fogom elfelejteni! (Jobbra el.)

Péter (kis ideig egyedül, nagyon izgatott, a nyakkendőjét igazítja. Sebtehen lekap néhány női fotográfiát a falról és a tűzbe dobja, ebben a pillanatban)

Sári (17 éves, nagyon egyszerűen öltözve. Szerény télikabátján olcsó kis prém, az ajtóban zavartan megáll): Jó estét kívánok...

Péter (a két karját kitarva siet feléje, hogy magához ölelje).

Sári: Figyelmeztetnem kell, hogy nem az vagyok, akit vár...

Péter (hirtelen megáll): Kihez van szerencsém?

Sári (meghajol): Torday Sári vagyok.

Péter: Mit keres itt? Hogy jutott be?...

(kiabál) János!... János!...

Sári: Ne tessék kiabálni Jánosnak. Ő nem

tehet róla... Mikor csengettem, azt

mondta: „Oh, a kisasszony! Ha mel-

Jól fog aludni

nem lesz fáradt és kimerült, ha lefekvés előtt Pilavin-fürdőt használ. Szellemi és testi frissességét fokozza a tengeri só és szibériai fenyő-

kivonatot tartalmazó, Pilavin-tablettából készült fürdő, amely után nagyszerűen alszik mindenki s másnap friss és üde lesz.

tóztatna tudni, hogy a nagyságos úr milyen izgatottan várja!”

Péter: Ostoba!

Sári: Én mingyárt gondoltam, hogy ön egy bizonyos kiasszonyt vár izgatottan s tudtam, hogy ennek a szerencsés véletlennek köszönhettem, hogy bebocsátotak. Ha tudná, milyen boldog vagyok!

Péter (dühösen): Bánom is én!

Sári: Éppen a kellő pillanatban jutottam be... amikor izgatottan vár egy kiasszonyt... Engem még sohasem vártak izgatottan....

Péter (ordítva): Volt szerencsém!

Sári: Jé! De milyen izgatott!

Péter (fortisszimo): Hogy a csudába nem lennék izgatott, amikor mingyárt jön valaki...

Sári: Legyen nyugodt. Az a valaki nem fog jönni.

Péter: Hogy-hogy nem fog jönni?

Sári: Tudniillik megmondtam Jánosnak, hogyha esetleg még jönne valaki utánam... egy hölgy... egy másik kiasszony... szó nélkül dobja ki.

Péter: Nahát: ez hallatlan! Persze az az ökör azt hitte...

Sári: Nem hitt semmit. És nem ökör. Nagyon tapintatos volt és megsúgta, hogy legyek nyugodt: maga ugyanilyen utasítást adott neki....

Péter: Felháborító!... Kirugom azt a marhát! (Indul az ajtó felé.)

Csak 30 napig érvényes

Tűzhely, Árpád apánk, Szerencse, Kisgazda, Boldogság, Arató, Országvilág, Képes családi naptárak, nyolcféle naptár példányonként 26 fillér, 90 fillér helyett. A naptárak szép nagy albumalakúak, pompás színes címlappal, vásári rovattal és szépirodalmi képes résszel vannak ellátva. Ha 3 példányt rendel egyszerre 78 fillérért, akkor be mentve küldjük, ha 1 példányt rendel, akkor kérünk 10 fillért póstadíjra csatolni. Ha mind a nyolcféléből rendel egy-egy darabot, akkor 1 pengő 60 fillérért küldjük bérmente. Délibáb kiadóhivatala Budapest, VII ker., Dohány ucca 12 szám

A LEGJOBB SZÉPSÉGÁPOLÓSZER

A FÖLDES
FÉLE
MARGIT
CRÉME
SZAPPAN
PUDER
KAPHATÓ MINDENÜTT!
MAGYARORSZÁGI
FŐRAKTÁR, BUDAPEST
TÖRÖK PATIKA KIRÁLY U. 12.

Sári (elébe áll): Maradjon kérem...

Péter: Nem volna olyan szíves távozni?

Sári: Mária? Hiszen csak most jöttem. Le sem vettem a kabátomat....

Péter: Nem is fogja levetni!

Sári (félíg kibújt a kabátból, Péter fel akarja rá ráncigálni, de ő egy ügyes mozdulattal végleg kiugrik és a kabát a meglepett Péter kezében maradt): Köszönöm... Csak tegye le a székre... Vigyázzon, nehogy a prém összegyűrődjék! ... Valódi! Valódi macska! Becsületemre... Hallgassa csak, hogy nyávog... (utánozza a macskanyávogást).

Péter: Ne nyávogjon! Nem bírom a macskanyávogást!

Sári: Hát mit csináljak? Rőfogni is tudok, mint a disznó! (Utánozza.) Ugatni, mint a kiskutya! (Utánozza.) Mekegni, mint a kecske! (Utánozza.) Bégetni, mint a kisbárány! (Utánozza.) És énekelni, mint Galli-Curci! (Rettenetes hamisan énekelni kezd.)

Péter: Hallgasson! Az Isten szerelmére, hallgasson!

Sári: Jól van. Hallgatok. De ígérje meg, hogy az inasát nem rugja ki és engem se — mondjuk még egy percig....

Péter: Egy perc mulva önként távozik!

Sári: Ha elenged. Itt a kezem! (Kézfogás.)

Védjegy

**Védekezzen a járványos
és fertőző betegségek
ellen „Labor”-féle**

SZENT IMRE

GYÓGYSZAPPANNAL,

mely mindennemű fertőzéstől biztosan megóv

Közhasználatra orvosilag ajánlva!

Kapható minden szaküzletben!

Ügyeljen a Szent Imre névre!

Péter (az óráját teszik ki maga elé): Start!
Sári (hadarva): Istenkém! Egy percem van mindössze... Egy perc... Az órának hatvanadrésze... hatvan másodperc... Ennyi időre áll meg a gyorsvonat a legkisebb állomáson... Chopin egy valcert írt, amit éppen egy perc alatt lehet lejátszani... a Minuten-Valcert... remélem ismeri?... Tizenkét és fél másodperc már le is telt... Marad 47 és fél... 47 és fél: a négyszázás síkfutás világrekordja... Magyar rekord 49.1... remélem tudja?... Már csak harminc másodperc! Egy fél perc! Mennyi minden történhet egy fél perc alatt!... Napoleon fél perc alatt döntötte el a lipcei csata sorsát... Állítólag... Még húsz van hátra... amíg huszat leszámolok!... Mire kimondtam, már nincs is húsz, csak tizenöt... milyen gyorsan mulik az idő! Pedig olyan jól érzem itt magam! Most kezdem csak magam jól érezni!... Az oroslán barlangjában! Remélem tudja, hogy magának az a híre van, hogy a legveszedelmesebb nőcsábító! Az áldozatot becsalja a lakásába és felfalja, mint az oroslán! Már csak öt másodperc! Négy... három... kettő... Istenkém segíts!... egy... Szeretem! (És Péter nyakába borul.)

Péter (miután Sári kibontakozott a karjaiból):
El kell ismernem, hogy világrekordot állított fel. Világrekordot a szerelmi vallomások terén!

Sári: A perc letelt. Megyek.

Péter: Hohó! Nem úgy állapotunk meg!

Sári: Tessék?

Péter: Arról van szó, hogy egy perc múlva elmegy, ha elengedem...

Sári: Remélem...

Péter: Reménytelen!

Sári: Figyelmeztetem, hogy ez szabályszerű visszaélés egy védtelen nő helyzetével. Ez nem fair!

Péter: Ne legyen olyan korrekt! (Közeledik.)

Sári: Ne merjen közeledni...

Péter: Csak meg akarom kérni, hogyha már itt van... legalább üljön le...

Sári: Állva maradok!

Péter: Ahogy parancsolja.

Sári: Nahát. Csak azért mondom. (Leül.)

Péter: Szabad nekem is?

Sári: Szabad. Ellenére annak, hogy nem érdemli meg.

Péter: Ne legyen olyan szigorú...

Sári: Igenis, nem érdemli meg, hogy én csak úgy eljöttem ide, magához!... Legalább legyen szíves és hívjon meg...

Péter: Egyszer és mindenkorra boldog leszek...

Sári: Lesz?

Péter: Vagyok. Őszintén boldog vagyok hogy megismertem. Maga, édes okos, elragadó kislány... (Szünet.)

Sári: Nna!... (Kis szünet.) Hány szeretője van — momentán?

Péter: Hála Istennek egy se. Szabad vagyok, mint a madár.

Sári: És a kisasszony, akit olyan izgatottan várt?

Péter: A lányom!

Sári: Oh!

Péter: Meg van lepve? Igen, a lányom.

Sári: Nem is tudtam, hogy lánya van. Persze a világ előtt titkolta. Pedig én mindent tudok magáról! Igenis mindent!... Hogy gazdag, független, a legszébb szeretőket tartja, egyszerre többet is.

Péter: Óvatosságból. Hogy egy se legyen veszedelmes.

Sári: Legutóbb is háromról regélt a krónika. Egy mannequinről, egy színésznőről és egy tisztességes úriasszonyról, akit az ura egyszerűen átengedett, hogy cserébe állást kapjon a maga protekciójával!... Szép kis tisztesség! Szép kis úriasszony — mondhatom...

Péter: Biztosítom, hogy az illető hölgyek...

Sári: El vannak bocsátva! Remélem azt akarja mondani!

Péter: Azt!

Sári: Ha nem csalódom, éppen a lánya kedvéért búcsúzott el tőlük... Micsoda önfeláldozás!... Ah! Az apai szív!

Cipőfestés minden színben P 1. — Selyem- és antilopcipők P 1.60

EG-WA

Az általunk festett munkáért garanciát vállalunk!
Bőrkapát, rövid, minden színben P 8.—
vegyiművek Budapest, VI. ker. Horn Ede ucca 3 szám

Péter: I
Az
feldo
Sári: É
Péter: I
Sári: M
Péter: I
Sári: A
talál
Péter: I
méte
Sári: A
Péter: I
Az u
kapta
Sári: H
Péter: I
golni
jen s
én ar
Sári: N
Péter: A
Ugy
aszot
Sári: É
kötele
lány
hogy
Péter: É
is Sár
gát!
Sári: T
szölt?
Péter: M
Sári: A
Most
lesz Sa
Péter: M
Sári: Az
vele, I
vagyok
Péter: Is

Mit
minden
pállás va
kötönőn
híntőpor
nikus g
szárít, pu
egy dob
gyógysze
szertárba
kódjunk

A csesem
című tar
anyáknak
Krompech
raktára B

Péter: Igenis, az apai szív, ha tudni akarja!
Az apai szív! Tizenhét év után végre
feldobogott!

Sári: És tizenhét év alatt?

Péter: Flát... nemigen!

Sári: Milyen a lánya?

Péter: Hogy-hogy milyen?

Sári: Azaz milyen volt, amikor utoljára
találkoztak?

Péter: Három és fél kiló, negyvenhét centi-
méter és rettenetesen jajveszékelt.

Sári: A pólyában?!! Azóta nem is látta!

Péter: Fájdalom! Nem jutottam hozzá...
Az utolsó fényképét is hatéves korából
kaptam...

Sári: Haszontalan kölyök!

Péter: Ugye haszontalan! Így elhanya-
golni egy szerető édesapát!... Ne fél-
jen semmit: ezért kikap tőlem! Adok
én annak a taknyosnak!

Sári: Nagyon helyes. Megérdemli.

Péter: A legjobb intézetekben neveltettem!
Ugy neveltettem, mint egy hercegkis-
asszonyt...

Sári: És azt hiszi: ezzel eleget tett apai
kötelességének? Azt hiszi, hogy a kis-
lány... pardon... nem is tudom,
hogy hívják a lányát?

Péter: Érdekes... Most jut eszembe: őt
is Sárinak hívják, éppen úgy, mint ma-
gát!... (Nagyon mélyen.) Sárrikám!

Sári: Tisztázzuk. Ez a Sárrikám kinek
szólt? (Kacéran nézi.)

Péter: Magának.

Sári: Azért!... (Nagyon kis szünet.)
Most igazán kíváncsi vagyok, hogy mi
lesz Sárrikával?

Péter: Melyikkel?

Sári: Azzal — a másikkal! Igenis mi lesz
vele, hogy én közbejöttem, hogy én itt
vagyok.

Péter: Istenem... hát mi lenne? Egy-

Mi használjon

minden gondos anya csecsemőjénél ki-
pállás vagy kibebzés ellen? A régen és
kötőnően bevált Krompecher-féle Baby-
híntőport, mert kellemes illatú, higie-
nikus gyermekgyógyhíntőpor. Gyógyít,
szárít, puhít, hűsít. Igen olcsó és kiadós,
egy doboz ára 60 fillér és minden
gyógyszertárban, drogériában és illat-
szertárban kapható. Vásárlásnál ragasz-
kodjunk a Krompecher-gyártmányhoz!

A csecsemő helyes gondozása és táplálása
című tanácsadókönyvecskét, mely fiatal
anyáknak nélkülözhetetlen, ingyen küldi a
Krompecher Tápszergyár magyarországi fő-
raktára Budapest, V. kerület, Zrínyi uca 3.

Tavaszi divatszövetek
Selymek, csipkék
Harisnyák, kesztyűk
Műselymek, batisztok
Vásznak, sífónok
Damasztok, anginok

Óriási választékban
legolcsóbban vásárolhatók

KLEIN ANTAL

divatnagyrúházában

Király u. 53 (Akácfa u. sarok)

két napig itt marad nálam. Veszek neki
egy kis autót... pár szép ruhát...
elviszem színházba, koncertbe... aztán
gyorsan visszaküldöm az intézetbe...

Sári (örömmel): Egy kis autót vesz neki?
(Hűvösen.) Igazán vesz neki egy kis
autót?

Péter: Magának egy nagyot veszek... ha
akarja... Ha megengedi...

Sári (dühösen): Nem engedem meg! Nézze
meg az ember! Szégyelje magát! (Pitye-
regve.) Hát úgy nézek én ki? Minek
tart maga engem?

Péter: Már mondtam... egy édes, emni-
való gyereknek! Aki bemelegkedett
az oroszlán barlangjába... legalább is
azt hiszi, hogy az oroszlán barlangjába
merészkedett be... és nem is tudja...
hogy befészkelte magát az oroszlán
szívébe is... (Közeledik.)

Sári: Kérem! Kérem!... Csak semmi
közeledés! Egyelőre tisztáznunk kell
még néhány dolgot. Szóval — a szeretői-
vel szakított?

Péter: Végérvényesen.

Sári: És a lányát visszaküldi az intézetbe?

Péter: Repülőgépen küldöm vissza, ha
akarja.

Sári: Maradjunk csak a kis autónál. Az
biztosabb.

Péter: És a jutalom?

Sári: Miféle jutalom?

Péter: Amit magától kapok — mindezért.

Sári (kacéran): Azt semmiesetre se tudom
megígérni, hogy rögtön szeretni fogom.

Péter: És az a csók az előbb?

Sári: Próba volt. Megpróbáltam, hogy
tudnám-e?

Péter: Eredmény?

Sári: Azt hiszem — tudnám.

Péter: Édes. (Szünet.)

Sári: Hogy fog szólítani?

Péter: Sáríkáknak: jó?... Maga lesz az én Sáríká! A kislányom!... Ne haragudjon, de magával szemben nem is úgy érzek, mint a többi nőekkel!... Valami más!... Valami egész más!...

Sári: Remélem is!

Péter: Azért szeretni fogom. Nagyon fogom szeretni.

Sári: Azt el is várom!!

Péter: Folyton együtt leszünk... maga nyávozni fog nekem... imádom a macskanyávogást! És utánozni fogja a kis báránycát, mikor béget!... és énekelni fog!... Tudja, hogy nagyon szép hangja van?!

Sári: Meghiszem azt!

Péter: Ha akarja, beíratom a színiskolába! Nem, nem iratom be! Kár volna magáért... nem magának való! Maradjon csak mindig ilyen ártatlan, kacagó, kiscyerekek... aki bearanyozza egy öregember szomorú napjait...

Sári: Nem is olyan öreg!

Péter: Ugy fogunk élni, mint apa és lánya!

Sári: All right. Most mondja szépen: kezdet csókolom kislányom! (A kezét nyújtja.)

Péter: Kezdet csókolom... te édes, szép kislány... és a szájadat... (Meg akarja csókolni.)

Sári: Hohó! Azt már nem!

Péter: Kegyetlen! (Gyengéd erőszakkal megcsókolja.) Édes! Édes!

Sári: Itt fogok lakni nálad!

Péter: Nálam?... Ne haragudj... azt

nem lehet... legalább is, amíg a lányom itthon lesz...

Sári: Ugyan kérlek! Elküldjük valamelyik hotelbe!

Péter: Bocsáss meg. Nem tehetem. Elvégre mégis a lányom. Ha nem is törődtem vele mostanáig: igenis a lányom... És az anyja sírjánál megfogadtam, hogyha felnő: neki adom azt a sok szépet és jót, amit elmulasztottam az anyjának adni...

Sári: Szerette... a kislány anyját?

Péter: Halálosan szerettem... Akkor még élt az apám... gőgös, nagyúr volt... nem akart beleegyezni a házasságunkba...

Sári: Biztosan ez a gőg vitte sírba szegény asszonyt...

Péter: Megbűnhődtem érte. Évekig csavarogtam a világban, mint egy kivert kutya. Szenvedtem... keservesen szenvedtem. Nem találtam a helyemet. Mindent megpróbáltam: utazás, kártya, ital, asszony... Az a sok asszony, aki volt... mind azért volt... mert el voltam keseredve...

Sári: Milyen különös! Nem is hittem volna, hogy így is tud beszélni! Mintha más ember volna!

Péter: Ez vagyok. Ez vagyok, igazán. Először mutattam meg a meztelen szívemet! Folyton hazudtam... hazudnom kellett... hogy becsapjam a világot és nem is vettem észre, hogy magamat csaptam be...

Sári: Akkor hát... az előbb... nekem is...

Péter: Hazudtam... Ne haragudjon, Sá-

1000 oldal hat kötet regény!

5 pengő helyett

1 pengő 90 fillér!

A művek a következők:

Szini Gyula: „A fehér fakir“

Majthényi György: „Magda kálváriája“

Dr. Guthi Soma: „A pupos“

Méray-Horváth K.: „Bobulin Mária csodálatos útja“. I—III

Az összeg előzetes beküldése mellett bérmentve küldve 1 pengő 90 fillér, utánvétellel 75 fillérrel drágább. Ha személyesen veszi át könyvesboltunkban (Budapest, VII, Dohány ucca 12) úgy 30 fillérrel olcsóbb

PERFEKT ANGOL,

példátlanul egyszerű módszerrel megtanítja Önt, rendkívül olcsó óradíj mellett. Még néhány órával rendelkezik. Bővebb felvilágosítást ad Dr. Fischer Mórné, Budapest, VI, Erzsébet királyné út 12

rika
mar
vele
va
az
apa
Sári:
Péter:
még
tam
Csab
gam
gény
szó
köz
tam
Sári:
tom
már
hogy
nagy
Iste
gess
Péter:
Sári (e
Péter:
kiki
Sári (e
rom
Mikor
tosabb
ték és j
csoda, h
losan rá
Ebbe
Pallidiu
a szin
egy táb
tünt a
A táb
Aki a
vagy
Zilahy
ban ezt
— Tu
jegyeztü
Ehely
nagyobb
— Tu
Ugyan
újtáskér
Éppen
láthatjul

rika!... Magának nem szabad itt maradni és nem szabad többé találkozni velem!... Mint férfi szégyenlem bevallani, hogy maga az első, aki legyőzte az oroszlánt a barlangjában... de mint apa... büszke vagyok erre...

Sári: Kár!

Péter: Ugy hirtelen... kitört belőlem... még utoljára... az oroszlán. Sose voltam igazi oroszlán, most már elhiszi?... Csak a hírem volt félelmetes, de én magam be voltam zárva egy ketrecbe, szegény magányos életem bőrtönébe, a szomorúságom és a fájdalom vasrácsai közé... ott tomboltam és uralkodtam... ostobán!

Sári: Értem. Megértem. És meg is bocsátom magának, hogy elküld. Pedig most már, hogy elmegyek: bevallhatom, hogy nemcsak hiszem, de egész biztos, nagyon, nagyon tudnám szeretni... Isten vele! (Veszi a kabátját.) Csengetsen kérem az inasnak...

Péter: Ha megengedi, magam kísérem ki...

Sári (egy fejmozdulattal nemet int. Csenget).

Péter: Haragszik? Azt sem akarja, hogy kikísérjem...

Sári (élenken): Nem bizony! Nem akarom!

Inas (belép): Parancsol a kisasszony?

Sári: Felvitték a holmimat a szobámba?

Inas: Igenis.

Sári: És miss Thompson?

Inas: Most csomagolja ki a kisasszony ruháit...

Péter: Miss Thompson... hiszen akkor...

Sári (már otthon van. Rendelkezik): A nagyságos urnak készítse ki a szmokingot...

És ne az ebédlőben terítsen... itt fogunk vacsorázni...

Inas: Igenis. (El.)

Péter: Sárókám! Kislányom! Te vagy?

Sári: Személyesen. Tudod, nagyon haragudtam rád! Az intézetben, mielőtt útnak engedtek, mindent elmeséltek rólad... Feltettek engem... Azt hittek, hogy te egy léha, szívtelen apa vagy... és én elhatároztam, hogy előbb próbára teszek... aztán vagy visszamegyek az intézetbe vagy itt maradok!... Most itt maradok!

Péter: Hát illik ez? Becsapni a papuskát?... Haragszom! (Magához ült.) Rettenetesen haragszom!

Sári: De a kis autót azért megveszed ugye?... Tudod mit: nem is muszáj, hogy olyan kicsi legyen!...

(FÜGGŐNY)

I N N E N - O N N A N

Mikor a „Sonny-boy” című dal a legdivatosabb volt, az egész világon folyton énekeltek és játszották, úgyszólván folyton. Nem csoda, hogy az emberek egy idő múlva halálosan ráuntak.

Ebben az időben érkezett Londonba, a Pallidum varietébe néhány artista. Mikor a színpadra mentek, hogy próbáljanak, egy tábla és a táblára erősítve egy pisztoly tűnt a szemükbe.

A táblán ez állt:

Aki a „Sonny-boy”-t meri énekelni vagy játszani, ezzel a pisztollyal lőjjük le.

Zilahy Iréneknek egyik műsoron lévő darabban ezt kell mondani.

— Tudja meg az egész társaság, hogy eljegyeztük egymást.

Ehelyett valamelyik napon a színészek legnagyobb gaudiumára a következőt mondta:

— Tudja meg az egész társulat...

Ugyancsak a Pallidum Színház hozta be újtásként a színpadi klotür-lámpát.

Eppen, mint azt a mi parlamentünkben láthatjuk, amikor a szónok, az előre meg-

határozott időt átbeszélte, kigyullad a klotür-lámpa.

Igy van most már az összes londoni varietekben. Az egyes számok bizonyos időhöz vannak kötve és ha ez az idő letelt, akkor azon a helyen, ahol a sűgőlyuk szokott állni, kigyullad egy táblán:

„Theimes”

„idő”. És az artistának be kell fejeznie a számát.

Ez már régebben történt, de érdekes.

Munkácsón a színház Jókai centenáriumot hirdetett. A pénztárhoz lépett egy öreg bácsi és a jegyért két cseh koronával többet adott.

— Miért ad többet? — kérdezte a pénztáros.

— Hát azért, mert vendégjáték van.

— Ki a vendég?

— Hát a Jókai — felelte a bácsi és bement a színházba.

(A történeti hűség kedvéért fel kell jegyeznünk, hogy ugyanez a bácsi a második felvonás után visszakérte a pénzt, mert a hirdetett „vendég” nem szerepelt.)

Amin Az egész világ nevet

Gyerekek egymás között

— Te nagyon kiabálsz, ha az apád megver ?
— Nincs értelme! A papám nagyot hall!

(Answers)

Panaszkodik a férj

— Valahányszor a feleségem lármát hall éjszaka, felkelt engem, mert attól fél, hogy betörők járnak a lakásban.

— De hiszen a betörők nem szoktak lármát csapni!

— Ezt mondtam én is neki — azóta akkor is felkelt, ha nem hall semmi neszt!

(London Opinion)

Házassági évforduló

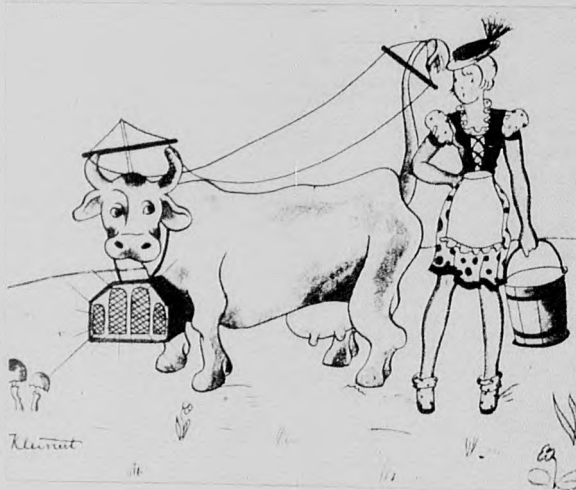
— Mégis csak rossz számoló volt az anyakönyvvezető, aki előtt mi megesküdtünk...

— Miért?

— Mert bennünket rosszul adott össze.

(Le Rire)

A modern tehén keservei

— Nem mondom, szép dolog a rádió, de azért én a régi kolompomat mégis jobban szerettem!

(Kölnische Illustrierte Zeitung)

A legújabb skót vice

— Hallom, az önök városában egészen felhagytak a futballjátékkal! Csodálom, hiszen a legjobb skót futballcsapat az önöké volt! Talán elvesztették a lelkesedésüket?

— Azt nem — hanem a labdát!

(Passing Show)

Elintézés

— Szóval, tényleg elhatározta, hogy felhagysz az ivással?

— Bizony! Már vásároltam is egy zsebkést, amelyen nincs dugóhuzó...

(Die Bühne)

Nagy különbség!

— Azt mesélik a városban, hogy tegnap este kidobták téged a Fehér Hattyú vendégléből!

— Üres hazugság az egész! Már ugyanis el akartam menni!

(Lustige Kiste)

Raffinált ötlet

— Én sohasem verem meg a kutyámat! Ha rossz fát tesz a tűzre, szájkosarat teszek a szájára és egy órára bezárom a kolbászok közé az éléskamrába!

(Die Lustige Kiste)

Bücsú a pályaudvaron

— Adj hamarosan életjelt magadról Tom! Nem bánom, ha egy csekk alakjában is.

(Lustige Kiste)

Iskolában

A tanító a papagájbetegségről magyaráz a gyerekeknek és arra figyelmeztet, hogy igen egészségtelen az, ha az állatokat csókolgatják.

— Van közöttetek valaki — kérdi azután, — aki ezzel kapcsolatban egy halálesetről tud?

— Igen — jelentkezik a kis Hans, — az én tantim mindig csókolgatta a papagáját és a szegény állat a múlt héten megdöglött.

(Köln. Illustrierte Zeitung)

Az előny

— Kedves Hertha, higgyen nekem! Minden reggel maga az első gondolatom!

— Wolfgang is ezt mondja!

— Az lehet, de én egy órával hamarabb kelek fel, mint Wolfgang!

(Berlingske Tidende)

Gyermekszáj

— Mindenkihez kedvesnek kell lenni — oktat a tanító-néni az iskolában — és mindenkinek legalább egyszer egy nap jót kell cselekednie valakivel! Például te tegnap boldoggá tettél-e valakit Péter.

— Igen kérem! A néni-kémmél voltunk és az nagyon boldog volt — amikor elmentem!

(Answers)

A Délibáb keresztgyermeké

Nem indiszkréción, ha megkérdezzük mi az ön keresztneve. Névnapijára, mely február 16-án lesz szeretnénk gratulálni és egy kedves, de egyben értékes ajándékkal meglepni. Az ajándék az alant bemutatott tokban levő három pompás ezüstkanal, amely 60 gr. súlyú s amelyet a Magyar Királyi Fémjelző és Fémbeváltó Hivatal fémjelzett és két pompás díszkötésű regény. A következő feltételek mellett juthat ezekhez az ajándékokhoz.

Szíveskedjék a Délibáb jelen számát figyelmesen átolvasni és egy levelezőlapon megírni, hogy melyik cikk tetszett önnek a legjobban. A beérkező válaszokat egy négytagú zsűri fogja átnézni és elbírálni, hogy ki részesül az itt említett pompás ajándékokban. A levelezőlapot szíveskedjék a következőképpen megszövegezni és a Délibáb kiadóhivatalának (pontos névvel és laccímvel ellátva Budapest, VII, Dohány ucca 12) beküldeni. (Kizárólag hat sorban adhatja meg a választ és okvetlen be kell küldeni az alanti szelvényt is.)

Hivatkozással a Délibáb 7. számában megjelent „Délbáb keresztgyermeké” pályázati felhívásra, a feltételek szerint néhány sorban megírom, hogy melyik cikk tetszett nekem legjobban a február 14-én megjelent 7-es számú Délibábbbban. Válaszom a következő: Nekem legjobban tetszett a Délibáb 7-es számában a .. oldalán levő cikk és pedig azért, mert

A levelezőlapra szíveskedjék az alanti szelvényt felragasztani, a pontos nevet és címet ráírni.

A Délibáb elhatározta, hogy névnapi ajándékot oszt ki olvasói között. Felhívta a Piroskákat, Margitokat, Károlyokat és Máriákat — jelentkezésre. Felhívásunk eredménye minden várakozást felülmúlt. Sokre jelentkeztek és ebből az óriási tömeg-

ből kellett kiválasztanunk a Délibáb „keresztgyermekéit”. A zsűri döntése alapján Margit-napijára Brassányi Gyuláné, született Penthy Margitnak (Nagykanizsa) adtuk a díjat: a három ezüstkanalat, a Piroskák között pedig Takáts Piroska (Budapest, I, Krusper ucca 6—8) volt a szerencsés.

Károly-napiján Perzsina Károly mérnök (Újpest, Mildenerger ucca 24) kapott névnapi ajándékot: egy zsebórárt.

A Máriák ugyancsak nagy tömegben jelentkeztek és a bírálóbizottság hosszabb tanácskozás után Sipos Ferencné, Fadgyas Máriának (Debrecen, Kút ucca 54) ítélte oda a népnapi ajándékot képező három ezüstkanalat.

Hogy a Délibáb névnapi akciója milyen sikert arat olvasóink között, arra jellemző Brassányiné Penthy Margit levele, amelyben többek között a következőket írja:

Tekintetes kiadóhivatal!

Jóleső örömmel vetlük kézhez szives értesítésket és utána nyomban az izléses tok selyemágyából fehéren, nemesen előcsillanó finom műü három ezüstkanalat.

Első pillanatban összenézlünk az urammal. Nem akartuk elhinni. Ilyen pazar volna a szerencse hozzánk? Később azonban igaz örömmel láttuk ebben a kedves ajándékban — mintegy önkéntelen gesztussal — honorálva azt a szeretetet és ragaszkodást, amellyel mi (én és az uram) megjelenése óta elhalmozuk a „Délbáb”-ot.

Hatalmas összekötött csomókban várnak bekölésre az eddig megjelent „Délbáb” példányok és a szombati nap, amikor a gyerekek deris arccal „hozzák” az újságarustól a Délibábot, mindig esemény.

Hogy miért szereljük ezt a kis lapot, nem is tudnók egy szóval megmondani. Talán a mindig aktuális és objektív kritika nézőszögéből vetített színházi hírei, filmtudósításai, vagy talán művészi és mindig izléses illusztrációi miatt, állandó regénye, szellemes és tréfás kis szindarabjai miatt — nem tudjuk... Csak szereljük... És most, mióta az előfizelési árával is közelebb igyekszik férközni a közönség olyan szükre aszott zsebéhez, talán még jobban.

Es ajánljuk is mindenkinek meleg szeretettel!

Amikor elolvastuk azt a cikket, amelyről adott véleményünket honorálta a zsűri ezzel a szép és kedves ajándékkal, annak örültem elsöbben, hogy pont az uram véleménye is összetalálkozott az egyémvel. Ugy éreztük, hogy ezzel az őszinte megérzéssel meg kell hogy nyerjük a kitűzött díjat... És így lett...

Amidőn kedvességükért ismétellen köszönetet mondunk, maradtam

Kiváló tisztelettel

Brassányi Gyuláné Penthy Margit.

Az ajándék

„Délbáb keresztgyermeké”-szelvény

Milyen szappant használjunk?

Bár a legutóbbi években szinte napról-napra nő azok száma, akik a testápolást és a kozmetikát szépségük szolgálatába állították és annak szükségességét elismerik, még mindig sokan vannak olyanok is, akik ebben a kérdésben tanácsatlannal állnak és ha ötletszerűen használnak is bizonyos kozmetikumokat, ezt többnyire a barátinők útmutatása alapján teszik.

Különösen vonatkozik ez a szappanra, mely körül a legnagyobb tájékozatlanság uralkodik hölgyeink körében. Ennek következménye azután, hogy a helytelenül megválasztott szappan a teint szépségét a legkárosabb módon befolyásolja.

Már több ízben is hangsúlyoztam, hogy a bőr ápolására nézve egységes sablont felállítani nem lehet és a kozmetikai szerek megválasztásánál mindig az arcbőr karakterét kell szem előtt tartani. Az utóbbi időben divatba jött a szappan nélküli való mosakodás, vagy a víz használatának teljes mellőzése mellett, az arcbőrnek alkohollal vagy zsíradékkal való tisztántartása. Bizonyos körülmények között, egyes bőrtípusoknál, ezen eljárás hasznos lehet, de csak mint segédeszköz a bőr ápolásának, melynek tökéletes tisztántartását és dezinficiálását azonban csak vízzel és szappannal érhetjük el.

Akik ennek az új szokásnak hódolnak, bizonyára nincsenek tisztában a szappan használatának eredeti céljával. A szappan feladata ugyanis a bőr felületére rakódott szennyeződések (levegőből leülepedő porszemek, koromszemcsék, stb.) letisztítása, a verejték és faggyúmirigyek váladékának feloldása és a bőr dezinficiálása.

A szappant zsíradékból, lúg hozzáadásával készítik. Ha a zsíradék van túlsúlyban, akkor túlszírozott, ha a lúg, akkor lúgos, és ha ez a két alkotórész egymás vegyhatását közömbösíti, akkor neutrális szappan keletkezik.

Miután a kozmetikában általánosságban háromféle bőrtípust különböztetünk meg: így: normális, zsíros és száraz arcbőrt, az arcbőr karakterének megfelelően kü-

lönböző összetételű és vegyhatású szappanokat kell alkalmaznunk.

A normális arcbőrt, aszerint, hogy zsírosodásra vagy kiszáradásra hajlamos neutrális, vagy túlszírozott szappannal kell mosni.

A zsíros arcbőr fontos gyógyeszköze a lúgos szappan, melyet minden esetben forró vízhez alkalmazunk. Ilyen lúgos vegyhatású a közönséges háziszappan. Az arc zsírtalanítását szolgálja a szappan habjának az arcon való megszáritása is.

A túlérzékeny, repedezésre hajlamos száraz bőr az egyetlen bőrtípus, melynél bizonyos esetekben helye van a szappan és a víz nélkül való mosakodásnak. Ilyen esetekben az arc tisztántartása vegy-tiszta, finom olajjal történjék. A kevésbé érzékeny száraz bőrtípek nagy általánosságban megbízható túlszírozott szappant vagy szappanport használjanak. Mosakodás után és éjszakára, a hiányzó zsírmennyiséget a bőrre alkalmazott túlszírozott krémmel pótolnunk.

Legnagyobb baj a szappan használatánál az, hogy a hölgyek általában minőségre és vegyartalomra való tekintet nélkül szerzik be szükségletüket, csupán a szappan illatát és habzását tartva szem előtt, aminek pedig tulajdonképpen semmi jelentősége nincs. Ezért fordul azután gyakran elő, hogy ugyanaz a szappan, melynek használata egyik hölgynek rózsássá és hamvassá teszi bőrét, a másikonál vöröses elszíneződést, bőrfeszülést és hámlást okoz, aminek persze kétségbeesve keressik az okát.

A mindennapi mosakodáshoz szükséges szappanokon kívül még számos intenzív hatású gyógyszappan van forgalomban (kén, szalicil, rezorcín, kátrányszappan stb.), melyek használata azonban csupán szakorvosi felügyelet mellett lehetséges. Ezekkel gyakran igen szép eredményeket lehet aránylag rövid idő alatt elérni a teint különböző hibáinak gyógyításában.

Dr. Heks Imre.

HAJFESTÉS!

KOMOL párizsi hajfestékekkel festett haj szebb és természetesebb, mint az eredeti. Egyszerű, gyors, kényelmes kezelés és biztos eredmény. Díjtalan prospektust küld: Vezérképviselőt, Rákóczi út 14 szám

Nőknek új megélhetési

lehetőséget nyújt a kozmetika, mely rokon ága az orvosi tudományak. Intézetemben minden elsajátítható, amit a modern kozmetikai eljárások magukba foglalnak. **Bányász Márta** Kozmetikai Intézete IV. Veres Pálné uca 16 I. 3.

Olvasóin
grafológ
állott el
válaszad
feldolgoz
31-ig leg
hatunk
kizáróan
feldolgoz
kérik l
gus

Ámor
senkivel
valami s
ban. Te
felől na
másfelől
hajló és
hamaros
egészen
felett.

Caroe
nyebb o
Sok érzé
határozó
alkalmat
fog vál
fogékony
méltó.

Szöke
műsége
dani s
ismerete
nem mo
érzelmi
délyes,
akar, de
kinek, n
letlen.

Régi
mint am
magát é
beszélni,
rendkívü
tik meg
elakulás
adni s e
egy má
bele.

Jnei,
Ma még
tudja, h
az embe
azzal, h
pontok
volna sz

Ismerlek! Segítek?!

GRAFOLÓGUS ÜZENETEI

Olvásóink oly nagymértékben veszik igénybe grafológiai rovatunkat, hogy anyagtorlódás állott elő, ami nagymértékben hátráltatja a válaszadást. Eppen ezért — a restanciók feldolgozásáig — közöljük, hogy március 31-ig legnagyobb sajnálatunkra nem fogadhatunk el újabb leveleket, mert ez idő alatt kizáróan a régi kérdézősködésekert fogjuk feldolgozni. A már beküldött levelek íróit kérjük legyenek türelemmel, mert grafológusunk mindenkinek válaszolni fog.

Ámor. Sok dolog foglalkoztatja, amiről senkivel nem beszél. Ugy érzi, hogy van valami szégyeltnivaló ezekben a gondolatokban. Tele van ellenmondással, mert egyfelől nagyon jó, gyengéd szívű és szerény, másfelől meg meggondolatlan, szélsőségekre hajló és gyerekesen önféjű. Remélhetőleg hamarosan értékesebb énje mellé áll és egészen annak adja át az uralmat önmaga felett.

Caroe diem. Jókédélyű, mindent a könnyebb oldalánál fog meg. Úgyes és élelmes. Sok érzéke van a komikus iránt. Nincsenek határozott tervei, de minden kínálkozó alkalmat ügyesen megragad. Még sokat fog változni, könnyen impresszionálható, fogékony, intelligens. Modora szeretetre méltó.

Szöke bohó. Anyagi kérdésekben könnyelműségére hajló. Semmiről sem tud lemondani s erőszakosan elhallgattatja a lelki ismerete szavát. Ma még más indító erő nem mozog benne, csak a hiúsága. Mélyebb érzelmi élményei még nem voltak. Szenvedélyes, temperamentumos, csak hódítani akar, de azzal, hogy fájdalmat okoz-e valakinek, nem törődik. Felelősségérzése fejletlen.

Régi előfizető, 26. Más szeretne lenni, mint amilyen, mindenáron fokozni iparkodik magát és önmagának is azt próbálja bebeszélni, hogy nagy igényei vannak, hogy rendkívüliire hivatott, hogy nem elégedhetik meg a megszokott és természetes életváltással. Szenvedélyes, nagyon szeret adni s egész megfélemlék magáról, amikor egy másik élet eseményeibe kapcsolódik bele.

Júni, 20. Még fejlődőben lévő egyéniség. Ma még csak kívülről látja a dolgokat, azt tudja, hogy milyen módon nyerheti meg az emberek jó véleményét és nem törődik azzal, hogy igazságérzetének ezek a szempontok szintén megfélemlék-e. Vezetésre volna szüksége, hogy meglássa a dolgok

mélyebb és igazabb értelmét. Fegyelmezett, rendszerető, kicsit rideg és számító.

Leszek-e még boldog? Nincs benne elég céltudatosság. Mindig mintha álomban járna, csak az adott pillanatok örömeivel és keserveivel törődik. Komoly, megbízható, vallásos hajlamú és nőies egyéniség, aki csak a családi élet kereteiben tudná magát igazán otthonosan érezni és boldogságát megtalálni. Higgadtan, de meleg szívvel keresen valakit, aki megérdemli, hogy az élettel való küzdelemben segítőtársa legyen. Bizonyosan meg fogja találni.

Lila orgonák, 1. Sok benne a jóhiszeműség, könnyen lelkesedik és el sem tudja képzelni, hogy rosszakarata is vezetheti az embereket. Ezért sokat csalódott már és megvan a veszély rá, hogy a másik túlzásba esik, egészen elveszítve a bizalmát és hitét az emberekben. Mély érzésű, rokonszenves egyéniség.

Marika, Hódmezővásárhely. Nőies, gyengéd természet. Nagyon szereti a szépet. Keveset látott még az életből és kicsit kényeskedő távolmaradása nagyon hátráltatja fejlődését. Úgyes, környezete csinosítására nagy gondot fordít. Tartózkodó modora van, de ha valakinek sikerül bizalmát megnyerni, azzal szemben nem ismer fentartást, meggondolást. Igen fejlődés-képes.

Margaret. Rendkívül kifinomodott érzékenységu, kicsit már a különködésre hajló egyéniség. Izlése kényes, igényei mindég magasabbra és magasabbra emelkednek. Fejlett művészi érzéke van. Szeret egyedül lenni, csend, magány és szigorú formalitások, az a légkör, amit ma egyéniségének megfelelőnek érezne. Talán meg fogja találni az utat a való élethez s szakít túlstilizált, öntudatlanul minden realitástól menekülő elképzeléseivel.

Arany. Egyszerűen és természetesen veszi a dolgokat, nem is gondol arra, hogy másképp is lehetne, mint ahogy van. Igyekező, de ambíciói sohasem lépik túl a valószínűség határát. Rendszerető, kényelméről szívesen lemond, ha ezzel valakinek szolgálhat tehet. Kevés jól vár az élettől.

Leesukott szemmel. Az a vers, amit írásmintának írt, nagyon tetszik magának, ugye? Mintha a lelkéből fakadt volna. Szereti az egyedüllétet, legkedvesebb időtöltése gondolatait szabadon csapongani hagyni és megfélemlézni mindenről, ami realitás, probléma, küzdelem és fáradság. Bizalmatlan alaptermészetű. Modora félnék, bár szigorú és éles az ítélete, sohasem kritizál hangosan. Jóságú, áldozatkész, szerény. Nagyon élénk fantáziája van.

Kék nefejeles, Vámosgyörk. Könnyen befolyásolható, kevés az önbizalma s ha valaki ügyesen tud beszélni, teljesen hatalmába keritheti. Örül, ha van valami, amin lelkesedhetik, sokféle iránt érdeklődik s ha annyi önállóság is volna a gondolkodásában, mint felfogási képesség, akkor igen sokra vihetné a saját keretein belül. Kevés örömben volt még része. Takarékos. S. Sz. V.

Szerkesztői üzenetek

Olvásóink napról-napra tömegesen fordulnak hozzánk kérdésekkel. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélíró egy megcímzett és felbélyezett válaszborítékot küld. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: „Délibáb” szerkesztőségének, Budapest, VII, Dohány uca 12. Felvilágosítást kérek.

Kéziratokat nem örizünk meg

Árva Piri. Régen olvastunk olyan kedves levelet, mint az Öné. Ha a fiú kötelező ígéretet tett arra, hogy feleségül veszi, akkor természetesen más fiúval nem barátkozhat. Hogyan lenne szégyen az, ha valaki huszonegy éves korában megy férjhez? Ma, a nehéz gazdasági viszonyok miatt főleg akkor mennek férjhez a lányok, ha már elég komolyak ahhoz, hogy ilyen nagy felelősséget magukra vállaljanak. A csókra vonatkozólag csak annyit írhatunk, hogy íyesmit megtiltani bajos dolog. Ha mindketten szeretik egymást, a tanács úgy sem használ, mert egy óvatlan pillanatban a fiú úgyis... A fiúval ne maradjon sokat egyedül. — **Tempó Fradi!** Zilahy Irén címe: Váci uca 76—78, Bársony Rózsic: Dohány uca 47. Próbálja meg, lehet, hogy sikerülni fog képet kapnia. — **Egy szerelmes előfizető.** „A csókot gyakorold s ne magyarázd.” Kérjen a kislánytól ünnepelesen bocsánatot az illetlen magaviseletért és máskor óvakodjék ilyent tenni. — **Szőreg.** Panaszá indokolatlan, mert mi Önnek — mint ezt már meg is írtuk — 2-es számú lapunkban megadtuk a kívánt felvilágosítást. Ujabb levele nem érkezett be hozzánk, miért nem ismételte meg kérdését a mostaniban? Mindenki kap választ, még pedig a beérkezés sorrendjében. Ismétlje meg kérését, a legnagyobb készséggel fogunk válaszolni. — **Egy ismeretlen kislány.** A kéreztett cím: Horthy Miklós út 35. — **Egy állandó olvasó.** Ön intim barátságban áll egy férfival és ehhez a barátságához a mi jóváhagyásunkat kéri. Ezt nem tehetjük meg. Miért nem gondolta meg jobban leányfejjel, amikor egy öreg férfihoz kötötte életét? Nem gondolja, hogy az öreg férj talán most azért bánik durván Önnel és azért zsörtölődik, mert erre okot ad? Mondjon le szerelméről, bánjon férjével gyengéden, vagy pedig váljon el tőle. — **Fekete kislány.** Gratulálunk a valóban megható, kedves kis történethez és örülünk, hogy még vannak olyan tizenéves éves lányok, akik nagyon komoly témájú elbeszélések írásával foglalkoznak. Természetesen írásán meglátszik a diettantizmus és nyomtatásban nem jelenhet meg. Talán egyszer... — **Margit.** Nem értjük, hogy miért küldte be nekünk — minden megjegyzés nélkül — egy ismert dalnak a szövegét. — **Pistának.** Verse gyenge és zavaros. — **Fővárosi előfizető.** Liane Haid címe: Berlin, Württembergische-strasse 3, Willy Forsté: Berlin-Charlottenburg 9, Sachsen-platz 8, Verebes Ernőé: Berlin-

Wilmersdorf Küstriner-strasse 4. — Sok mindent szeretnék tudni. Irjon levelet grafológusunknak és mellékelje hozzá a lapunk 69. oldalán található grafológiai szelvényt. A beérkezés sorrendjében fog választ kapni. Másik kérdésére a válasz: Nem haragudhat, mert a fiúk és lányok azért váltják meg jegyüket a jégre, hogy ott kedvük szerint szórakozzanak, már pedig egy kevésbé jó korcsolyázó nem a legjobb partner olyanoknak, akik maguk kifizető korcsolyázók. — **B. Ernő.** Kollodiumot is használnak erre a célra, persze szakemberek. Egyébként megfelelő a festék is. — **Ledényi E. Pécs.** Harold Lloyd címe: 1040 Las Palmas Ave. Hollywood, California. Csakis angolul írjon. Másik kérdésével forduljon közvetlenül valamelyik, magyar hajtársaság igazgatóságához. — **Egy pécsi lú olvasó.** Charles Farrel 1905 augusztus 9-én született. Az egyetemet Bosztonban végezte el, majd színész lett. Később került a filmhez. Előbb némafilmekben szerepelt, jelenleg pedig hangosfilmekben játszik. Legújabb filmjének címe: „Mindennapi kenyerünk.” Janet Gaynor: 1907-ben, Filadelfiában született. Haja vörösbarna, szeme barna. A „Hetedik mennyország” című filmjével lett híres. Nemrégiben férjhez ment és arról volt szó, hogy visszavonul a filmezettől, de végül sikerült megegyeznie gyarával és jelenleg ismét szerepel. Charles Farrel partnernője. — **Nefejeles.** Meghívhatja teára, ha szülei otthon vannak. Édesanyjával beszélje meg a dolgot. — **Balomirli.** Hát bizony olyan fiatal emberrel, aki nem köszön és a lányokra a nyelvét öltögeti, nem érdemes foglalkozni. Grafológusunk bizonyára már régen választott, csak Ön nem figyelte a rovatot. Kérését ismétlje meg és mellékelje a lapunk 69. oldalán található grafológia szelvényt. — **Remény.** A kéreztett lakáscímét nem tudjuk. Legutóbb Berlinben filmezett az Universitas Film A.-G.-nál, Berlin S. W. 68. Koch-strasse 6—8. Irhat németül is. — **Pillangó szerelem.** Baján nem segíthetünk. Ismerkedjék meg egy lánnyal, akkor majd csakis őrá fog éjjelenként álmódzni. Ha lelki betegsége így nem gyógyulna meg, forduljon idegorvoshoz, aki biztosan segít. — **B. B., Budapest.** Dolly Jancsi címe: Párizs 6/e. Rue Pomerue 8. — **K. János, Novisad.** Ilyen címekkel csak levélben szólalunk. Küldjön válaszbélyeges borítékot.

Előfizetési ár:
 $\frac{1}{4}$ évre 2 pengő 50 fillér, $\frac{1}{2}$ évre 5 pengő.
 Ausztriában példányonként 40 Groschen.
 Budapest, VII, Dohány uca 12.

Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
 MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT

Kiadásért és szerkesztésért felel: PAIZS GÉZA

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadó-
 vállalat Rt. mélynyomó-körforgógépein,
 Budapest, VII, Dohány uca 12 szám

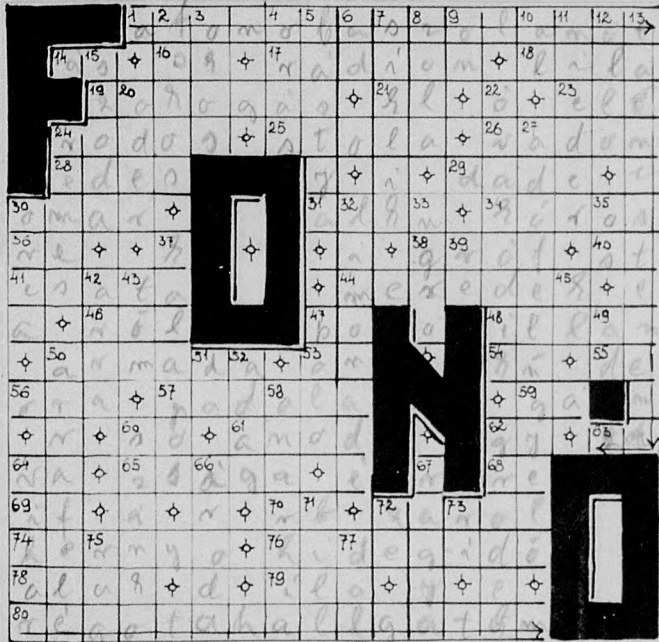
Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:
 József 423—39 és József 423—50

Ki
 Visz
 nyíl
 va.)
 csol
 14. F
 Endk
 17. E
 gatj
 18. Sz
 21. S
 24. S
 28. S
 tenger
 viselt.
 erdő.
 2. g
 gnyar
 Ahu B
 medá
 31. V
 40. S
 folyi
 is meg
 36. R
 40. S
 41. H
 is mon
 47. O
 48. K
 Fegy
 Fém. 5
 apa is
 tetes
 Időgy
 szék
 szárny
 rádió
 63. F
 keresz
 regény
 72. Á
 Telen
 név. 8
 Függ
 kezé
 Mester
 7. A k
 ír. 9. P
 metül
 tes 1-
 német
 valamit
 ják ezt
 behajít
 32. H
 35. C
 42. H
 ember.
 Irányt
 helyhat
 is az vol
 szági vá
 játszott.
 talos he
 71. F
 ven, 72.
 tani fog

Kis fejtörő – nagyoknak

Vízintes sorok: 1. (A nyíl irányában haladva.) A fonóval kapcsolatos népdal kezdete. 14. Földművelő íge. 16. Enékül semmi síncsen. 17. Ezen keresztül hallgatjuk a milánói Scalát. 18. Szín. 19. Erős sírás. 21. Súlymérték mássalhangzói. 23. Igekötő. 24. Sziget az Aegei-tengerben. 25. Papi viselet. 26. Elhagyatott erdő. 28. Iz. 29. Cigánynak mondd. 30. Ahu Behr után a mohamedánok uralkodója. 31. Vásárlásnál gyakran folyik. 34. Ilyen tünetet is megállapít az orvos. 36. Rag. 38. Főrang. 40. Suta mássalhangzói. 41. Harc. 44. Lejtőre is mondjuk. 46. Rag. 47. Olasz folyó neve. 48. Kámfor is teszi. 50. Fegyveres hajóhad. 53. Fém. 54. Fordítva ilyen apa is van. 55. Ellenlétes kötőszó. 56. Időegység. 57. Két szék között ide esik az ember. 59. Háziszárnyas hangja. 60. Bányásszák. 61. A rádió telepe. 62. Összetett mássalhangzó. 63. Fordítva az 55. 64. Képző. 65. Férfi keresztnév. 68. = 36. vízszintes. 69. Híres regényvár. 70. Fordított főrang rövidítés. 72. Atólel. 74. Csuszó-mászó téreg. 76. Télien gyakori. 78. Forma. 79. Bece női név. 80. A vízszintes 1 folytatása.

Függőleges sorok: 2. Magyar ember kezébe való. 3. Szellemi tulajdonság. 4. Mesterember. 5. Sakkfigura. 6. Jótékony íge. 7. A korcsolyázó a jégen. 8. Francia regényíró. 9. Fém. 10. Rangjelzés. 11. „Feküdj”, németül. 12. Vágószerszám. 13. Lásd vízszintes 1-et. 15. Ilyen víz is van. 20. „Vagy” német nyelven. 22. Visszatartja magát valamitől. 24. Mai lányok gyakran használják ezt a szót. 27. Az állam jövedelmének behajtásánál működik. 30. Arc népiesen. 32. Hűsítő ital. 33. Ilyen bajnok is van. 35. Csont latinul. 37. Mesterember. 39. Rag. 42. Helyhatározó. 43. Libával is teszi az ember. 45. = 21. 47. Játék. 49. = 6. 50. = Irányt határozunk meg vele. 51. Német helyhatározó. 52. Kimérik. 58. A kommun is az volt. 60. Télien használják. 62. Oroszországi vár, mely a világháborúban is szerepet játszott. 64. Hirtelen időváltkozás. 66. Hivatalos helyiség. 67. Himlőhelyes arcon van. 71. Törvényjavaslatot jelent, angol nyelven. 72. Kicsinyítő rag. 73. Sír. 75. Nyelvtani fogalom. 77. Ének.

A 6. számban közölt keresztrejtvény megfejtése. Vízszintes sorok: 1. Somogyi Nusi. 11. Oroz. 12. Okol. 13. Mozi. 14. Óz. 16. Ráró. 17. Omár. 18. Összes. 20. I. I. I. 22. Ir. 23. V. 24. Y. 25. Ksn. 26. Rózsa. 28. Ia. 30. Gróf. 32. Iz (zi). 33. Erényes. 35. Bar. 36. Ra. 37. N-oe. 38. Tinó. 39. Zsarnok. 42. Vár. 43. Szemes. 44. Fals. 45. Ti (it). 46. Asztal. 47. I. *Füg-gőleges sorok:* 1. Somogyi Erzsé. 2. Orom. 3. Mozaik. 4. Osiris. 5. Gz. 6. I. 7. No. 8. Ukár. 9. Eros (sore). 10. Ilosvai Rózi. 14. Ó, ö. 15. Zsiros. 19. Sróf. 21. Ingyenes. 27. Szanal. 29. P-araszt, H-araszt. 31. Re. 34. Norma. 35. Bival. 40. Á, e. 41. Osz-kár. 44. Fa.

BETŰREJTVÉNYEK

alt
„Vér és arany“ **Y** **sz** &
ü

g=m F | b
1 pár F | — A
cipő ára F | — A
1200 P F | — A

A 6. számban megjelent betűrejtvények megfejtése: Kóristalány. Vigszínház.

dramma 3 februárban

A DÉLIBÁB

KEDVEZMÉNYEI:

FÉLBŐRKÖTÉSŰ REGÉNYSOROZAT A MAGYAR KÖNYVTERMÉS SZENZÁCIÓJA!

●
A VILÁGIRODALOM LEGJELESEBB MŰVEI JELENTEK MEG MÁR EDDIG IS EBBEN A SOROZATBAN. EZEK A MŰVEK KIÁLLÍTÁSUKNÁL ÉS TARTALMUKNÁL FOGVA A LEGÉRTÉKESEBB KÖNYVTÁRNAK IS DISZÉRE VÁLNAK

DICKENS: KÉT VÁROS TÖRTÉNETE
LAKATOS LÁSZLÓ: EGY ÉJSZAKA TÖRTÉNETE
KARIN MICHAELIS: AZ ÜGYVÉD UR CSALÁDJA
DALE COLLINS: ISTENITÉLET
LIGETI ERNŐ: A KÉK BARLANG
MARTHE BIBESCO HERCEGNŐ: PÁRIS ÖLÉBEN

●
EGY-EGY ILYEN FÉLBŐRKÖTÉSŰ, 320 OLDALAS REGÉNY ÁRA 10 PENGŐ BOLTI ÁR HELYETT BÉRMENTVE 2 PENGŐ 90 FILLÉR, UTÁNVÉTEL 40 FILLÉRREL DRÁGABB

●
**BÁRMELYIK KÖTET
KÜLÖNISKAPHATÓ!**

●
BESZEREZHETŐ A „DÉLIBÁB“ KIADÓHIVATALA
UTJÁN, BUDAPEST, VII KER., DOHÁNY UCCA 12 SZ.